

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๙/๒๕๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒

วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๐๐

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าขอเปิดประชุม การประชุมตามระเบียบวาระมีดังต่อไปนี้
หมายเลข ๑ เรื่องที่ประธานสภา ฯ จะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนี้
ไม่มี

หมายเลข ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๖/๒๕๐๐
(สามัญ) ชุดที่ ๒

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เมื่อคืนท่านได้รับผ่านเรื่องที่จะแจ้ง
ให้ที่ประชุมทราบ ที่นี้กระผมอยากจะขอซักถามทางรัฐบาลก่อนจะได้ใหม่ ท่าน
ประธาน ฯ ที่เคารพ เรื่องที่ ๑ เพราะกระผมขี้ใจ กระผมอยากจะขอซักทางรัฐบาล
ได้ใหม่ เรื่องที่ ๑ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ขอขอร้องใจที่ท่านจะให้ข้าพเจ้าได้ตาม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องอะไร

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : คือตั้งวันนี้เป็นที่ทราบอยู่ทั่วไป
แล้วว่า เวลาในคณะรัฐมนตรีที่ได้ลาออกไปนั้น.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เตี่ยว ไม่ใช่คุณถาม คุณจะถามขอความ
กรุณาตั้งกระทู้มา นี่เป็นเรื่องที่ประธาน ฯ จะแจ้งที่ประชุม ไม่ใช่ในเรื่องที่คุณจะ
แจ้งต่อประธาน ฯ มันกลับกัน เพราะฉะนั้นก็หมายเลข ๒ เชิญได้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ทุกครั้งท่านประธาน ฯ ก็คงจะ
ปลื้มใจถ้าถึงวาระรับรองรายงานการประชุมแล้ว ข้าพเจ้าทองดี อิศราชีวิน ผู้แทน

ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ต้องลุกขึ้นมาทำหน้าที่ทุกครั้ง แต่คราวนี้นั้นท่านประธานฯ ที่เคารพ ข้าพเจ้าก็ขอชมเชยที่คณะกรรมการก็ควรตรวจรายงานการประชุมได้ตรวจไป แล้ว ส่วนมากเป็นที่ถูกต้องเรียบร้อยดี แต่ทั้งนี้ยังมีอยู่อีกตอนหนึ่งข้าพเจ้าขอฝากข้อสังเกตหรือทักท้วงไว้เล็กน้อย ก็คือตอนที่เกี่ยวกับคำที่ข้าพเจ้าได้อภิปรายเป็นภาษาบาลี ท่านประธานฯ ที่เคารพ ยกตัวอย่างง่าย ๆ เช่นอย่างข้าพเจ้าอภิปรายคำว่า “สจุเจน กิตติ ปุโปติ” คนย่อมได้เกียรติคือชื่อเสียงเพราะความสัตย์ อย่างนี้เป็นต้น ที่นี้ตอนท้ายที่ว่า “สจุเจน กิตติ ปุโปติ” นั้นจะต้องมี “เปยยาล” ท่านประธานฯ ที่เคารพ ต้องมี “เปยยาล” หรือยกตัวอย่าง “ปชาสุขี มหุตุคม” ก็เช่นเดียวกัน จะต้อง มี “เปยยาล” ที่ข้างท้ายของภาษาบาลี นี้กรรมการก็ไม่ได้วางไว้ เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอฝากข้อสังเกตไว้อย่างนี้เป็นต้น ก็ไม่อยากจะรบกวนเวลาคับท่านประธานฯ ที่นี้หวังว่าท่านกรรมการตรวจรายงานการประชุมคงจะรับไว้เป็นข้อสังเกตที่ข้าพเจ้าได้ ทักท้วงนี้ด้วยความหวังดีเพื่อ จะให้ถูก ต้องตาม หลักของภาษาบาลีจริง ๆ เท่านั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะไม่มีอะไร กรรมการบางที่ก็ยังไม่ ได้ตรวจก็ได้ เพราะฉะนั้นสำหรับหมายเลข ๒ ขั้วรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๖/๒๕๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขหรือมีความเห็นประการใด)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีผู้ใดทักท้วงประการใดแล้ว ก็ถือว่าที่ประชุมรับรองรายงาน ครั้งที่ ตามที่ได้เรียนให้ทราบนั้นแล้ว

หมายเลข ๓ กระตุ้ถาม กระตุ้ถามค่อนหมายเลข๑ของนายทองดี อีสราชวินถามเรื่อง ทางสายเข้าสู่อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ตามกระทรวงมหาดไทย เรื่องนี้ก็ได้รับแจ้งมาจากทางรัฐมนตรีว่าแจ้งมาว่าสำหรับเรื่องนี้จะต้องสอบสวนข้อเท็จจริงไปยังจังหวัดเชียงใหม่ยังไม่ได้รับรายละเอียด เพราะฉะนั้นก็ขอเลื่อนกระตุ้

นายทองดี อีสราชวิน (เชียงใหม่) : ความจริงกระตุ้ถามเรื่องทางสายเข้าสู่อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าทราบว่าจะทางสภาผู้แทนราษฎรได้ไปเมื่อวันที่๔ กรกฎาคม นั้นมาถึงวันนี้วันที่ ๒๒ สิงหาคมเป็นเวลานานถึง ๔๘ วันแล้วอย่างนี้เป็นต้น คราวก่อนข้าพเจ้าเคยพูดครั้งหนึ่งแล้ว ในสภานี้ว่ากระทรวงศึกษาธิการเพียง ๑๔-๑๕ วัน ข้าพเจ้าว่ายังไม่เข้าเื่ออย่างนี้ ที่นี้อย่าง

กระทรวงมหาดไทยถึง ๔๘ วัน ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ เวลาที่ราษฎรในอำเภอ
พร้าวประมาณสามหมื่นเศษกำลังได้รับความเดือดร้อน แต่ความจริงหลักฐานทุกสิ่ง
ทุกอย่างอยู่ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่แล้ว และเป็นเพราะเหตุใดถึงล่าช้าโอ้อ้อ
อย่างนี้ ข้าพเจ้าก็อยากจะขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า
กระชั้นท่านจะรีบตอบให้ข้าพเจ้าได้เมื่อไร ภายในกี่วัน และนอกจากนี้ถ้าหากว่ากระทุ
นี้ท่านยังกำหนดเวลาไม่ได้ ข้าพเจ้าขอต่อรองท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ข้าพเจ้ายัง
มีกระทุ่ส่วนอยู่ในสถานอื่นอีกถึง ๒๐ กว่ากระทุ่ ข้าพเจ้าจะขอต่อรองได้ใหม่ท่าน
ประธาน ฯ จะเอากระทุ่ไหนเข้าก็ได้ กระทุ่กรณีเรื่องเมืองผาแตก จังหวัดเชียงใหม่
กระทุ่กฎหมายควบคุมค่าเช่านาของข้าพเจ้าก็มี อย่างนี้เป็นต้น ขอทราบอย่างนี้ก่อน
ท่านประธาน ฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับเกี่ยวกับประธาน ฯ จะต่อรองนี้
ไม่ได้ ต้องจัดกันตามลำดับท่าน

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
คือกระทุ่ของคุณทองดี ฯ ต้องสอบสวนให้ละเอียด ยังไม่ได้รับรายงาน ถ้าตอบไม่
ละเอียดไม่ถึงใจพระเดชพระคุณก็จะมาว่าเอาอีก เพราะฉะนั้นขอให้พร้อมอีกอาทิตย์
หนึ่งคงตอบได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าดีแล้วคุณทองดี ฯ คือว่ายังมีโอกาส
ก็ไม่ท้อจนเหลือเกินนัก ผมคิดว่ารัฐมนตรีบอกว่าสักอาทิตย์ ก็ถือราวหน้าอาจจะ
ตอบได้ ผมคิดว่ารอฟังดีกว่า เชื่อผมเถิด

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : นี้กระผมก็เชื่อที่ท่านรัฐมนตรี ฯ
ตอบอย่างนี้กระผมก็พอใจ เพราะว่าท่านจะต้องพยายามหาหลักฐานข้อเท็จจริงมา
ตอบกับกระผม ท่านก็ว่าอย่างนี้ นี้กระผมก็ขอขอบใจ แต่ทั้งนี้ก็อยากจะขอเรียน
ถามท่านประธาน ฯ ว่าท่านใช้อำนาจตามข้อบังคับที่เท่าไรของการประชุมสภาผู้แทน
ราษฎรที่ไม่ให้กระทุ่ของข้าพเจ้าเข้ากระทุ่ของข้าพเจ้าได้ก็ควมเหี้ยมครั้นนั่งนับเบอร์
(Running Number) ท่านประธาน ฯ ทุให้ดี ท่านกรุณาให้กระทุ่อื่น อย่าให้
ข้าพเจ้าได้เสียเวลา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าทำตามวิธีนั่งนับเบอร์ ถ้าท่านอยู่
ละก็เป็นอันว่าไม่มีเรื่องอะไรท่าน เชื่อข้าพเจ้าเถิด ข้าพเจ้าไม่มีอคติอะไร ทำตาม

รึหนึ่งนมเบอร์ เริ่มที่ที่เดียว เพราะระวังเพื่อรักษาประโยชน์ของทุก ๆ ท่าน ถือว่ามีความสำคัญเท่ากันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นขอให้เชื่อเถิดว่าทำตามรึหนึ่งนมเบอร์อย่างท่านว่านั่นแหละ แต่ว่าถ้าหากว่ามันสัปดาห์หนึ่งนมเบอร์ ก็ทำให้ไม่ได้ นี่ข้าพเจ้าก็ว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นคิดว่าคงจะพอ คุณทองดีฯ ไม่มีอะไรแล้ว

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : คือมันเป็นอย่างนี้ท่านประธานฯ ที่เคารพ ของกระผมมันติดต่อกันนะครับ เมื่อกระทู้ อันดับหนึ่งไม่ได้ก็ควรจะเป็นอันดับสอง ของกระผมก็ควรจะทยอยขึ้นมา กระทั่งของกระผมยังขวางหน้าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอีกหลายกระทู้ ท่านลองพิจารณาดูให้ดี ลองเรียกหัวหน้าแผนกกระทู้ มาถามดูเถิด ข้าพเจ้าไม่ยากให้เสียเวลา ท่านประธานฯ ที่เคารพ แม้แต่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านเคยมีหนังสือมาเหมือนกัน ฉบับลงเมื่อวันที่ ๒๐ ท่านบอกว่กระทู้นี้ ไม่พร้อมตอบก็ขอเอากระทู้ อื่นตอบ เพราะกระทู้ ของนายทองดีฯ ผู้แทนฯ เชียงใหม่ ได้ถามกระทรวงมหาดไทยมีหลายกระทู้ จะเอากระทู้ไหนก็ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทู้ ทางเข้าอำเภอพร้าวยังไม่พร้อม ท่านก็ว่าอย่างนี้ ไม่เชื่อลองถามท่านดู ตอบกระทู้ ไหนก็ได้ ท่านเป็นประธาน รอยาให้ข้าพเจ้าเสียเวลา เพราะชาวเชียงใหม่เขาคงข้าพเจ้ามาเป็นตัวแทนอย่างนี้ข้าพเจ้าก็เข็ดขีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอรับฟังไว้และจะได้ ไปพิจารณาดู แต่จะพยายามทำให้เป็นระเบียบ คือว่าให้เสมอภาคเท่าเทียมกันทุกคนตามความสำคัญต่อไป

นายเหรียญ สืบพันธุ์ (กาฬสินธุ์) : กระผมใคร่อยากจะขอให้รักษาเวลาบ้าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดีแล้วท่าน ขอบใจ
หมายเลข ๒ กระทู้ถามของนายผั่น บุญชิต ตามเรื่องคนไทยถูกเจ้าหน้าทีประเทศลาวจับกุมตัว ตามกระทรวงการต่างประเทศ

(นายผั่น บุญชิต ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายผั่น บุญชิต ไม่อยู่
หมายเลข ๓ อันดับ ๓ ของนายวิเชียร สาครวิธานนท์ ตามเรื่องขอให้จัดเงินรายได้ของสภากินแบ่งทำเป็นเงินงบประมาณแผ่นดิน ตามกระทรวงการคลัง

นายวิเชียร สาคะริขานนท์ (ชัยภูมิ) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ว่าตาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดังต่อไปนี้

เนื่องจากปรากฏว่าเงินรายได้ของสลากกินแบ่งของรัฐบาลปีหนึ่ง ๆ ได้เป็น จำนวนมากจึงอยากจะทราบว่า ได้เป็นเงินทั้งหมดปีหนึ่ง ๆ เท่าใด รัฐบาลนี้จะเอา เงินรายได้ของสลากกินแบ่งนี้ทำเป็นเงินงบประมาณของแผ่นดินจะได้หรือไม่ เพราะ เหตุใด

พันเอก นายวรการบัญชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กระทรวง การคลัง ขอประทาน ตอบว่า สำนักงานสลากกินแบ่ง ได้รับเงิน ค่าสลากเมื่อปี ๒๔๙๘ ๖๑ งวด เป็นของสาธารณกุศล ๑๒ งวด สลากรัฐบาล ๒๔ งวด สลากอาคาร และสังคมสงเคราะห์ ๒๕ งวด รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๖๑๙,๙๙๔,๘๐๐ บาท จ่ายเข้า งบประมาณรายรับของแผ่นดินเป็นเงิน ๑๐๘,๘๐๐,๐๐๐ บาท จ่ายเป็นเงินรางวัล และส่วนลด ๔๓๐,๕๙๔,๘๐๐ บาท ปี ๒๔๙๙ รายได้ทั้งหมด ๗๗๐,๖๒๑,๒๐๐ บาท ได้เอาเข้างบประมาณ ๑๐๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท จ่ายเป็นรางวัล ๕๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ใช้เป็นทุนจัดงานฉลองรัฐธรรมนูญ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท จ่ายเงินค่าหุ้นไฟฟ้านครไชยศรี ๒๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๐๐ เท่าที่สำนักงานได้กำหนดไว้แล้วถึงสิ้นปีจะมีการออก สลากจำนวน ๗๘ งวด สลากรัฐบาล ๒๐ งวด สลากสาธารณกุศล ๑๒ งวด สลากอาคารและสังคมสงเคราะห์ ๓๘ งวด สลากทางไฟฟ้านครไชยศรี ได้ยกไปแล้ว ๘ งวด หากไม่มีการเปลี่ยนแปลงกำหนดดังกล่าวข้างต้นจะจำหน่ายได้เงินทั้งสิ้น ๘๘๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และจะได้เอาเข้างบประมาณ ๑๕๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท นอก จากนั้นก็เป็นค่ารางวัลและค่าใช้จ่ายและสาธารณกุศล

นายวิเชียร สาคะริขานนท์ (ชัยภูมิ) : ขณะนี้เงินรายได้ของสลากกิน แบ่งผู้แทนราษฎรไม่มีทางที่จะควบคุมรายได้และ รายจ่าย ตามหลัก ของการคลัง สาคะ ริขานนท์ ในเรื่องนี้ ในสมัยก่อนสมัยสามัญ ๒๔๙๘ ทางรัฐบาลได้ตอบกับผู้แทนราษฎรครั้ง หนึ่งว่า ยังไม่สามารถจะเอาเข้างบประมาณรายได้และรายจ่ายประจำปีได้ ในวันนี้ ข้าพเจ้าอยากจะขอให้ทางรัฐบาลได้นำเงินรายได้ของสลากกินแบ่ง เข้างบประมาณ ทั้ง รายได้และรายจ่าย ด้วยเหตุว่าพวกเราซึ่งเป็นผู้แทนราษฎรจะได้มีทางควบคุมการเงิน

ของประเทศทุกบาททุกสตางค์ เพราะว่ารายจ่ายพวกเราไม่ทราบว่าจะจ่ายทางใดบ้าง เรามีความเห็นห่วงใยเงินรายได้ซึ่งเป็นของรัฐส่วนหนึ่ง สลากกินแบ่งให้นำเงินรายได้ส่งคลังแต่เพียงบางส่วน ไม่ใช่ส่งทั้งหมดตามรูปของงบประมาณสากล ด้วยเหตุนี้จึงขอเรียนถามว่าในปี ๒๕๐๑ งบประมาณแผ่นดินในปี ๒๕๐๑ ทางรัฐบาลจะเอาเงินรายได้ของสลากกินแบ่งเข้างบประมาณจะได้อะไรหรือไม่ นี่ประการหนึ่ง

ประการที่สองอยากจะทราบว่ารายได้ของรัฐบาลนี้เป็นรายได้ที่แน่นอน แต่เป็นส่วนรายได้ของรัฐบาลนี้เป็นรายได้ที่ไม่แน่นอนนั้น ข้าพเจ้าอยากทราบว่าสลากกินแบ่งทุก ๆ วงศ์มีผู้ถูกรางวัล แต่ไม่มารับรางวัลด้วยประการใดประการหนึ่งก็ตาม รายได้เงินรางวัลที่ถูกสลากไม่มารับนี้ของสลากกินแบ่ง ได้จัดสรร เงินก้อนนี้ เป็นเงินรายได้ ของ แผ่นดิน หรือว่าเป็นรายได้ ของ กอง สลากเพื่อใช้จ่ายในกองสลากนี้ เป็นประการที่สอง

ประการที่สาม รัฐบาลนี้จะถือว่ารายได้จากการพนันเป็นรายได้ของรัฐบาลสำคัญยิ่งหรือว่าเป็นรายได้ที่ไม่สำคัญ ถ้าหากว่าการได้มาซึ่งรายได้จากการนี้ ไม่สำคัญทางรัฐบาลนี้จะเลิกได้ ใหม่ในการออกสลากกินแบ่ง ถ้าหากว่าไม่มีทางที่จะเลิกได้ ข้าพเจ้าอยากจะเรียนรัฐบาลว่าเวลานี้การออกสลากกินแบ่งเดือนละ ๗ ครั้งเป็นเรื่องที่ทำให้เศรษฐกิจของประเทศนี้ลดลงอย่างมาก ประชาชนทั่วทั้งประเทศพากันเล่นการพนันสลากกินแบ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือโอกาสเล่นเลขท้ายของรางวัลที่ ๑ เป็นเรื่องของสลากกินรวบ ประชาชนเวลานี้ยากจนมาก จึงขอเรียนถามว่า ด้วยเหตุที่ทำให้ประเทศเสื่อมโทรม ทางเศรษฐกิจนี้จะลดสลากกินแบ่ง ถ้าเลิกไม่ได้จะลดลงได้หรือไม่ ถ้าลดลงจะเหลือเดือนละกี่วงค์ เพราะคำตอบของรัฐบาลนี้ในคราวก่อน ในสมัยสามัญ ๒๔๙๔ ว่าจะลดวงค์ของการออกสลากกินแบ่งใน ๑ เดือนลงมา แต่ก็ปรากฏว่าไม่ลด มีแต่เพิ่มขึ้น จึงขอเรียนถามว่าจะลดได้หรือไม่ หรือจะเลิกได้หรือไม่ในตอนนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนถามเพียงเท่านั้นก่อน

พันเอก นายวรการบัญชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กระทรวงการคลังขอประทานตอบว่า ข้อแรกงบประมาณ การจำหน่ายสลากกินแบ่งนั้นเป็นรายได้ที่ไม่แน่นอน เพราะไม่สามารถที่จะกำหนดได้ แต่อย่างไรก็ดี ทางงบประมาณก็ได้ตั้งไว้พอสมควรสลากกินแบ่งจึงได้ส่งเข้าไปอย่างนั้น

อีกประการหนึ่งเงินที่เหลือนั้น หากว่าเหลือก็ ใช้ ไปในอาคารสงเคราะห์

และ สังกม สงเคราะห์ ตลอดจน การ สาธารณกุศลอื่น ๆ โดยการใช้เงิน โดยมติดณะ รัฐมนตรี และด้วยความใกล้ชิดที่สุด สำหรับเงินที่เหลือไม่มีผู้ที่มีารับสลากกินแบ่ง เมื่อสิ้นปีก็ส่งเข้างบประมาณทั้งสิ้น หาได้เอาไปใช้จ่ายในสลากกินแบ่งไม่ ส่วนนโยบายที่ว่าจะเลิกหรือไม่ สำหรับสลากกินแบ่งผมขอประทานเรียนว่าการที่ออกสลากกินแบ่งก็เพื่อช่วยในการที่จะหนุนการที่เกี่ยวกับการอาคารสงเคราะห์ที่ดี สาธารณกุศลอื่น ๆ ก็ดี จะถือว่าสลากกินแบ่งนี้เป็นเหตุอันหนึ่งที่ทำให้การค้าและเงินฝืดอะไรบ้าง ผมก็ยอมรับ แต่ว่าสำหรับที่ว่าทำให้คนเล่นการพนันนั้น ผมคิดว่าถึงแม้จะไม่มีสลากกินแบ่ง เขาก็ยังคงจะเล่นอยู่ และอันนี้ก็สุดแล้วแต่ใจสมัคร ผู้ที่เขาไม่ซื้อก็มีถมไป

นายวิเชียร สาครวิชานนท์ (ชัชฎุมิ) : ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังขอขอกฎหมายของข้าพเจ้าไม่หมด คือสิ่งที่ตามมาเมื่อตะกั้น ข้าพเจ้าอยากจะทำว่ารายได้พวกที่ถูกรางวัล พวกที่ถูกรางวัลนั้นไม่มารับเงิน ๓ เดือนแล้ว เงินที่ค้างค้างอยู่นั้นนำเข้าไปเป็นรายได้ของกองสลากเพื่อใช้สอยในกองสลาก เรื่องนี้ข้าพเจ้าขอให้ท่านตอบเพื่อความกระจ่างแจ้ง เรื่องที่ประชาชนทั่วไปมีความสงสัยและข้องใจก็มีอยู่ว่า ข้าพเจ้าว่ากองสลากพิมพ์สลากชั้นชนิดเดียวกัน ๒ ครั้งเป็นความจริงเพียงใด เพราะว่าแถวพิมพ์ซ้อนนี้ แม้แต่จะจ่ายรางวัลให้แก่ผู้ถูกรางวัล ๒ ครั้ง แต่ว่าอีก ๕๐ เปอร์เซ็นต์นั้นมันก็เป็นรายได้ซึ่งไม่เข้ารัฐ ถ้าหากว่าจะจริงหรือไม่จริง ขอให้รัฐบาลได้แถลงให้ประชาชนทราบ การที่พิมพ์สลากกินแบ่งเพิ่มอีก ๗ งวด แล้วก็มีการว่าเพื่อประโยชน์ของพรรคการเมืองพรรคหนึ่ง เพื่อจะได้เอาเงินไปใช้จ่ายในเรื่องพรรคการเมืองนั้น เรื่องนี้ข้าพเจ้าในนามของประชาชนก็อยากจะทราบว่า มีข้อเท็จจริงเพียงใด แล้วก็ในเรื่องที่ทำให้ยี่สิบต้องลดเงินรายได้ ในการขายสลาก ข้าพเจ้าลดเงินขายสลากเพื่อต้องเอาเงินไปใช้จ่ายเกี่ยวกับในเรื่องที่กล่าวแล้วด้วยเหตุนี้ การขายสลากในต่างจังหวัดจำเป็นต้องเพิ่มจากฉบับละ ๑๐ บาท เป็น ๑๐.๕๐ บาท จาก ๑๐ บาท เป็น ๑๑ บาท ด้วยเหตุนี้สลากกินแบ่งรัฐบาลจึงไม่ได้ขายตามราคาในต่างจังหวัด จึงเรียนขอทราบในข้อเท็จจริงอย่างนี้ เพื่อเป็นที่ประจักษ์แจ้งของคนทั้งหลาย ขอให้ประทานให้ตอบ

พันเอก นายวรการบัญชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กระทรวงการคลังขอประทานตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้สนใจเรื่องนี้นั้น เงินรางวัลที่ไม่มีบุคคลที่ถูกรับ เงินจำนวนนั้นได้เก็บรวบรวมไว้ หาได้เอาไปใช้จ่ายเกี่ยวกับค่า

ใช้จ่ายของกองสลากไม้ คือต้องส่งเข้ากระทรวงการคลังทั้งสิ้น ส่วนที่ว่ามีสลาก
กินแบ่งพิมพ์สองชั้น ทางกองสลากกินแบ่งได้ชี้แจงให้ประชาชนทราบมาครั้งหนึ่ง
แล้ว ว่าเป็นความจริง สลากชั้นที่กระผมว่าคือทางกองสลากกินแบ่งได้ชี้แจงมา
ครั้งหนึ่งแล้วที่ไม่มีมูลแห่งความจริงเลย

นายวิเชียร สาครวิชานนท์ (ชัยภูมิ) : ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังยังไม่ได้ตอบปัญหาข้อซักของข้าพเจ้าอีกอันหนึ่งว่า การเพิ่มสลากกินแบ่ง
จาก ๖ งวดเป็น ๗ งวด นี่เป็นเรื่องที่ประชาชนกล่าวขวัญว่าเป็นการช่วยเหลือใน
พรรคการเมืองพรรคหนึ่งนั้นจริงเท็จประการใด ขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังได้แถลง เพราะว่าเป็นผลเสียหายกับรัฐบาลนี้ แล้วก็การที่ทางรัฐบาลยังไม่
ให้คำกระจ่างแจ้งเกี่ยวกับการลดงวดของสลากกินแบ่ง แต่ได้ทราบจากหนังสือพิมพ์
ฉบับหนึ่งว่า ทางรัฐบาลปรารถนาที่จะลดสลากกินแบ่งจาก ๗ งวดนี้เป็นเดือนละ ๒
ครั้งมีความจริงเพียงใด เพราะว่าขณะนี้ถ้าหากว่าเราไม่มีทางที่จะลดสลากกินแบ่ง
ลงไปแล้ว ข้าพเจ้าได้เรียนไว้แล้วว่าเศรษฐกิจ ของชาติ กำลังเสื่อมโทรมเต็มที่
ประชาชนยากจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคอีสานกำลังอดอยากแล้วก็เล่นการพนัน
เพื่อหวังลาภสักการะในการถูกลดสลากกินแบ่ง จึงขอเรียนถามว่า ในระยะอันเร็ววัน
นี้ ทางรัฐบาลพร้อมที่จะลดสลากกินแบ่งลงจาก ๗ งวดหรือไม่ ขอเรียนถาม

พันเอก นายวรการบัญชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กระผม
ขอประทานตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตั้งแต่ผมเข้ามาบริหารราชการใน
กระทรวงการคลังยังไม่เคยปรากฏเลยว่า เราได้ ใช้จ่ายเงินสลากกิน แบ่งไป ใช้จ่าย ใน
ทางการเมืองเลย ประการที่ ๒ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถามว่า ทางกระทรวง
การคลังจะมีนโยบายลดหรือไม่ ที่จริงผมก็เห็นใจ เรื่องมันมากอยู่เหมือนกัน และ
จะลองปรึกษาหารือดูว่าเราจะลดได้เพียงใดหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อไปกระทู้ถามธรรมดาอันดับ ๑ ของนายผัน
บุญชิต ตามเรื่องรัฐบาลค้าประกันเงินกู้จากต่างประเทศ ตามกระทรวงการคลัง

(นายผัน บุญชิต ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ถามไม่มีมา

ต่อไป ของนายพีร์ บุนนาค ตามเรื่องการจ่ายเงินให้คณะกรรมการนิติ-
บัญญัติ ตามท่านนายกรัฐมนตรี

นายจี้ร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ขวพลฯ นายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ปรากฏว่าประชาชนชาวไทยทั่วประเทศซึ่งเป็นผู้เสียภาษีอากร ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างหนักถึงผลได้ผลเสียในเงินภาษีอากรซึ่งเก็บไปจากราษฎร เพราะว่ารัฐบาลของจอมพลแปลก ฯ เมื่อสมัยที่แล้วได้นำเอาเงินแผ่นดินไปใช้จ่ายให้กับ ส.ส. ฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลคนละ ๒,๐๐๐ บาทเป็นเวลานาน โดยแยกยอดบัญชีเงินในงบประมาณแต่ละปีไว้ว่า จ่ายให้กับ ส.ส. ซึ่งรัฐบาลตั้งเป็นกรรมการนิติบัญญัติประจำกระทรวง ข้าพเจ้าจึงขอตั้งกระทู้ถามว่า

๑. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายสนับสนุนที่ ทาง รัฐบาล แต่ง ตั้งให้ ดำรงตำแหน่งกรรมการนิติบัญญัติประจำกระทรวงที่สมควรให้มีทั้งสิ้นรวมกี่คน

๒. ตำแหน่งกรรมการนิติบัญญัติประจำแต่ละกระทรวงนั้น มีความสำคัญต่อราชการแผ่นดิน ต่อประเทศชาติและประชาชนอย่างไร มีความจำเป็นที่จะต้องแต่งตั้งหรือไม่ เพราะเหตุใด

๓. คุณวุฒิความรู้ความสามารถของ ส.ส. ฝ่ายสนับสนุน ที่ รัฐบาล ตั้งให้ เป็นกรรมการฝ่ายนิติบัญญัติ เท่าที่ได้ผ่านมาแล้วนั้นเหมาะสมอย่างไร ตำแหน่งกรรมการนิติบัญญัติที่ รัฐบาล ตั้งให้ ไปกินเงินเดือนถึงเดือนละ ๒,๐๐๐ บาทนั้น คุ้มกับค่าจ้างหรือไม่

๔. รัฐบาลได้จ่ายเงินให้กรรมการนิติบัญญัติหรือ ส.ส. ฝ่ายสนับสนุนไปนั้นรวมกี่คน เป็นเวลาที่กี่เดือน เป็นเงินรวมทั้งสิ้นเท่าใด ขอให้แสดงให้ทราบโดยละเอียด

๕. รัฐบาลชุดปัจจุบันนี้จะดำเนินการหรือหาทาง ที่จะเอาเงินงบประมาณหรือเงินภาษีอากรที่เก็บไปจากประชาชนไปอุปถัมภ์คำชู้กับ ส.ส. ฝ่ายสนับสนุนหรือหาทางอนุเคราะห์เพื่อให้มีการช่วยเหลือกักันดังเช่น สมัยที่ ผ่าน มา แล้ว อีก หรือ รัฐบาลมีความรู้สึกถึงสะท้อนต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ของประชาชนที่ไม่เป็นมงคล ต่อ รัฐบาลด้วยหรือไม่

จอมพลอากาศ พล วัฒนภาส อุทราคนี่ (รองนายกรัฐมนตรี) : ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

๑. การแต่งตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็น อนุกรรม การ นิติบัญญัติ ตาม

นโยบายของรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลก่อนได้แต่งตั้งมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๑๑ นาย แยกไปปฏิบัติตามกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ในระหว่างนั้น เพื่อช่วยในการพิจารณาร่างกฎหมายต่าง ๆ

๒. อนุกรรมการนิติบัญญัติได้กระทำหน้าที่ช่วยเหลือกฎหมาย เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชน จึงได้นับว่าเป็นประโยชน์ต่อการบริหารราชการแผ่นดิน และเป็นประโยชน์ส่วนรวมแก่ประชาชน ทั้งนี้เพราะในระหว่างนั้นยังมีได้มีระบบพรรคการเมือง รัฐบาลต้องการจะได้ผู้ใกล้ชิดกับประชาชนมาช่วยเสนอความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการร่างกฎหมาย ที่ท่านกล่าวมาแล้วในข้อ ๑-๒ มีหน้าที่ช่วยราชการเกี่ยวกับการต่อต้านคอมมิวนิสต์ ในส่วนภูมิภาคด้วย มีส่วนให้ประเทศให้ได้รับความสงบไม่เหมือนกับประเทศอื่น ๆ ข้างเคียงที่มีความไม่สงบอยู่ตั้ง ที่เป็นไปแล้ว แต่เมื่อเรามีระบบพรรคการเมืองแล้ว อนุกรรมการนิติบัญญัติก็ ไม่มีความจำเป็นจะต้องเลิกแล้ว

๓. คุณวุฒิความรู้ความสามารถของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการนิติบัญญัตินั้นเหมาะสม เพราะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับประชาชน และได้รับการเลือกตั้งมาโดยพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง ได้กำหนดคุณวุฒิไว้สูงกว่าพระราชบัญญัติที่ใช้ยู่ฉบับปัจจุบัน อนุกรรมการนิติบัญญัติที่รัฐบาลแต่งตั้งย่อมได้รับเบี้ยประชุมตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา

ข้อ ๔. ตลอดเวลาที่อนุกรรมการนิติบัญญัติได้ปฏิบัติตามหน้าที่ก็ ต้องจ่ายเบี้ยประชุมให้การจ่ายเบี้ยประชุมนั้นได้จ่ายตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๔๙๕ จนถึงเดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ รวม ๒ ปี ๑๑ เดือน เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๕,๖๕๗,๐๐๐ บาท

๕. รัฐบาลนี้ ไม่เคยจ่ายงบประมาณแผ่นดินผิดไปจากกฎหมาย และ พระราชบัญญัติงบประมาณตามที่สภานิติบัญญัติไว้

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้าขอซักกระทู้เป็นครั้งแรกดังนี้ตามที่ท่านรองนายท... ได้ตอบว่า การแต่งตั้งกรรมการนิติบัญญัติขึ้นมา ก็เพื่อที่จะให้เข้าไปดำเนินงานตามกระทรวงเพราะยังไม่มีระบบพรรคการเมืองนั้น สำหรับในทางกฎหมายข้าพเจ้าอยากจะถามว่ากฤษฎีกานั้นมีไว้ร่างกฎหมาย เพราะฉะนั้นยังสงสัยว่าเอาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นฝ่ายสนับสนุน รัฐบาล ไปกิน เงิน เดือน ภาษี ยากร

เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท โดยอ้างว่าให้พวกนี้ไปทำหน้าที่ในการคอกกัญหมาย หรือ
ร่างกฎหมายนี้ ยังเป็นที่เคลงใจอยู่ เพราะฉะนั้นจึงอยากให้ท่านได้ทำอะไรอย่าง
ตรงไปตรงมา เพราะว่าเรื่องเงิน ๒,๐๐๐ บาทนี้ ได้ทราบว่าเป็นที่ทำให้ประชาชน
ทั่วประเทศได้สนใจว่า รัฐบาลสมัยที่แล้วซึ่ง ขบวนการ ขบวนการและท่านรองนายกฯ
ก็ดำรงตำแหน่งอยู่ด้วย เคาเงินไปจ้าง ส.ส. พวกนี้จนได้สมญานามว่าเป็นผักกัว
เพื่อที่หวังผลในทางการเมือง จึงพยายามจะถามท่านต่อไปว่า ผู้ที่ท่านแต่งตั้งไป
ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการนิติบัญญัตินั้นมีความเหมาะสมอย่างไร มีความรู้
ในทางกฎหมายเพียงใดหรือไม่แค่ไหน และถ้าหากว่าท่านจะเอาผู้แทนราษฎรไป
ร่วมมืออยู่ใกล้ชิด อยากจะถามว่าผู้แทนราษฎรนั้นในระบบรัฐสภานี้มีแต่ผักกัว
หรือสมาชิกฝ่ายสนับสนุนที่ยกมือให้รัฐบาลเท่านั้นหรือ ที่ท่านจะแต่งตั้งไป.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี้คุณพี่ ๆ อย่าไปว่าเขาเลยคุณ ว่ากัน
ในเรื่องเถาะ

นายพีร์ บุญาค (สุพรรณบุรี) : อ้าวก็กระผมถามเขาครับ ผมถาม...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกแล้ว แต่คุณว่าผักกัวนี้ เพราะฉะนั้นว่า
กันตามเรื่องเถาะ ผมขอเตือนคุณ

นายพีร์ บุญาค (สุพรรณบุรี) : คือท่านตอบมาไม่ตรง ท่านแย้งครับ
ท่านประธาน ฯ ครับ ..

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอะละ ผมขอเตือนคุณ

นายพีร์ บุญาค (สุพรรณบุรี) : ท่านสมาชิกฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลที่
คณะกรรมการนิติบัญญัติ ได้แต่งตั้งไปรวม ๑๑๑ คนนี้ รัฐบาลที่แล้วเวลานั้นมีความ
รู้สึกอย่างไรที่จำเป็นจะต้องแต่งตั้งบุคคลโดย ไม่เลือก ว่า จะมีคุณสมบัติเหมาะสมเพียงใด
หรือไม่แค่ไหนเอาไปดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายของบ้านเมืองนั้น เพราะรัฐสภาของ
ชาติมีอยู่แล้ว แล้วการจะประชุมกฎหมาย สภานี้ก็เป็นสภานิติบัญญัติ ทั้งฝ่าย
ท่านและฝ่ายสนับสนุนก็ทำหน้าที่พออยู่แล้ว จำเป็นหรือไม่เพียงใดที่รัฐบาลจะต้อง
ตั้งพวกสนับสนุนรัฐบาลนี้ โดยเอาบัญชี ไปแทรกยอกไว้ว่า เป็นกรรมการนิติบัญญัติ
อยากจะทำอะไร ขบวนการ ได้ชี้แจงถึงความเหมาะสมของผู้ที่ท่านเอาไปนั่งกินเงินเดือน
ซึ่งไปจากหยาดเหงื่อภาษีอากรของประชาชนนั้น มีความเหมาะสมเพียงใดมีคุณสมบัติ
เพียงใดแค่ไหน ขอให้ท่านแจ้งให้ทราบ ขอซักครั้งแรกนี่ก่อน ประเดี๋ยวผม
จะซักต่อไปอีก

จอมพลอากาศ พัน รณนภาภาส ฤทธาคนี (รองนายกรัฐมนตรี) :

เรื่องนี้ก็ได้ตอบไปว่าเหมาะสมแล้ว แต่ก็ขอชี้แจงเพิ่มเติมอีกครั้งดังนี้ คือตาม
กรรมคำผู้แทนราษฎรที่เป็นอนุกรรมการนิติบัญญัติย่อมอยู่ใกล้ชิดประชาชน แล้ว
ย่อมเห็นข้อเท็จจริงต่าง ๆ ในแต่ละท้องถิ่นของตน และถึง รวม ได้ ทว่า ราชชนนจักร
เมื่อเป็นเช่นนี้ในกรณีที่เจ้ากระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ได้ร่าง กฎหมาย ขึ้นมา แล้ว คือ
ทางเจ้าหน้าที่ของทางกรม กองก็ย่อมอาศัยกฤษฎีกาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง แต่ใน
กรณีนี้เอามาช่วยพิจารณาเพื่อเปรียบเทียบข้อเท็จจริงนั้นเป็นอย่างไร เพื่อให้กฎหมาย
นั้นเหมาะสมและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพราะท่านผู้แทนเหล่านั้นก็ได้อยู่ ใกล้ชิดประชาชน
โดยตรง นี้ความเหมาะสมอันนี้ก็ ได้มี มากยิ่งขึ้น แต่ว่าในส่วนที่ต้องให้เงินนั้น
ในกฤษฎีกาจะให้ ใครก็ได้ ในเมื่อเขามารับใช้ เมื่อมีกฎเกณฑ์อยู่ในกฤษฎีกาก็จ่าย
เงินได้ไม่เกินเดือนละ ๒,๐๐๐ บาท หรือจ่ายเป็นครั้งคราวจ่ายเป็นราย ๆ นั้น แจ้ง
อยู่ในกฤษฎีกาแล้ว เพราะฉะนั้นในกรณีนี้รัฐบาลจะจ้างใครก็ได้ แต่เห็นว่าที่
ว่าเหมาะสม เพราะฉะนั้นรัฐบาลที่ได้ทำไปและแต่งตั้งไปนั้นชอบด้วยตัวบทกฎหมาย
และชอบด้วยความเป็นแล้ว

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :

ข้าพเจ้าขอชี้แจงอีกเป็นครั้งที่สองข้าพเจ้า
ยังสงสัยคำของ ฯ พล ฯ รองนายก ฯ ตอบเมื่อครั้งว่าเงินที่ให้นั้นเป็นเงินเบี้ย ประชุม
รายวันตกวันละ ๕๐ บาท แต่เท่าที่เป็นมาแล้ว ฯ พล ฯ นายก ฯ มีเองเคยตอบในที่ประชุม
หนังสือพิมพ์ ในพรสสคอนเพื่อเร็นซ์ ขอมารับว่าเอาเงินงบประมาณจ่ายเดือนละ
๒,๐๐๐ บาท แล้วท่านจะเอาเดือนจ่ายเป็นรายวันอย่างไรได้ วันละ ๕๐ บาท นี้
ผิดข้อเท็จจริง ฯ พล ฯ นายก ฯ นี้ยังอยู่ ขอมารับก่อนนั้นผมทำหนังสือพิมพ์อยู่ ผม
เข้าไปถามต่อหน้าเพื่อนหนังสือพิมพ์อีกยะยะไม่ ไรวันละ ๕๐ บาท ที่ออกไปตรวจ
ราชการหรือออกไปช่วย และในกรณีที่ท่านบอกว่าโดยที่ผู้แทนราษฎรนั้นอยู่ ใกล้
ชิดกับราษฎร และขณะนั้นยังไม่มีระบบพรรคการเมือง ข้าพเจ้าก็สงสัยอยู่ เมื่อไม่
มีระบบพรรคการเมืองแล้ว ทำไมท่านถึงไปเจาะจงเอาบุคคลซึ่งสนับสนุนรัฐบาล
ไปเป็นคณะกรรมการนิติบัญญัติ พวกผู้แทนอื่น ๆ ที่มานั่งในสภาราษฎรเดีอกมา
เหมือนกัน ท่านทำไมไม่ทำอย่างนั้น รัฐบาลไม่ได้ทำอย่างนั้น แล้วเมื่อมา
บอกว่าระบบพรรคไม่มี ความเที่ยงธรรมก็ต้องมีอยู่ ถ้ารัฐบาลต้องการจะให้

ผู้แทนราษฎรเข้าไปใกล้ชีวิตกับประชาชน อันนี้มันบอกออกมาชัด ๆ เห็นชัด ยิ่งบอก
 ว่ายังไม่มีการปกครองเมืองท่านยิ่งตาย ยิ่งไม่มีทางแก้ ต้นไม้หลุดด้วย เพราะ
 ฉะนั้นจึงขอเรียนตามว่าในการกระทำอย่างนี้เอาเงินยอดไหนไปจ่าย ยอดเงินทั้งหมด
 ที่จ่ายไปนี่เอามาจากไหน เพราะเงินของชาติ เก็บจากภาษีอากรจากประชาชนนั้น
 เป็นเงินในงบประมาณ ถ้าการจ่ายไม่ถูกไม่ต้อง ผิดระเบียบแล้วรัฐมนตรีคลังอาจ
 จะต้องเข้าคุก ขกกราบเรียนไว้ด้วย นี่เป็นความจำเป็นที่จะต้องพูดกันอย่างนี้ เพราะ
 ฉะนั้นขอฝากให้ ข.พล.ว. ใต้ขออย่างตรงไปตรงมา ผมจะได้สิ้นกระทุ้งสักที ไม่อยาก
 จะชักอะไรมากเพราะ ข.พล.ว. ก็บอกว่าเลิกจ่ายแล้วไม่ติดใจ แต่เท่าที่ฟังกระทุ้งตาม
 มานี้เพราะกลัวการจ่ายเงินแบบพิสดารนี้มันจะเกิดขึ้นอีก ก็จะทำให้ราษฎรเขาดูหมิ่น
 ดูแคลนในการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป นี้ก็ได้ข่าวว่าจ่ายอาทิตย์ละหนึ่งพันบาท
 ให้ไปเยี่ยมราษฎร เอารัฐธรรมนูญขึ้นบ้างหน้าอีกเดือนละ ๒,๐๐๐ กลายเป็น ๔,๐๐๐ บาท
 จะหนักไปใหญ่ เพราะฉะนั้นกระทุ้ง อันนี้อาจจะเป็นประโยชน์บ้างเพื่อให้รัฐบาลนี้ ได้
 ดำเนินการไปให้เป็นไปตามคำเรียกร้องของประชาชน

จอมพลอากาศ พัน รณนภาภาส ฤทธาคนี (รองนายกรัฐมนตรี) : ขอตอบ

เรื่องนี้เพิ่มเติม คือว่าการที่จะเลือกบุคคลใดนั้นก็เป็นที่ลัทธิของรัฐบาล และรัฐบาล
 ก็เลือกในลัทธิอันชอบธรรมซึ่งมีกฎหมายให้อยู่ ก็ให้เห็นได้จากพระราชกฤษฎีกาว่า
 ด้วยเบี้ยประชุม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๔๙๕ มีข้อความบังคับไว้ว่าจะจ่ายเบี้ยประชุม
 ครั้งละ ประชุมตามลักษณะต่าง ๆ หรือจะจ่ายรวมเป็นเหมารายเดือนก็ได้ แต่เดือน
 หนึ่งไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท ดังที่ได้กล่าวไว้แล้ว เพราะฉะนั้นในกรณีนี้ก็รู้กันอยู่แล้ว
 ลักษณะที่ท่านเหล่านี้เป็นผู้ที่อยู่ ใกล้ชิดรู้จักการต่าง ๆ ได้ดี และท่านพวกเหล่านี้ก็
 เสนอตัวขึ้นมา เราเห็นว่าท่านเหล่านี้มีความสามารถที่จะกระทำได้ แต่ว่าโอกาสใน
 ขณะนั้นถ้าผู้ใดเสนอเข้ามาช่วยสนับสนุนอย่างนี้ ทางรัฐบาลที่แล้วก็อาจจะพิจารณา
 รับได้เช่นเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องการที่ท่านอาจจะเข้าใจผิดไปว่าเราจ่ายผิด
 นั้น จ่ายไม่ผิด จ่ายไปตามที่ขอบด้วยลักษณะวิธีจ่ายเงินตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย
 การจ่ายเบี้ยประชุมดังกล่าวมาแล้วทุกประการ

นายพร บุนนาค (สพ.รมว.) : นำก็ค้อยู่แต่เล็กน้อย ข.พล.ว.
 รองนายกฯ ท่านบอกว่าผู้ใดเสนอตัวเข้ามาก็จ่ายไป เอาเรื่องของความใกล้ชิดในการ

เสนอตัวขึ้นมาพูด กระผมก็ยังสงสัยต่อไปอีก เงินทุกคนอยากได้ แต่ว่าผู้ที่จะให้เอาเงินของชาติไปให้ผู้เสนอตัว ทุกคนเสนอละครับ เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท ไม่ต้งทำอะไรเลย ใครอยากจะได้ทั้งนั้น ทุกคนอยากได้ ที่นี้ปัญหามันมีอยู่ว่าหิริ โยกัตถ์ไปะเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ควรจะนึกกันในแง่นี้ ผู้ที่จะรับที่ดีหรือผู้ที่จะให้ที่ดีมันเป็นเรื่องที่จะต้องคิดว่าเงินนั้นเป็นเงินส่วนตัวหรือเป็นเงินของประเทศชาติ หรือเป็นเงินของประชาชนเป็นเงินงบประมาณใช้หรือไม่ กระผมสงสัยในข้อนี้ด้วย ถ้าให้กันเป็นส่วนตัวนั้นอีกเรื่องหนึ่งเสนอหาว่ากันไป แต่ว่าในเรื่องเงินของชาติแล้วใครไปแตะต้องเขาบอกว่าเงินหลวงตกน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้ ในเมืองไทยมันแปลก ยิ่งตกเท่าไรประชาชนแก่ แต่ว่าผู้กล่าวสวาทกันตามกันไปหมด เพราะฉะนั้นมันน่าคิดอยู่ครับ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี้อขอให้ระวังถ้อยคำนะคุณ ผมเตือนคุณแล้วเรื่องผู้กล่าว

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : แหม ท่านประธาน ฯ ผมพูดเรื่องผู้กล่าวท่านก็เสทือนใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันก็ผู้กล่าวด้วยกันทั้งนั้น

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ตกลงท่านยอมรับครับ กระผมอยากจะกราบเรียนเอาเถิดครับอีกนิดเดียว ...

นายอารีย์ ต้นติเวชกุล (นครราชสีมา) : กระผมขอประธานโทษ ในฐานะที่เคารพท่านอย่างนี้ ท่านประธาน ฯ บอกว่าผู้กล่าวทั้งสองฝ่ายหมายถึงอะไร ท่านประธาน ฯ เป็นกลาง ท่านบอกผู้กล่าวทั้งสองฝ่ายหมายถึงอะไร ท่านจะได้กับคุณพีร์ ฯ หรือว่าท่านจะได้กับใคร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่กันแทนหรือคุณ ผมว่าอย่างนั้นขอเตือน อย่าให้ว่าเลยมันกระทบกระเทือนด้วยกันทั้งนั้น ผมเผื่อไป ผมไม่ได้ว่าใครหรือ

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านเผื่อไป ในพรรคของท่านก็ยกมือเหมือนกัน ท่านเผื่อไป

นายเหรียญ สืบพันธุ์ (กาฬสินธุ์) : ผมอยากจะถามท่านประธานว่าท่านขอโทษ ผมใคร่อยากจะให้ท่าน ฯ ถอนได้ไหมคำว่า “ผู้กล่าวด้วยกันทั้งนั้น”

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมไม่ได้ว่าอะไรใครผมพูดเป็นกลาง ๆ

นายเหรียญ สืบพันธุ์ (กาฬสินธุ์) : ตัวอย่างนั้นก็แสดงว่าท่านประธาน ฯ
ไม่เป็นธรรมชึ ไม่ยุติธรรมชึท่านเป็นประธาน ฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็ไม่ได้ว่าอะไรใครหรือคุณ

นายเหรียญ สืบพันธุ์ (กาฬสินธุ์) : ผมก็อยากแต่เพียงว่าอยากจะใคร่
ให้ท่านประธาน ฯ ลอนคำว่า " ผักถั่วด้วยกันทั้งนั้น "

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่งเถิดคุณ นั่งเถิด ผมขอโทษแล้ว

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธาน ฯ ทำผิดข้อบังคับ
ท่าน ทราบไหมในระ หว่างท่าน สมาชิก ฯ ตั้งกระทู้ถามแล้วปล่อยคน นั้นคนนั้นพูด
อย่างนี้ ไม่ถูก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่า ไม่ใช่ เรามีสิทธิจะท้วงได้ตามข้อ
บังคับคุณ เขายืนขึ้นต้องหยุด ในข้อบังคับมีคุณ ผมก็ยอมให้เขา ต่อไป

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : เกละครับ อยากจะให้ผ่านพ้นไป
สักที จึงอยากจะขอตามไว้เป็นครั้งสุดท้าย ปัญหาเรื่องศิริโอดตั้ปะ นี้เป็นเรื่อง
นำคดีเพราะว่าเกี่ยวกับเรื่องเงินเรื่องทองของประเทศชาติ กระผมจะถามคณะรัฐบาล
ชุดปัจจุบันโดยกรนำของ ฯ พวก ฯ จอมพล แปลก พิบูลสงคราม ผู้ซึ่งจะมีการเอา
เงินของชาติไปจ้างนักการเมืองไว้เพื่อจุนบัลลังก์นั้นต่อไปหรือไม่ อันนี้ขอถาม และ
เงินของชาตินี้เป็นภาษีอากรของประชาชนเขา จะทำเงินนการจ่ายเงินอย่างแบบพิสดาร
นี้ตั้งเช่นที่จ่ายไปแล้วและท่านนายก ฯ ก็รับแล้ววันนี้ต่อไปก็เหลือไม่ ขอให้ตอบ และ
การตอบนี้ถือว่าเป็นสังขกรรมที่พูดในสถาบันชั้นสูง กระผมขอฝากไว้ ถ้าใครไม่ทำ
อย่างว่าละคร้าต้องมียันเป็นไป ขอฝากไว้ด้วย

จอมพลอากาศ พิน รณนภากาศ ฤทธาคนี (รองนายกรัฐมนตรี) : เรื่อง
นี้ก็ให้ตอบท่านผู้ที่ได้ตั้งกระทู้ถามไปแล้วว่า เรื่องนี้ ใช้จ่ายเงินเป็น ไปตามวิธีการ
ชอบด้วยกฎหมาย ในเมื่อมีเช่นตัวอย่างมีผู้มาสมัครทำงานแล้วทางราชการก็มีความ
จำเป็นที่จะต้องใช้งานนั้น ๆ และได้เห็นว่าเหมาะสมแล้วกับรับเข้าทำงานโดยจะเก็บ
ประเภทเงินเหมาหรือประเภทอย่างเบือประชม หรือประเภทลูกจ้างอะไรก็ได้ทั้งสิ้น
เพราะฉะนั้นวิธีการที่รัฐบาลที่แล้วมาปฏิบัติไปนั้นจึงได้แก่แล้วที่ชอบแล้ว เพราะว่า
ไม่ได้เอาเงินของราชการไปจ่ายตามที่เข้าใจกันมา จ่ายกันที่เรียกว่าเอาไปเป็นเงิน
ส่วนตัวประเภทหนึ่ง แต่ประเภทนี้จ่ายในระบบที่มีรณเราใช้งานเขาก็ให้เงินเขา

อันชอบด้วยหน้าที่ อันชอบด้วยระเบียบวิธีการปฏิบัติของราชการ เพราะฉะนั้นทางคณะรัฐมนตรีก็มีสิทธิที่จะกระทำได้ ส่วนในกรณีที่ว่ารัฐบาลเอาเงินไปจ่ายในทางที่ผิดที่เกี่ยวกับพรรคคนนั้นไม่มี และไม่เคยทำ และรัฐบาลนั้นก็ไม่ได้ทำ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปกระทู้ถามกรรมตาอันดับ ๓ ของนายบุรณะ จัมปาพันธ์ ถามเรื่องพ่อค้าชาวอีสานนำสัตว์พาหนะเข้ามาขายในภาคกลาง ถาม กระทรวงเกษตร

(นายบุรณะ จัมปาพันธ์ (ศรีสะเกษ) ไม่ได้อยู่ในที่ประชุม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ถามไม่มา ต่อไปของนายอารีย์ ตันติเวชกุล ถามเรื่องต่างประเทศเข้าแทรกแซงกิจการก่อกวนความสงบสุข

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ขบวนการนายกรัฐมนตรียังต่อไปนี้

ด้วยปรากฏจากถ้อยแถลงของอธิบดีกรมตำรวจ ผู้บัญชาการทหารบก และเจ้าหน้าที่ชั้นสูงหลายแห่ง สอดคล้องตอกันว่า ได้มีต่างประเทศเข้าแทรกแซงกิจการก่อกวนความสงบสุขทั้งในขณะปกติและในขณะที่ได้มีสถานการณ์ฉุกเฉินในประเทศ การปฏิบัติของต่างประเทศ ดังกล่าวย่อมเป็นการแสดงถึงความไม่เป็นมิตรและละเมิดต่อสัมพันธ์ไมตรีอันดีงามระหว่างประเทศ และก็ไม่ปรากฏว่า รัฐบาลได้แสดงปฏิกิริยาตอบโต้แต่ประการใด ทำให้ประชาชนอาจเข้าใจผิดในทางอกุศลในต่างประเทศต่อรัฐบาลและต่างประเทศบางประเทศได้ ฉะนั้นเพื่อให้เป็นที่เข้าใจโดยกระจ่างชัด ต่อการแทรกแซง ของต่างประเทศและ ที่ทำของรัฐบาลต่อ พฤติการณ์ของต่างประเทศ ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่า

๑. ตามที่อธิบดีกรมตำรวจได้แถลงว่า ต่างประเทศ คือชาวจีนคณะชาติ เข้าก่อกวนความสงบ เป็นความจริงอย่างไรหรือไม่ และทางการได้ดำเนินการไปแล้วเช่นใด

๒. ปรากฏว่าในการเดินขบวนของนิสิต นักศึกษา และประชาชนเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๐๐ ต่างประเทศ คืออเมริกา ได้เข้าแทรกแซงด้วยพฤติกรรมต่างๆ อาทิเช่นการแจกใบปลิวและอื่น ๆ รัฐบาลได้ทราบและดำเนินการไปแล้วเช่นใด

๓. ในกรณีที่มิใช่ข่าวกล่าวโดยทั่วไปว่า ต่างประเทศได้เข้าแทรกแซงให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งบางคนและพรรคการเมืองบางพรรค ข้อเท็จจริง

เป็นประการใด และรัฐบาลได้ดำเนินการไปแล้วอย่างไร

จอมพลอากาศ พัน รณนภาอากาศ ฤทธาคนี (รองนายกรัฐมนตรี) :

ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรผู้มีความเกี่ยวพันดังนี้

๑. อธิบดีกรมตำรวจเคยแถลงว่าชาวจีนซึ่งอยู่ในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นจีนฝ่ายคณะชาติหรือฝ่ายใด ถ้ามาดำเนินการเมืองอันเป็นการผิดกฎหมายแล้ว กรมตำรวจก็ต้องจัดการตามกฎหมายและในเรื่องนี้ ทางราชการตำรวจ ได้เคยดำเนินคดีแก่ชาวจีนที่กระทำผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๕ ไปแล้ว สำหรับชาวจีนคณะชาติในขณะนี้ยังไม่ปรากฏว่าได้กระทำการก่อความสงบสุขต่อประเทศอย่างไร

๒. การที่นักศึกษาเข้ามาเดินขบวนที่ ๒ มี.ค. ๒๕๐๐ นั้นไม่มีหลักฐานว่าต่างประเทศหรืออเมริกาเข้าแทรกแซงและไม่มีกา แจกใบปลิว และอื่น ๆ ให้แก่นักศึกษาแต่อย่างใด

๓. เป็นข่าวที่ลือกัน แต่ทางราชการกรมตำรวจยังไม่ได้หลักฐานยืนยันแน่นอน ว่ามีชาวต่างประเทศคนใด ชาติใดเข้าแทรกแซง ชั่วขณะหรือ ผู้สมัคร รับเลือกตั้งหรือพรรคการเมืองใด

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอทราบเรียนชักตั้งนี้คือข้อแรกเกี่ยวกับเรื่องจีนคณะชาติ คือจีนขาว คือเรื่องนี้ท่านอธิบดีกรมตำรวจได้เคยให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์แจ่งว่า ได้มีจีนคณะชาติ คือจีนขาว ท่านใช้คำว่าจีนขาวกลุ่มหนึ่งในเมืองไทย ได้กระทำการก่อความไม่สงบ แล้วทางตำรวจได้สืบทราบไว้แล้ว ได้เตรียมพร้อมที่จะดำเนินการ นี้ข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร ซึ่งปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ทั่วไป แล้วทางกรมตำรวจก็ไม่ให้แถลงแก่ข้าพระการใด จึงใคร่ขอเรียนชักว่า เมื่อข่าวปรากฏอย่างนี้แล้ว ทางรัฐบาลจะรับว่าเป็นความจริงอย่างไรหรือไม่ และได้ดำเนินการไปแล้วเท่าใด นี้ประเด็นปัญหาที่ได้ตอบข้าพเจ้าว่า ไม่มี ส่วนอีกประเด็นหนึ่งเกี่ยวกับเดินขบวนนั้น เรื่องนี้ก็เป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วกันแล้วว่า ทางสำนักข่าวสารออเมริกัน คือยูเอสไอได้เอาไปโฆษณาเกี่ยวกับเรื่องฮังการีมาแจกจ่าย และเรื่องนี้ก็ได้มีการประท้วงไปทางการอเมริกันแล้วก็เสียบหายไป ข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้ จึงใคร่ขอเรียนถามว่าทางรัฐบาลได้ประท้วงไปแล้วทางไหนเขาตอบมาอย่างไรหรือไม่ได้ประท้วง เพียงแต่ปล่อยข่าวว่าจะประท้วงเพื่อเอาใจราษฎร

ประเด็นสุดท้าย ที่ท่านรองนายกรัฐมนตรี ได้กรุณาชี้แจงว่าไม่ทราบว่ามีประเทศหรือชนต่างชาติคนใดให้การช่วยเหลือ ข้าพเจ้าอยากจะขอประทาน กราบเรียนชกตั้งนี้ คือเรื่องนี้เป็นข้อเท็จจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เห็นกันตำหุ้ทำตาประชาชนทั่วประเทศรถแลนต์โรเวอร์ที่เอามาใช้อยู่ วัตถุเป็นรถของทางการต่างประเทศให้มาเพื่อการช่วยเหลือ แต่เหตุไฉนมาใช้ในการหาเสียงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐมนตรีในคณะรัฐบาลปัจจุบันนี้ อย่างน้อย ก็สองท่านได้นำรถนั้นไปหาเสียง ผมมีรูปถ่ายบังเอิญมันติดมากท. ซึ่งเราไปดูทะเบียนที่กองทะเบียนตำรวจก็ได้ว่าทรงความเป็นมาของรถนี้เป็นอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐมนตรีรัฐบาลชุดนี้เองก็ไปแถลงที่อุบลฯ บอกว่ารถอย่างน้อยอเมริกาให้มาขอประทานโทษ ท่านใช้คำว่าไม่ใช่รถพ่อรูดแม่อะไรของเรา ท่านก็แถลงรับเมื่อข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้ ฐานะท่านรองนายกรัฐมนตรีนี้ก็ไทยเป็นรัฐมนตรีร่วมคณะรัฐบาลชุดที่แล้วต่อเนืองรัฐบาลชุดนี้ เป็นความจริงหรือไม่ ที่ต่างประเทศเข้ามาแทรกแซงและการกระทำอย่างนี้ของต่างประเทศผิดต่อกฎหมายเลือกตั้งและผิดต่อกฎหมายอาญาหรือไม่

จอมพลอากาศ พนม รอดนภากาศ ฤทธาคนี (รองนายกรัฐมนตรี): สำหรับเรื่องที่เกี่ยวข้องข้อที่ ๒ เท่าที่ท่านถามอันเรื่องเกี่ยวพันถึงเรื่องการเดินขบวนนั้นว่า จะมีข่าวสารต่างๆ ที่อเมริกาแจกมานั้น ข้าพเจ้าขอแถลงตั้งนี้ สำนักข่าวสารออเมริกาในกรุงเทพฯ ใช้อีกคนหนึ่งชื่อแดงขาวย่อย ๆ เป็นรายวันพิมพ์แจกแก่บุคคลทั่วไปอยู่โดยปรกติ และเป็นธรรมดาเสมอมารวมทั้งหนังสือพิมพ์นี้ด้วย แต่กรณีที่เกิดข่าวเกรียวกราวว่าอเมริกันเข้ายุของนักศึกษานั้นก็เนื่องว่า บังเอิญข่าวในวันนั้นประจำวัน ที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ มีเรื่องยุวชนในซังการที่ต่อต้านรณถึงรัสเซียอย่างกล้าหาญ เป็นเรื่องโฆษณาให้เห็นว่าต่างทำวคือรัสเซียใช้กำลังทหารปราบประชาชน ซังการไม่มีข้อความยุยงให้นักศึกษาไทยเดินขบวนแต่ประการใด ได้เสนอข่าวสารของสำนักข่าวสารอเมริกันฉบับนี้ให้ท่านทั้งหลายทราบ แล้วก็ชี้แจงกันไปแล้ว และก็ให้สอบสวนและถามข่าวเขาต่างๆ แล้วก็ไปไปตามที่ใดกล่าวมาแล้ว เพราะฉะนั้นข้อเท็จจริงที่ว่าจะมีการแทรกแซงอะไรนั้นไม่มี นอกจากมันเป็นการเผด็จชัน มาเท่านั้น ส่วนในกรณีในข้อ ๓ ที่ท่านพูดถึงว่าเกี่ยวกับกรแทรกแซงช่วยเหลือผู้สมัครรับเลือกตั้งเกี่ยวกับรถจีปนี้ อันนี้คนละประเด็นไม่เกี่ยวกับ การที่เขาได้รถจีปมานั้นเพื่อใช้ในการต่อต้านคอมมิวนิสต์และก็ได้ปฏิบัติแล้ว เป็น ผลดี ไม่ใช่แทรกแซง

แต่ประการใด กลับเป็นการตรงกันข้าม ช่วยการต่อต้านให้ตั้งตามพระราชบัญญัติ
ป้องกันการค้าอันเป็นคอมมิวนิสต์

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : ความจริงท่านรองนายก
รัฐมนตรีก็ได้ชี้แจงแก่กระผมไม่ค่อยชัดเจนนัก แต่ว่าเพราะว่าท่านไม่ใช่หน้าที่โดย
ตรง กระผมก็ไม่ค่อยอยากจะซักอย่างนั้นอยากจะเรียนซักอย่างนี้ดีกว่า คือว่าปัญหา
เรื่องที่ดินขณะชาติเข้ามาเกี่ยวพันนั้นนะ เรื่องมีอยู่คือเรื่องเขาว่าเงินเข้ามากูกคามใน
นั้น ถ้าหากว่าท่านประธานฯ จะจำได้ ท่านอธิบดีกรมตำรวจนี้เคยแถลงข่าวดูใจจีน
เข้ามาปล้น ๔ อติรัฐมนตรี ท่านว่าโจรจีนก็แสดงว่าต่างตัวเข้ามาแทรกแซง ท่าน
ตอบว่าโจรจีน ไม่ใช่โจรมลายู ที่แรกว่าโจรมลายูที่หลังโจรจีนนี่อันหนึ่ง ก็ก่อน
หนึ่งในการเดินทางไปเยี่ยมได้หัวหน้าของนักหนังสือพิมพ์ นายกรัฐมนตรีไอศักดิ์ยัย ก็
ได้เคยบอกว่า ที่อยู่ในดินแดนไทยก็ติดต่อกับจีนก็ติดทางไหนเป็นทหารไม่ปรากฏ
สัญชาติ แต่รับว่าเป็นคนจีน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การสนับสนุนทหารจีน
ทางเหนือไทยติดต่อกับพม่าก็ตั้งอยู่ในเมืองไทย ซึ่งอธิบดีกรมตำรวจทราบดีทั้งหมด
นี้ขัดต่อกฎหมายตราตรา มาตรา ๒ ข้อ ๔ ซึ่งการรุกรานต่อบูรณภาพอาณา-
เขตรวมทั้งการเป็นเอกราชทางการเมืองด้วยการกระทำที่ไม่ชอบด้วยทุกประการของ
สหประชาชาติ คือเข้ามารุกกล้าเข้ามาเกี่ยวข้องภายในของกิจการต่างประเทศเขา
รัฐบาลไทยก็เป็นสมาชิกสหประชาชาติ เป็นรัฐที่ประกาศตัวเป็นเอกราชไม่ตามหลัง
ใคร ได้ดำเนินการไปแล้วอย่างไรต่อกรณีเช่นนี้ มันเห็นการแทรกแซงเห็นชัดแจ้ง
ท่านจะว่าไม่แทรกแซงอย่างไร

ในประเด็นที่ ๒ เกี่ยวกับเรื่องนิสิตนักศึกษาในการเดินขบวน ท่านรอง
นายกรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงว่า มันบังเอิญเหมาะสม ท่านผู้เป็นประธานฯ มันไม่
ใช่แต่เท่านั้น กรณีการแทรกแซงของยูนิสก็มันมีการแจกใบปลิวทั่วไป ซึ่งข้าพเจ้า
เองก็ไม่ทราบว่ามีการแจกใบปลิวแจกเอกสารของสำนักข่าวสารอเมริกันนั้นมีการได้รับ
อภิสิทธิ์อย่างไร ถ้าหากท่านติดตามดูให้ทีทุกฉบับใบปลิวออกมาเอกสารออกมา
ไม่มีผู้พิมพ์ผู้โฆษณา มันผิดกฎหมายการพิมพ์ อย่างนี้แทรกแซงใหม่ หรือว่า
มีอภิสิทธิ์ก็ให้รู้ไปว่ามีอภิสิทธิ์ อเมริกามีอภิสิทธิ์ในเมืองไทย นี่ให้รู้ไว้ด้วย
เพราะไม่มีท่านไปค้นดูได้ที่แจก บางทีมาแจกที่นี้ก็มี ไม่มีผู้พิมพ์ผู้โฆษณานี้ก็
แสดงว่าเป็นการมีอภิสิทธิ์เหนือเมืองไทย เข้ามาแทรกแซง ผิดหลักสัมพันธไมตรี

ต่างประเทศ แล้วก็ได้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการวิจัยการเสื่อมโทรมของพรรคเสรี-
มนักศิลาของรัฐบาลนี้เอง ได้มีอยู่ข้อหนึ่งซึ่งวิจัยว่า จีนได้สนับสนุนฝ่ายค้านใน
การเลือกตั้ง ก็ยอมรับในพรรคเสรีมนักศิลานี้ว่า มีต่างประเทศ คือจีนเข้ามาสนับสนุน
สนับสนุนฝ่ายค้านในการเลือกตั้งคราวที่แล้ว ท่านนายก ฯ เองก็เคยอภิปรายในวันขอ
ความไว้วางใจกับสภา ฯ บอกว่าฝ่ายค้าน จีนช่วยเหลือ ก็แสดงว่าต่างตัวเข้ามา แทรก
แซง แล้วทำไมท่านรองนายก ฯ บอกว่าไม่มีข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ ประเด็นสุดท้าย
เกี่ยวกับเรื่องรถจี๊ป ผมขอทราบเรียนสักนิดเดียว ท่านรองนายก ฯ บอกว่าความจริง
ไม่เข้ามาช่วยเหลือราชการมันอาจจะผิดไป ท่านประธาน ฯ ก็ว่าทางราชการไปให้
ผู้แทน ฯ ผิดวัตถุประสงค์เขาหรือเปล่า

จอมพลอากาศ พิน รณนภากาศ ฤทธาคนี (รองนายกรัฐมนตรี) :

ขอตอบเพิ่มเติมดังนี้ คือองค์การจีนคณะชาติตามที่ท่านกล่าวมานั้น เมื่อรัฐบาลนี้
ทราบก็ได้สั่งให้ทางกรมตำรวจ หรือทางมหาดไทย ไปดำเนินการ ทุกครั้ง ไม่เคย
ปล่อยปละละเลยให้เป็นไปดังที่เข้าใจกัน แต่ว่าอย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจีนคณะชาติ
หรือจีนแดงอะไรก็ตามเถอะ ถ้าหากว่าใครกระทำการใด ๆ อันผิดกฎหมายบ้าน-
เมือง รัฐบาลนี้ก็ดำเนินการจับกุมและฟ้องร้องกันไปตามตัวบทกฎหมายทุกประการ
และทุกครั้งผู้ที่เข้ามาข่มขืนเข้ามา ไม่ว่าจะใครก็ตาม ทหารคณะไหนก็ตาม
รัฐบาลไทยนี้ก็ปลดอาวุธเสมอมา ประเด็นในข้อนี้ขอชี้แจงยืนยันว่า รัฐบาลนี้ไม่ได้
สนับสนุนองค์การใดองค์การหนึ่งเลย การแทรกแซงอะไรที่เกี่ยวกับหนังสือพิมพ์
ยูซีซินี้ มีข้อตกลงกันเป็นทางราชการและทางนี้ ทางมหาดไทยก็รับทราบด้วยดี
และร่วมมือกันด้วยดีเสมอมา เพราะฉะนั้นการที่เขาโฆษณานั้นก็ฟังกระทำได้ โดย
ที่มีข้อตกลงกันกับรัฐบาลไทยว่า มีข้อตกลงในการดำเนินการในการต่อต้านคอม-
มิวนิสต์เรื่องนี้อยู่แล้ว เป็นการประสานงานกันทั้งสองฝ่าย เรื่องรถจี๊ปก็ไม่น่าจะ
มีประเด็นอะไร ก็ได้กล่าวไปแล้ว ว่าเขาจ่ายให้มาช่วยในการต่อต้านคอมมิวนิสต์
อันชอบด้วยตัวบทกฎหมายแล้ว เพราะฉะนั้นในการที่ปฏิบัติดำเนินการไปนั้น ก็ไม่
ใช่เป็นการแทรกแซงไปในทางที่มีชอบ กลับเป็นการตรงกันข้าม กลับช่วยประเทศ
ไทยและประชาชนชาวไทย

นายอารีย์ คันถิเวชกุล (นครราชสีมา) :

ความจริงท่านรองนายก ฯ
ตอบ ผมยังไม่ค่อยเข้าใจเลยครับ ปัญหาเรื่องที่ท่าน.....

จอมพลอากาศ พิน รณนภากาศ ฤทธาคนี (รองนายกรัฐมนตรี) : คุณถามสั้น ๆ ซี ก. เอาอย่างไร จ. เอาอย่างไร คุณพูดกว้างแล้วยาว ผมก็จับประเด็น คุณได้เท่าที่ตอบไปอย่างนี้แหละ คุณบอกว่า ๑. เอาอย่างไร คุณถามมา ผมก็ตอบให้ทุกครั้ง แต่โดยมากคุณก็ถามวนไปวนมา ผมก็ตอบให้วนไปวนมาตรงกับประเด็นที่คุณถาม.

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าเพิ่งทราบว่าท่านรองนายก ฯ ไม่เข้าใจคำถาม ปกติการถามนั้นต้องมีเหตุผลมาก่อนจึงมาตั้งคำถาม ถ้าถามลอยๆ ไปไหนมา กินข้าวหรือยัง มันก็หมด.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ย่อๆ สักหน่อย ขย่าให้มันยี่ถายาวนักท่าน

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเกี่ยวกับสำนักสื่อข่าวอเมริกัน คือยูซีที ที่ท่านรองนายก ฯ ได้กรุณาชี้แจงว่ามีกรณีติดต่อกันแล้วนั้นนะ แสดงว่ามีอิทธิพลใช้ใหม่ ผมไปดูข่าวของฐานทัพก็ดี ของอื่น ๆ ก็ดี เขามีผู้พิมพ์ผู้โฆษณาทั้งนั้นวันแต่ยูซีทีอันเดียว แสดงว่าอเมริกาอิทธิพลเหนือไทยใช้ใหม่ คือเข้ามาแทรกแซงใช้ใหม่เพราะมีอันเดียวท่านว่าติดต่อกัน แสดงว่าเมืองไทยยอมอันเดียว คือยอมยูซีทีอันเดียวใช้ใหม่หรือไม่รู้ ที่อื่นมีหมด แม้แต่ว่าวิวัฒนาการเบกษาราชกิจจานุเบกษา.....

จอมพลอากาศ พิน รณนภากาศ ฤทธาคนี (รองนายกรัฐมนตรี) : ถามทีละอย่างซี

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : คือกระผมขอยกตัวอย่างให้ฟังคือว่าปัญหาเรื่องยูซีทีก็ยังไม่มีการพิมพ์ผู้โฆษณา แต่ว่าที่อื่นมี ตัวอย่างเห็นง่าย ๆ แม้แต่ของรัฐบาลไทยเอง คือราชกิจจานุเบกษาก็ต้องมีใครเป็นเจ้าของผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ก็แสดงว่าเดี๋ยวนี้ยูซีทีอิทธิพลเหนือไทยใช้ใหม่ เทน็อกกฎหมายข้อหนึ่ง นี้ข้อหนึ่งเอาคำถามท่านนี้แหละครับ.

จอมพลอากาศ พิน รณนภากาศ ฤทธาคนี (รองนายกรัฐมนตรี) : ขอตอบ ยูซีทีไม่มีอิทธิพลเลย ก็เหมือนกันอย่างธรรมดา ใครจะขอประกาศ ใครจะขอแจ้ง ใครจะขออะไรต่าง ๆ ก็ขอกับตำรวจได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องอิทธิพลต่าง ๆ ไต่ ๆ ไม่มี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปกระทู้หมายเลข ๕ ของ ร้อยโท ราตรี สิงหนคร เรื่อง เงินกู้ยืมของทหารผ่านศึก ตามกระทรวงกลาโหม (ร้อยโท ราตรี สิงหนคร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ตั้งกระทู้ถามไม่มา
ต่อไปกระทู้ถามของนายใหญ่ ศวิตชาติ เรื่อง การปกครองประเทศ ตามระบอบประชาธิปไตย ตามนายกรัฐมนตรี (นายใหญ่ ศวิตชาติ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ตั้งกระทู้ถามไม่มา
ต่อไปกระทู้ถามของนายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข เรื่อง ครูโรงเรียนราษฎรไม่ได้รับการลบล้างมลทิน คุณเพียรศักดิ์ ฯ เชิญได้

นายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการดังต่อไปนี้

ตามที่รัฐบาลได้ออก พ.ร.บ. ลบล้างมลทินโทษแก่ประชาชนและบรรดาข้าราชการให้มีสภาพเหมือนหนึ่งไม่เคยต้องโทษมาเลย มีสิทธิกลับเข้ารับราชการได้นับว่าเป็นการบำเพ็ญคุณคุณยิ่งใหญ่ยิ่งของรัฐบาลที่แล้ว เนื่องในปีฉลอง ๒๕ ศตวรรษ แต่ยังมีบุคคลอีกจำนวนหนึ่งที่กฎหมายนี้ ไม่ได้ระบุขจัดแจ้งคือ ครูโรงเรียนราษฎรมีจำนวนหลายสิบคนที่ทางกระทรวงศึกษาธิการยังสงสัยไม่กล้าอนุญาตให้ทำการสอนได้ ทางกระทรวงศึกษาธิการก็ได้หารือไปยัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีนานแล้ว ขณะนี้กำลังรอฟังผลอยู่ จึงขอเรียนถามว่า

๑. ครูโรงเรียนราษฎรที่มีมลทินก่อน พ.ร.บ. นี้ออก จะได้รับผลจาก พ.ร.บ. นี้หรือไม่เพราะเหตุใด

๒. ขณะนี้ปัญหาเด็กไม่มีที่เรียน และครูมีไม่พอสอนยังมีอีกมากโรงเรียน ถ้าไม่ให้สิทธิครูพวกนี้เป็นครูตามเดิมแล้ว รัฐบาลจะช่วยเหลือโรงเรียนที่ขาดครูนั้น ๆ อย่างไรบ้าง.

พลตรี เฉลิม พงษ์สวัสดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กระทรวงศึกษาธิการขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

๑. เรื่องนี้เป็นปัญหากฎหมาย กระทรวงศึกษาธิการจึงได้เสนอเรื่องให้คณะกรรมการกฤษฎีกาศึกษาความ คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาแล้วว่า ครูโรงเรียน

ราษฎรที่มีมลทินก่อนพระราชบัญญัตินี้ ออกไม่ได้รับผลจากพระราชบัญญัตินี้ เพราะการล้างมลทินนั้นให้ล้างแต่เฉพาะให้แก่บรรดาผู้ที่ถูกลงโทษ ไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ และถูกลงโทษเพราะประพฤติก้าว จึงต้องออกจากองค์การรัฐบาล องค์การสาธารณเทศบาล หรือสหภาพบาล ตลอดจนโทษทางวินัยอย่างอื่น ฉะนั้นผู้ที่ได้รับการ ลบล้างมลทินได้นั้นจึงไม่รวมถึง บรรดาเจ้าของ ผู้จัดการ ครูใหญ่ และ ครูโรงเรียน ราษฎรผู้ถูกลงโทษจน ถึงถูกถอนใบอนุญาติ ตาม พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร พ.ศ. ๒๔๘๗ ด้วย เพราะฉะนั้นบุคคลเหล่านั้นนอกจากไม่ใช้เป็นข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในองค์การรัฐบาล องค์การสาธารณเทศบาล หรือสหภาพบาลแล้วการที่ถูกลงโทษโดยถูก ถอนใบอนุญาติ นั้นเรียกไม่ได้ว่าถูกลงโทษหรือต้องออกเพราะทำผิดทางวินัย

ขอตอบข้อ ๒. ดังต่อไปนี้ การไม่ให้สิทธิครูโรงเรียนราษฎรที่มีมลทินนี้ ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงปัญหาเด็กไม่มีที่เรียน และครูไม่พอสอน เพราะโรงเรียนราษฎรซึ่ง ดำรงอยู่ในปัจจุบันนี้มีครูสอนอยู่ตามปกติ และมีผู้ขออนุญาติเป็นครูโรงเรียนราษฎรเพิ่มขึ้นทุกปี โดยเฉพาะปีนี้ประมาณสองพันคน

นายเพชรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : ตามเจตจำนงของ พ.ร.บ. ลบล้างมลทินโทษนี้ที่ออกนี้เพื่อต้องการลบล้างมลทินโทษทุกชนิดทุกประเภทเป็นการลบล้าง แม้แต่กระทั่งประชาชนก็ให้ถือว่าเป็นการลบล้างมลทินโทษด้วย ท่านประธานฯ ที่เคารพเท่าที่ข้าพเจ้าตั้งกระทู้ ตามมานี้เพราะเห็นว่าไม่เป็นความยุติธรรม ครูโรงเรียนรัฐบาลแท้ ๆ ที่ถูกออกโดยถูกไล่ออก ปลดออก ซึ่งเป็นโทษที่หนัก ยังสามารถกลับเข้ารับราชการเป็นครูในโรงเรียนรัฐบาลได้ แล้วที่โรงเรียนราษฎรซึ่งบางครั้งโดยมากเป็นลโทษเป็นความผิดด้วยความเผลอเผลอก็ถูกถอนใบอนุญาติเช่นนี้ แล้วก็ไม่ได้รับการยกเว้นตาม พ.ร.บ. นี้ด้วยนั้น กระผมเห็นว่าไม่เป็นความยุติธรรมอย่างยิ่ง ถ้าหากว่าเราจะตีความในกฎหมายแล้วก็พอจะอนุโลมเข้าได้ว่า โรงเรียนราษฎรนี้ ไม่ใช่ องค์การ สาธารณะ หรือ เพราะว่าเป็น สถาน ที่กบฏ กุลบุตรี กุลธิดาให้เป็นคนดี แล้วเป็นการช่วยเหลือรัฐบาลอยู่มาก เป็นการเข้าใจตามความหมายของคนทั่วไปก็ว่า โรงเรียนราษฎรนี้ควรจะอยู่ในองค์การสาธารณระดับตัวแล้วแม้กระทั่งเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนราษฎรก็เห็นว่าควรจะอนุญาติให้เขา ที่ทำนุ รัฐมนตรีก็กล่าวไว้ ฉะนั้นนักเรียนไม่มีที่เรียนนั้นหมดสภาพแม้กระทั่งครูก็เช่นนี้

กระผมตั้งกระทู้ ตามมาในขณะที่เปิดเว็บบอร์ดใหม่ๆ เด็กยังไม่มีการเรียน ครูยังไม่พอสอน แม้ขณะนี้ก็เช่นเดียวกัน ครูดี ๆ ที่มีประกาศนียบัตร ป.ป. ป.ม. อีกหลายคนและมีความชำนาญ ก็ควรจะให้เขากลับเข้ารับราชการเป็นครูได้ อันนี้เป็นข้อเท็จจริงที่ท่านรัฐมนตรี ฯ กล่าวไว้ว่าเวลานี้ครูมีทุกโรงเรียนนั้น ท่านไม่ได้ไปเห็นทุกโรงเรียนหรือว่าตามบ้านนอกนั้นมันขาดครูขาดไหน ครูที่สอนโดยมากเป็นครู ม. ๖ เป็นครู ป.ป. ส่วนครูชั้นสูง ๆ นะไม่มีท่านเกล้ายินยอมได้ใหม่ ไปสอบดูได้ใหม่ กระผมว่ามีแน่ ๆ ว่าครูยังขาดอยู่แล้วครูดี ๆ ก็ควรจะได้รับการบรรจุด้วย เพราะฉะนั้นจึงขอซักถามท่านอีกครั้งหนึ่งว่า ท่านหาทางผ่อนผันให้พวกคณะครูเหล่านี้ ได้กลับเข้าทำการสอน แม้ว่าเขาจะเป็นครูรัฐบาลได้เขาก็ยังไม่อยากเป็น เพราะว่าเขามีผลในการเป็นครูโรงเรียนราษฎร์มันก็มีผลอย่างหนึ่ง แล้วก็อยากเป็นกันจริงๆ อย่างนี้เป็นจำนวนหลายสิบและอาจจะถึงร้อยคน นี่ท่านจะหาทางช่วยเหลือเขาได้ไหม เขาอยากจะเป็นครูโรงเรียนราษฎร์กันจริงๆ ซักถาม

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : กระผมขอประทานโทษ เดี่ยวครับ

คือท่านประธาน ฯ ทำมติข้อบังคับข้อ ๑๐๗ ที่มีให้ตั้งกระทู้ตาม ในอนุ ๕ ในปัญหาข้อกฎหมาย แต่กระทู้ตามนี้ รัฐมนตรี ฯ ตอบแล้วว่าเป็นปัญหากฎหมาย ท่านประธาน ฯ ก็ไม่น่าจะปล่อยให้ท่านสมาชิกตั้งกระทู้ตาม มา ข้อ ๑๐๗ อนุ ๕ บ่งไว้ชัดนี้ท่านประธาน ฯ ก็ไม่น่าเป็นปัญหากฎหมายท่านรัฐมนตรี ฯ บอก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐมนตรี ฯ ท่านว่า แต่เขามีสิทธิที่จะซักได้

คุณมันก็ไม่ใช่ว่าปัญหาภาษานัก เพราะเหตุว่ามันเป็นเรื่องสำหรับครูโรงเรียนราษฎร์ คือคนอื่นน่าจะเว้นแต่ที่นี่ไม่ได้ยก เขาก็อยากจะรู้ อย่าไปตัดเขาเลยคุณ คุณก็ตั้งกระทู้มากมายเหมือนกันคุณ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ไม่ชัดเจนนัก ผมก็ยอมให้ ต่อไปเดะ

พลตรี เฉลิม พงษ์สวัสดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :

กระทรวงศึกษาธิการขอตอบข้อซักถามท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องนี้ เวลาที่กระทรวงศึกษาฯ ยึดถือการตีความของกรมการกฤษฎีกา ฉะนั้นครูโรงเรียนราษฎร์ทั้งหลายที่อยากจะเข้ารับราชการเป็นครูใหม่นั้น อย่าได้เอาเรื่องเก่าการตีความของกรมการกฤษฎีกานี้เข้ามาผูกพัน การขอเข้าเป็นครูใหม่ กระทรวงศึกษาฯ จะได้พิจารณาด้วยดีตามสภาพที่ท่านกลับตัวกลับตนและเหมาะสมที่จะเป็นครู

นายเพชรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : กระผมก็เห็นใจว่าพระราชบัญญัติ

ลบล้างมลทินโทษนี้เป็นเพราะความผิดเธอ แม้กระผมเองก็พลอยเผอเรอไปด้วย
 ที่ไม่ได้ ระบุรวมครูโรงเรียนราษฎร์เข้าไว้ด้วย อันนี้ กระผมเข้าใจว่าด้วยเจตนา
 ของทุก ๆ ท่านก็ต้องการลบล้างหมดสิ้น แม้กระทั่งครูโรงเรียนราษฎร์ แต่ก็เป็น
 ความเคราะห์ร้ายของพวกครูโรงเรียนราษฎร์จึงไม่ได้ระบุไว้ แต่ที่ ๆ พวก รัฐมนตรี ๆ
 ว่าจะให้ครูที่ต่อมลทินครูโรงเรียนราษฎร์ต้องมตทินกันความจำนงเข้ามา เพื่อขอรับ
 เป็นครูโรงเรียนราษฎร์ไทยไม่กล่าวถึงข้อความเต็มนี้มันเป็นเรื่องระเบียบ เพราะเขาจะ
 ต้องถามว่าเคยต้องโทษ เคยอะไรต่ออะไรมาบ้างหรือเปล่า ในข้อนี้เราจะลง
 ว่าอย่างไร อันนี้กระผมขอลาม ที่ ๆ พวก รัฐมนตรี ๆ จะช่วยนั้นกระผมขอขอบคุณ
 ว่าเราจะลงในข้อนี้ว่าอย่างไร เคยเป็นอะไรบ้างหรือเปล่านั้นจะออกพระราชบัญญัติ
 แก้อให้ครูโรงเรียนราษฎร์อีกสักหน่อยได้ไหมครับ

พลตรีเฉลิม พงษ์สวัสดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :

กระผมได้ตอบแล้วเมื่อก่อนว่า ท่านลงมาตามความเป็นจริง ในเรื่องที่ท่านจะตั้ง
 ลง แต่การพิจารณานั้นท่านอย่าได้อ้างว่าขอลบล้างมลทิน ท่านลงแต่เพียงว่า
 ท่านได้โดยถูกต้องใบอนุญาตเพราะมีความผิดอะไรของท่านก็ว่าไป แต่บัดนี้
 ท่านได้เข้าใจในความผิดของท่านแล้ว และก็ท่านขอให้กระทรวงศึกษาธิการรับไป
 พิจารณาด้วยดี และขอความเห็นอกเห็นใจละก็จะพิจารณา

นายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : อีกข้อหนึ่งที่ท่านรัฐมนตรี ๆ ยัง

ไม่ได้ตอบ ก็คือว่าจะออก พ.ร.บ. ลบล้างมลทินโทษให้ครูโรงเรียนราษฎร์ นี่เป็น
 การแก้ไขเพิ่มเติมสักหน่อยจะได้ไหมครับเพื่อเป็นการสมบูรณ์ เฉพาะผู้ที่ถอนใบ
 อนุญาตจากการเป็นครู นี้เพื่อให้ประชาชนทั่วประเทศได้รับประโยชน์จากพระราช
 บัญญัติลบล้างมลทินโทษในคราวนี้

พลตรี เฉลิม พงษ์สวัสดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :

กระทรวงศึกษาธิการขอยืนยันว่ากฎหมายที่ออกไปแล้วก็คือว่าบังคับใช้ตามกฎหมายที่
 ได้ออกไป และก็มีทางที่ปฏิบัติได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านมีสิทธิเสนอได้นี้ท่าน ก็เสนอขึ้นมา

ให้พิจารณาทำ
 หมดเวลาสำหรับกระทู้แล้ว ต่อไปหมายเลข ๕ พิจารณาเรื่องที่ค้างจาก
 การประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒ ๑. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัด

ยโสธร พ.ศ. ๒๕๐๐ (นายผัน บุญชิต (อุบลราชธานี) และนายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) เป็นผู้เสนอ)

(นายผัน บุญชิต และนายทิม ภูริพัฒน์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายผัน บุญชิต และนายทิม ภูริพัฒน์ ไม่อยู่
ต่อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด
ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๐ (นายฟิ่ง ศรีจันทร์
(อุตรดิตถ์) นายทอง กันทาธรรม (แพร่) นายพีร์ ภูนาค (สุพรรณบุรี) นาย
ฟ่ง สิมประพันธ์ (สุโขทัย) และนายร้อยตรี ชัยชาญ งามสง่า (เพชรบูรณ์) เป็น
ผู้เสนอ) เชิญเสนอได้

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง

**พระราชบัญญัติอาวุธปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๐**

หลักการ

แก้ไขพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้
เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ เปิดโอกาสให้บุคคลผู้มีอาวุธปืน และ
เครื่องกระสุนปืน โดยยังมีได้รับอนุญาตตามกฎหมายมีโอกาสขอรับใบอนุญาตในเวลา
กำหนด โดยไม่ต้องรับโทษ

เหตุผล

เนื่องจากปรากฏว่าขณะนี้มีบุคคลสุจริตเป็นอันมากที่มีเครื่องอาวุธปืน และ
เครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองเพื่อป้องกันตัวและทรัพย์สินโดยมิได้รับอนุญาต
จากนายทะเบียนตามกฎหมาย เป็นเหตุให้ต้องถูกจับกุมฟ้องร้องถูกปรับรับโทษ
และถูกริบปีนเป็นที่เดือดร้อนอยู่เนื่อง ๆ เกือบจะทั่วไปในทุกจังหวัด และการมี
อาวุธปืนชนิดนี้ไว้เพื่อประโยชน์ดังกล่าวก็เป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะโจรผู้ร้าย
ชุกชุมและมีอาวุธดี ๆ ใช้โดยไม่ต้องรับอนุญาต จะอาศัยกำลังพนักงานฝ่ายปกครอง
หรือตำรวจช่วยรักษาความปลอดภัยให้ถ่ายเดียวไม่เป็นการเพียงพอ จำเป็นต้อง

นายทะเบียนท้องถิ่นภายในกำหนด ๖ เดือน นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ผู้ยื่นไม่
ต้องรับโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

มาตรา ๕ เมื่อนายทะเบียนท้องถิ่น ได้รับเรื่อง ขอร้อง ขอ รับใบ อนุญาต
จากบุคคล ผู้มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนตามความในมาตรา ๓ แล้ว ให้นาย
ทะเบียนอนุญาตโดยไม่ชักช้าเกินกว่า ๙๐ วัน นับแต่วันยื่นคำขอ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการ ตามพระราช-
บัญญัตินี้

(ลงชื่อ) พึ่ง ศรีจันทร์, ทอง กันทาธรรม, พีร์ บุณนาค,

เฟ่ง สิมประพันธ์, นายร้อยตำรวจตรี ชัยชาญ งามสง่า ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) สุข รยบัว, อ. อับดุลบุตร, หลวงอรรดพรพิศาล, ส. จันทร์สาธา,

บัวพันธ์ ไชยแสง, สงกรานต์, สุกิจ นิยมกรณเหมินทร์, ญาติ ไหวดี, พัน บุญชิต,

อารีย์, บุญคุ้ม, กลิ่น ปลั่งนิล, ชวน กิตติศรีวรพันธ์, บัญชี เปลี่ยนสายสืบ, จง

พรหมวิระ, ฉลอง ประจันบาน, บุญคง บุญเพชร, ทองพูน อจาระพันธ์,

สมพร จุริมาศ, ไถง, ชาญ ศิริกุล, เจริญ ปราบ ณ ศักดิ์, น้อย ทินราช

ผู้รับรอง

นายพึ่ง ศรีจันทร์ (อุตรดิตถ์) : ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๐

หลักการ แก้ไขพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด
ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลผู้มีอาวุธ
ปืน และเครื่องกระสุนปืน โดยยังมีได้รับอนุญาตตามกฎหมายมี โอกาสขอรับใบ
อนุญาตภายในเวลากำหนด โดยไม่ต้องรับโทษ

เหตุผล ก็คือว่าตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน พุทธ-
ศักราช ๒๔๙๐ และต่อมาอีก ๒-๓ ฉบับที่ใช้อยู่ในเวลานั้น บุคคลผู้ใดปรารถนา
จะได้รับอนุญาตให้มีหรือให้ใช้อาวุธปืน ท่านให้ไปขอรับอนุญาตก่อนนายทะเบียนตาม

มาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ที่เห็นตามประกาศของกระทรวงมหาดไทยกำหนดว่านาย
 ทะเบียนนั้นมีอยู่ ๓ นายด้วยกัน คือ นายอำเภอเป็นนายทะเบียนท้องถิ่นมีอำนาจ
 อนุญาตให้บุคคลผู้ถืออาวุธปืนได้ภายในอำเภอของตน ต่อมาอีกนายหนึ่งทำหลวงประจำ
 จังหวัดเป็นนายทะเบียนมีอำนาจออกใบอนุญาตเฉพาะภายในเขตจังหวัดของตนอีก
 นายหนึ่งก็คืออธิบดีกรมตำรวจมีอำนาจอนุญาตให้ผู้ถือ อาวุธปืนได้ ทว่าราชอาณาจักร
 ตามกฎหมายและกฎกระทรวงมหาดไทยมีอยู่ทั้งนี้ แต่ที่ตามระเบียบปฏิบัติกัน ผู้
 โต้ปรารถนาจะมีอาวุธปืนเมื่อไปยื่นคำร้องขออนุญาตมีต่อนายทะเบียนท้องถิ่นคือ นาย
 อำเภอแล้ว นายอำเภอปฏิเสธที่จะใช้อำนาจที่ตัวมีอยู่ตามกฎหมายนั้น ครั้นได้
 คำร้องต่อข้าหลวงประจำจังหวัด ซึ่งมี อำนาจ อนุญาต เห็นแก่ นาย อำเภอ ขึ้นไป ภายใน
 จังหวัดของตัว ข้าหลวงประจำจังหวัดก็ปฏิเสธการใช้อำนาจนั้นเช่นเดียวกัน การ
 ที่ข้าหลวง นายอำเภอ ปฏิเสธการใช้อำนาจซึ่งมีอยู่ตามกฎหมายนี้ จะเป็นโดยคำ-
 สั่งลับของกระทรวงมหาดไทยมี ไปประการใดนั้น ข้าพเจ้าไม่อาจทราบได้ ข้อ
 เท็จจริงที่ปรากฏแน่นอนก็คือ ว่าผู้ โต้ยื่นคำร้องขออนุญาตต่อนายทะเบียนท้องถิ่น
 กิติ นายทะเบียนประจำจังหวัดก็ ไม่เคยได้รับอนุญาต บางรายถึง ๓ ปี บาง
 รายถึง ๕ ปี แม้แต่ผู้ ได้รับอนุญาตมาก่อนใช้กฎหมายนี้ถึงแก่กรรมลง บุตร
 หรือภริยามาขอรับมรดกอาวุธปืน ซึ่งสามหรือบิดาของตนเมื่อชีวิตยังอยู่ก็ ไม่ได้
 รับการพิจารณาเป็นเวลาดัง ๓ -- ๕ ปีมาแล้ว ๕ ปีก็มี เช่นนี้แล้วจะทำอย่างไร
 ผู้ ที่มีปัญหาจริง เช่น มา ถึงนาย ทะเบียน ทว่าราชอาณาจักรก็อธิบดีกรม ตำรวจ นั้น
 น้อยนัก ราษฎรธรรมดาสามัญที่อยู่ตามชนบทต่าง ๆ นั้นไม่สามารถจะวิ่งเต็นมา
 ขอ อนุญาตต่อนายทะเบียนทว่าราชอาณาจักรได้ แม้บางรายขอมาก็ ไม่ได้รับการ
 พิจารณา การที่นายทะเบียนไม่ยอมพิจารณา เช่นนี้เป็นเรื่องอันอันสนใจเหลือเกิน
 คือว่าพิจารณาแล้วก็แจ้งให้เขาทราบภายใน เวลาที่กำหนดให้เขารู้ ให้เขา ทราบว่า จะได้
 หรือไม่ได้ ภายใน ๑ ปีก็ดี ๒ ปีก็ดี หรือ ๓ ปีก็ดี ก็ยังจะดีกว่าที่เก็บเรื่องไว้เฉย ๆ
 ทั้งนี้เมื่อนายทะเบียนไม่ยอมใช้อำนาจของตัวเองแล้วเช่นนี้ ทำไมราษฎรจะมีโอกาส
 มีอาวุธปืนได้ ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ไปหาใครก็ไม่ให้ ไปหานายอำเภอ ๆ ก็ไม่
 ให้ ไปหาข้าหลวง ๆ ก็ไม่พูดอะไร ไปหาอธิบดีตำรวจก็มาไม่ถึง เช่นนี้
 ราษฎรก็ไม่สามารถจะมีอาวุธปืนไว้คุ้มครองโดยถูกต้องตามกฎหมายได้

ที่นั่นพูดถึงในตำราขรรษาบ้างครับ ท่านผู้เป็นประธาน ฯ ราษฎรอยู่ใน
 ท้องถิ่นที่ห่างไกล โจรผู้ร้ายชุกชุมกำลังเจ้าหน้าที่โดยมากก็อยู่เฉพาะในที่ว่าการ
 อำเภอหรือในส่วนจังหวัดซึ่งไม่สามารถจะให้ความคุ้มครองได้ทั่ว ถึงตาม ชนบท ที่อยู่
 ทามทุ่งนาป่าและเขาห่างไกลได้ เมื่อถูกรบกวนจากโจรผู้ร้ายก็มีความจำเป็นที่จะ
 ต้องป้องกันตัว นี่เป็นสัญชาติญาณของมนุษย์ ทุกคนต้องป้องกันตัว ป้อง
 กันชีวิต ป้องกันทรัพย์สินสมบัติ ป้องกันครอบครัวของตัวเอง เมื่อไม่มีทางที่จะขอ
 อนุญาตจากเจ้าหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายได้แล้ว ก็จำเป็นอยู่เองที่จะต้องช่วยตัว
 เองคือหามาไว้ ชั่วระยะเวลาหลายปีที่เจ้าหน้าที่ไม่ยอมออกใบอนุญาตให้ นี่ก็
 ปรากฏว่าเป็นเดือนที่ราษฎรหามาไว้ ในครอบครองของตัวนี้ก็มียูเป็นอันมาก เรียก
 ง่าย ๆ ว่าเป็นเดือน ที่ข้าพเจ้าว่ามีอยู่เป็นอันมาก. นี่ข้าพเจ้าทราบจากสถิติ ไม่ใช่
 ของกระทรวงมหาดไทย ที่ข้าพเจ้าหากินเป็นหมอกความอยู่บ้านนอก ศตปีนเดือน
 ขึ้นโรงศาล นี่ในเขตพิษณุโลก สุโขทัย ตาก สวรรคโลก อุตรดิตถ์ แพร่
 มีจำนวนมากเหลือเกิน แล้วศาลก็ปรับแพง เมื่อก่อนนี้ปรับ ๑๕๐ ขึ้นไปเป็น ๒๕๐
 เคี้ยวนี้ ๕๐๐ แล้วครับ ทั้ง ๆ ที่ราคามันเดือนที่ซื้อหากันราคาในราวสัก ๒๐๐ กว่า
 บาท แต่ถ้ามีเรื่องขึ้นก็ถูกปรับถึง ๕๐๐ ที่นี้ เราจะทำอย่างไรครับ ความ
 จริงมีอยู่แล้ว เวลานี้เรามีอยู่แล้ว แต่มีอยู่โดยที่ไม่ได้รับอนุญาตจากนาย
 ทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย ไปซอกก็ไม่ได้ ไม่มีไว้ก็ไม่ได้ ความอัศจรรย์มันมีอยู่
 อย่างนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อไปในที่ไหนตามชนบทนะ ก็ได้รับคำถามแต่ในเรื่องนี้ว่า
 อย่างไรครับ ปีนเดือนนี้ มีทางไหม ไอ้ที่เขาถามอย่างนี้ก็เพราะเหตุว่ารัฐบาลเรา
 นี้แหละ รัฐบาลชุดนี้ดูเหมือนจะจำได้ว่ารัฐบาลท่านจอมพล แปลก ๆ นี้เอง หลวง
 เชวง ฯ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ก็ได้เคยเสนอให้มีการจดทะเบียน
 ได้โดยหลักการและวิธีการอย่างเดียวกับข้าพเจ้าเสนอนี้มาครั้งหนึ่งแล้ว ในปีพทศ-
 ศักราช ๒๔๘๗ ครั้งนั้นหลวงเชวง ฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้
 เสนอสภา นี้ก็ได้ออกกฎหมายไปเปิดโอกาสให้ผู้ที่มิอาวุธปืนอยู่ในครอบครองโดยไม่ได้
 รับอนุญาตนำมาจดทะเบียนได้ภายในกำหนดโดยไม่มีความคิด ครั้งที่ ๒ รัฐบาล
 เป็นผู้เสนออีกครั้งหนึ่ง เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๐ ก็มีหลักการและวิธีการเช่นเดียวกับ
 ที่ข้าพเจ้าเสนอนี้ ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลของประเทศไทยนี้ก็เคยได้เปิดโอกาสให้ผู้มี
 อาวุธปืนเช่นนี้ ได้จดทะเบียนมาถึง ๒ ครั้งแล้ว อันนี้เองอาจจะเป็นสิ่งจูงใจให้ราษฎร

ซึ่งไม่สามารถจะขออนุญาตให้มีอาวุธปืนโดยถูกต้องตามกฎหมายได้นั้น ไปหาเป็นมา
ไว้ในครอบครองของท้าว โดยหวังว่าวันหนึ่งรัฐบาลอาจจะอนุญาตให้จดทะเบียนอีก
ได้ ตามที่เคยมีมา ๒ ครั้งแล้ว นี่ก็เป็นเหตุอีกอันหนึ่ง ที่ทำตามข้อเท็จจริง เวลา
ปืนมีอยู่แล้วทำอย่างไร ๆ จึงจะได้รับอนุญาตได้ เมื่อไปขออนุญาตก็ไม่ให้ มัน
เรื่องอันนี้มันใจ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเสนอขอเปิดโอกาสให้สภานิติ ให้ราษฎร
ผู้มีอยู่แล้วให้จดทะเบียน ให้ได้รับอนุญาตโดยถูกต้องตามกฎหมายจะภายในเวลา
เท่าไรก็ได้ครับ ที่ข้าพเจ้าเคยเขียนมาเมื่อ ๑๘๐ วัน เมื่อเห็นว่ามันเข้าไป ก็เอา
มันเสีย ๘๐ วัน เข้าไปอีกเอามันเสีย ๓๐ วัน ที่ข้าพเจ้าเสนอมาตามร่างนี้เปิดโอกาสให้
จดทะเบียนได้ทุกชนิด แต่ทว่าสมาชิกท่านผู้มีเกียรติของที่ประชุมนี้ก็ดี หรือ
รัฐบาลก็ดี เห็นว่าเป็นชนิดใดจะเป็นภัยต่อสังคมมีอำนาจร้ายแรงไม่สมควรจะ
ให้ราษฎรได้มีไว้ในครอบครองหรือเป็นปืนที่ใช้สำหรับในราชการเท่านั้น จะตัดออก
หรือแปรบัญญัติไม่อนุมัติให้เป็นชนิดนี้มิได้ ข้าพเจ้าก็พร้อมคือไม่สงวนหรือครับ
อะไรที่พอจะจดได้ก็จด อะไรที่จดไม่ได้ก็ไม่จด แต่ว่าให้มันเจตกันเสียบ้าง เพราะ
ว่ามันมีอยู่เวลานี้เต็มบ้านเต็มเมืองก็ไม่รู้จะทำอย่างไร เนื่องจากพระราชบัญญัติ
มีผู้เสนอ ๘-๘ ท่านด้วยกัน ข้าพเจ้าจะขอยกปรามเพียงเท่านี้เพื่อให้เจ้าของได้มี
โอกาสอภิปรายเหตุผลของท่านบ้าง หวังว่าท่านรัฐบาลและท่านผู้มีเกียรติแห่งสภา
จะได้เห็นออกเห็นใจประชาชนผู้มีปืนไว้ โดยไม่ได้รับอนุญาตได้มีโอกาสจดทะเบียน
ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยดี ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านผู้แทนราษฎรที่เป็นสมาชิกพรรคเสรี
มพรรคศิลาหรือพรรคไทย ๆ ก็เช่นเดียวกัน เมื่อเวลาท่านไปหาเสียงสมัครรับเลือกตั้ง
ท่านถูกประชาชนตามแทบทุกจังหวัด ข้าพเจ้าก็เกรงเอา เพราะว่าในจังหวัดใกล้ ๆ นั้น
คุยกันเข้าแล้วมันตรงกันหมด เมื่อเหตุผลเป็นอย่างนี้ อยู่ทั่วประเทศอย่างนี้
แล้วที่ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลก็น่าจะได้อนุมัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎร มีกิจธุระ จำเป็น จึง มอบให้นาย น้อม
อุประมัย รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๑ ดำเนินการประชุมต่อไป)

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
พระราชบัญญัติที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้เสนอมานี้ ทางรัฐบาลได้พิจารณาและมี
ความเห็นว่ายากจะอนุมัติก่อนนั้นตามที่ท่านสมาชิกเสนอมานี้เหมือนกัน แต่
เนื่องจากหลักการและเหตุผลที่ท่านสมาชิกได้เสนอมานี้มันเป็นเรื่องรัฐบาลจะปฏิบัติ

ไปมิได้ สาเหตุทั้งที่จะได้เรียนให้ท่านประธาน ๆ ทราบก็คือ ในเมื่อการจดทะเบียนสองคราวตามที่ท่านสมาชิกได้อ้างว่ามีการจดทะเบียนครั้งหนึ่ง เมื่อครั้งหลวงเชวงฯ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และครั้งหนึ่งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๐ นั้น อยากจะขอเรียนให้ที่ประชุมนี้ทราบว่าในคราวนั้นที่คุณหลวงเชวงฯ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ออกกฎหมายจดทะเบียนนั้น เนื่องจากในขณะนั้นเป็นภาวะของสงครามและในขณะนั้นประเทศญี่ปุ่นยึดครองประเทศไทย มีกำลังทหารเข้ามาอยู่ในประเทศไทย ได้นำเอาอาวุธยุทโธปกรณ์ และในขณะนั้น ประเทศไทยก็เคลื่อนกำลังไปยึดแคว้นฉาน ซึ่งมีอาวุธอันเกิดจากสงครามทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นรัฐบาลในสมัยนั้น จึงได้ออกกฎหมายขึ้นเพื่อให้บรรดาอาวุธเหล่านั้นที่ไข้วมาจากสงคราม นั้น มาจดทะเบียนให้ถูกต้อง ตาม กฎหมาย เพราะเหตุว่ามีทางที่มาจากสงคราม สำหรับใน พ.ศ. ๒๔๙๐ นั้นก็ เนื่องจากในขณะนั้นทางราชการได้จ่ายอาวุธไปให้แก่ประชาชนในกระบวนการ ของเสรีไทย และเมื่อถึง พ.ศ. ๒๔๙๐ ความจำเป็นในการที่จะจ่ายอาวุธให้แก่ประชาชนนั้นหมดความจำเป็น ทางราชการก็จึงได้ออกกฎหมายให้ประชาชนมาจด นำเอาอาวุธเหล่านั้นมาจด ทั้งนี้เจตนารมณ์ ในขณะนั้นก็เนื่องจากว่าเป็นที่ไต่ถามนั้นเป็นป็นที่ ไต่มาจากสงคราม ส่วนในขณะนี้เป็นเวลาปกติท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอมาเพื่ออนุมัติให้ผู้มีอาวุธเดือนมาจดทะเบียนนั้น ขอเรียนว่า ท่านสมาชิกได้เสนอพระราชบัญญัตินริโทษกรรมยกเว้นการสอบสวน ยกเว้นการฟ้องร้องต่อศาลมาแล้ว พระราชบัญญัตินี้จึงจะสมบูรณ์ มิฉะนั้นจะทำให้ประชาชนที่มีอาวุธปืนเดือนนั้นเข้าสู่การสอบสวนจากเจ้าหน้าที่ ซึ่งทางกฎหมายนั้นย่อมละเว้นไม่ได้ - ทั้ง ๆ ที่ออกกฎหมายนี้ไป เพราะไม่มีส่วนที่จะได้ยกเว้น หรือมีการนริโทษกรรมตามแบบธรรมเนียมของกฎหมาย และอีกประการหนึ่งผู้ที่มีอาวุธ ปืนเดือนนั้นโดยมากเป็นผู้ที่ไม่สุจริตเป็นส่วนมาก กังที่จะเห็นได้จากคดีซึ่งปรากฏในศาลเวลา นี้ผู้ ซึ่ง ถูก เจ้าพนักงานทำ การจับกุม นั้น ล้วนแล้ว แต่ ผู้ไม่สุจริตทั้งสิ้น ส่วนผู้ที่สุจริตนั้นก็ย่อมไม่มีอาวุธปืนเดือนนั้นเป็นของธรรมดา ทั้งนี้เมื่อออกกฎหมายนี้ ไปข้าพเจ้า ก็เชื่อว่าผู้ สุจริต และมีอาวุธปืนนั้น คงจะไม่มี จำนวนเท่าใด คงจะมีผู้ซึ่งไม่สุจริตเป็นอันมาก เมื่อผู้ ไม่สุจริตมาจดทะเบียนก็ต้องถูกสอบสวนจากพนักงานสอบสวนและก็ต้องถูกฟ้องศาล ข้าพเจ้า

ก็เชื่อว่า ผู้ไม่สุจริต คงไม่นำ อาวุธปืนนั้นมาจต ทะเบียน เป็นแน่ การ ออกพระ-
 ราช บัญญัติ นั้นนี้ ไม่ได้ หมาย ความว่าจะ บังคับการมี อาวุธปืน เกือบได้ ท่าน
 ประชาน ๆ จึงไปทพิจารณาถูรอบประเทศไทยเรานี้มีอาวุธปืน เหตุการณ์รอบ
 ประเทศเรานั้นไม่สงบ ในทางบ้านมลายู เขมร ลาว และพม่า เพราะฉะนั้นเมื่อ
 ออกกฎหมายเหล่านี้ไป อาวุธปืนซึ่งอยู่ในต่างประเทศก็จะหลั่งไหลเข้ามาในประเทศไทย
 ไทย เป็นอันว่าเราส่งเสริมให้มีอาวุธ ซึ่งไม่ถูกต้องนั้นเข้ามาในประเทศไทย
 ยิ่งขึ้น และอีกประการหนึ่งอาวุธปืนซึ่งประชาชนประดิษฐ์ขึ้นนั้นไม่ต้องใช้ โรงงาน
 ไม่ต้องมี โรงงานขนาดใหญ่ โทแต่ประการใด เมื่อออกกฎหมายนี้ขึ้นไปแล้วอาวุธปืน
 เกือบนั้นก็ ไม่ใช่ว่าจะหยุดยั้งก็จะมีผู้ประดิษฐ์อาวุธปืนเกือบนั้นขึ้นตามลำดับ ใน
 ที่สุดรัฐบาลก็ต้องออกกฎหมายและออกกฎหมายนิรโทษกรรม ยกเว้นการกระทำ
 ผิดของประชาชน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็เห็นว่ากฎหมายอันนี้เป็น การส่งเสริม
 ผู้ไม่สุจริตมากกว่าผู้สุจริต ซึ่งเป็นหลักของกฎหมายในระบบประชาคมแล้วย่อม
 ใช้ ไม่ได้ ในเรื่อง ที่ ท่าน ผู้มีเกียรติได้กล่าว ว่า ประชาชนนั้น ซึ่งอยู่ไกลต่อ ที่ตั้ง ที่ว่า
 การ อำเภอสถานที่ตำรวจนั้นจะตั้งคุ้มครองตัวเอง และในครั้งหนึ่ง กระทรวง
 มหาดไทยได้ยกเลิก หรือมีคำสั่ง ไปยัง เจ้าพนักงาน ฝ่ายอำเภอซึ่งมีหน้าที่ ที่ จะอนุญาต
 ให้ มีอาวุธปืน ได้หรือจังหวัดที่มีอนุญาตให้มีอาวุธปืนได้ มาให้แก่ นายทะเบียน
 กลางนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงว่านโยบายของกระทรวงมหาดไทย ใน สมัยนั้นได้
 ยกเลิก ให้ ทาง ต่าง จังหวัดค้าขายอาวุธปืน คงมีแต่ที่กรุงเทพฯ ฯ แห่งเดียว เพราะ
 ฉะนั้นในขณะนั้นก็จึงอนุญาตให้ นายทะเบียนกลาง คืออธิบดีกรมตำรวจเป็นผู้อนุญาต
 แต่ผู้เดียวนี้เป็น การชอบของกระทรวงมหาดไทยแล้ว เพราะประชาชนทุกคน
 นั้นต้องมาซื้อปืนที่กรุงเทพฯ แต่ในปัจจุบันนี้กระทรวงมหาดไทย ได้สั่ง ไปยัง
 ทางต่าง จังหวัด ทุกจังหวัดว่า ให้พิจารณา อนุญาต ให้มี ร้าน จำหน่าย อาวุธปืน ไม่เกิน
 จังหวัดละ ๑ ร้าน เพราะฉะนั้นในขณะนี้กระทรวงมหาดไทยก็อนุญาตให้ ผู้ว่าราชการ
 จังหวัดมีอำนาจที่จะพิจารณาการให้อาวุธปืนแก่ประชาชนจังหวัดละ ๑๐๐ กระบอก
 ต่อปี ซึ่งในขณะนี้ทางผู้ว่าราชการจังหวัดก็ได้รับนโยบายจากกระทรวงมหาดไทยไป
 แล้ว เพราะฉะนั้นผู้ซึ่งสุจริตที่มีสิทธิที่จะมีอาวุธปืนได้ตามที่พนักงานสอบสวน หรือผู้
 ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบ การที่ ให้ประชาชนมีอาวุธปืนมากขึ้นไปนั้น นอกจากที่
 จะเสียหายในการที่ประชาชนได้เก็บปืนทำปืนหาย ปืนตกอยู่ในกำมือผู้ร้ายแล้ว

ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนให้ที่ประชุมนี้ทราบว่า ในสถิติคดีอุกฉกรรจ์นั้นปรากฏว่ามีประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ที่ประชาชนได้ใช้อาวุธปืน ซึ่งจดทะเบียนแล้วไปทำร้ายตนเอง ทั้งนี้มีสาเหตุหลายประการ คือ ๑. ปืนได้หายไปจากผู้ ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ครอบครอง ๒. มีการลักขโมยปืนไปทำอันตรายกันถึงแก่ชีวิต อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นถ้าหากที่จะปล่อยให้ประชาชน มีอาวุธปืน โดยไม่มีการ สอบสวน อย่างเข้มแข็งแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าสถิติคดีอุกฉกรรจ์ในเรื่องฆ่าคนตายนี้จะสูงขึ้นอีก แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้ กระทรวงมหาดไทยก็ได้พยายาม พิจารณาว่า ทำอย่างไร จึงจะให้ประชาชนมีอาวุธปืนได้ และสามารถที่จะช่วยเหลือเจ้าพนักงานได้ตามสมควร กระทรวงมหาดไทยก็จึงจะตกลงตำรที่จะตั้งสมาคมการยิงปืนขึ้น เพื่อให้สมาชิก คือประชาชนนั้นได้เป็นสมาชิกของ สมาคมนั้น และมีการ ฝึกที่จะใช้อาวุธปืนนี้ ช่วยหน่วยราชการหรือผู้ ใหญ่บ้านกำนันสำหรับปราบปรามผู้ร้าย ซึ่งจะทำให้วิธีการที่ประชาชนได้มีอาวุธปืนไปนี้เกิดประโยชน์ คือ ๑. ใช้เป็นอาวุธที่สามารถยิงต่อสู้กับผู้ร้ายได้ และในขณะที่เกิดเหตุการณขึ้นตามชนบทหมู่บ้าน ประชาชนเหล่านี้ก็จะได้มาร่วมมือกับผู้ ใหญ่บ้านกำนัน สำหรับผู้ ใหญ่บ้านกำนันซึ่งมีหน้าที่ทำการปราบปรามในปัจจุบันนี้กระทรวงมหาดไทยก็จัดซื้อปืนให้ โดยรกายูก ไม่คิดกำไรแต่ประการใด คือส่งตรงมาจากต่างประเทศ ปีหนึ่งนับเป็นจำนวนหลายล้านบาท และในขณะนั้นก็ส่งตรงไปทางต่างประเทศเป็นจำนวนถึง ๓ ล้านบาท เพราะฉะนั้นปัญหาที่จะช่วยกันปราบปรามผู้ ร้ายในชนบทนี้จึงจะหมดไป เพราะฉะนั้นกระทรวงมหาดไทยจึงมีความเห็นว่าการที่จะแก้กฎหมาย ให้ผู้ซึ่งไม่สุจริตเอาอาวุธปืนมาจดทะเบียนนั้นยอมเป็นกับแก่ผู้ ไม่สุจริตเอง และเป็นกับแก่ประชาชนซึ่งสุจริต อาจจะถูกทำร้ายหรือถูกปล้นสะดมมากยิ่งขึ้นก็ได้ ดังนั้นจึงได้หาวิธีการที่จะขอพระเมตตา คือให้ประชาชนได้มีอาวุธปืนได้ง่ายขึ้น โดยในทางสมาคมยิงปืนซึ่งจะได้ควบคุมทั้งอาวุธ กระสุนและตลวง จนการฝึกให้รู้จักคุมตามแบบของต่างประเทศ ดังนั้นกระทรวงมหาดไทยจึงเห็นว่าควรที่จะดำเนินการไปตามแนวนี้ จะเป็นประโยชน์ดีกว่าการออกพระราชบัญญัติซึ่งผิดต่อหลักแห่งของกฎหมายว่าเราจะต้องมีพระราชบัญญัตินี้รโทษกรรม ความเข้าใจที่ว่า

นายทอง กันทาธรรม (แพร่) : ในการที่ข้าพเจ้ากับพวกได้เสนอร่าง

พระราชบัญญัติอาวุธปืนฉบับนี้เข้ามาในสภาฯ ก็ไม่ได้มีเจตนาที่จะสนับสนุนให้เกิดโจรผู้ร้ายขึ้นในประเทศชาติแต่ประการใด เพราะเห็นว่าบุคคลที่ทำผิดกฎหมายเรื่อง

พระราชบัญญัติอาวูบีนนั้นมันเป็นบุคคลที่ชาติเขาน่าที่จะเป็นคนชั่ว ก็ไม่มีอะไร
 ที่จะเป็นใจ เขามีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวูบีนก็เพราะเหตุว่าเขาไม่ได้รับ
 อนุญาตในสิ่งของที่ควรจะอนุญาตกันได้เท่านั้น เพราะฉะนั้นการที่ประชาชนมีปิ่น
 นั้น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ว่าอาจจะทำเป็นเหตุให้เกิดคดีอุกฉกรรจ์
 มากขึ้น แต่ว่าบ้านเมืองของเราในเวลานี้ก็เป็นที่น่ารำคาญอยู่แล้วว่าโจรผู้ร้ายชุกชุม
 ขณะนั้นอาวูบีนของโจรผู้ร้ายกับอาวูบีนของคนดีนั้นมันต่างกัน คนดีเขามีทรัพย์สินสมบัติ
 เขาไม่มีปิ่น ไม่มีอาวูบีนที่จะข่มขู่รักษาทรัพย์สินสมบัติของเขา เขาไม่มีจิตใจชั่วร้าย
 เขาไม่สามารถที่จะเอาปิ่นเดือนมาไว้ในครอบครัวยของเขา ก็ตกอยู่ในฐานะเสีย
 เปรียบของพวกโจรผู้ร้ายเป็นอันมาก เวลานี้ปิ่นเดือนทั้งที่ ส.ส. อุทดิตถ์ ได้กล่าว
 ไว้ว่าระบาททั่วไปนั้นเป็นความจริงและการ ที่มีอาวูบีนในเดือน ระบาท ทัวอยู่ในขณะ
 นั้น รัฐบาลไม่มีความสามารถที่จะปราบปรามที่จะจับกุมหรือที่จะเก็บมาให้หมดไปได้
 เพราะมันแพร่หลายอยู่หลายปีแล้ว และก็เป็นที่แพร่หลายอยู่ เพราะเป็นวัตถุ
 ที่ซ่อนได้ง่าย ท่านเกรงว่าถ้าไปเปิดให้จดทะเบียนปิ่นเดือนอย่างนี้เข้า โรงงานผลิต
 อาวูบีนเดือนจะมากขึ้น ความจริงนั้นท่านประธาน ฯ เราเกิดไม่ได้เปิดตลอดไป
 หรือได้เปิดเสมอ ๆ ผู้เสนอคนแรกก็บอกแล้วว่าเราจะเอาอันนี้วันก็ได้ เราจะเก็บ
 เฉพาะของเก่าที่มีอยู่ ข้าพเจ้าใครจะชี้ให้ท่านทั้งหลายเห็นว่าการที่มีอาวูบีนเดือน
 อยู่ในมือ ของประชาชน ในขณะนั้น เป็นช่องทาง ที่จะก่อให้เกิด อาชญากรรมได้ง่าย
 กว่าที่เราจะยอมให้เขาจดทะเบียนเสีย ตามหลักกรรมตนเองถ้าคน ๆ หนึ่งเขามีปิ่น
 เดือนหนึ่งกระบอก โดยเป็นกระบอกนั้นเป็นปิ่นเดือน เขาย่อมมีโอกาสที่จะใช้ทำผิด
 ได้ง่าย เพราะการใช้ปิ่นเดือนทำผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนตายแล้วไหนทั้งเสียก็ไม่ว่า
 ว่าเป็นปิ่นของใคร หรือว่าบุคคลนั้นไม่ตั้งใจจะไปกระทำผิดเอง มีปิ่นเดือนอยู่
 หนึ่งกระบอก รักชอบกันกับเพื่อนอีกคนหนึ่งซึ่งเขาจะไปฆ่าคน ถ้าเขามาขอยืมปิ่น
 ถ้าเป็นปิ่นมีทะเบียนคงไม่ให้ง่าย ๆ กล่าวพลาดพลั้งถูกจับเข้า เราจะสืบค้นต่อ
 เจ้าของทะเบียนก็จะลำบาก ถ้าเป็นปิ่นเดือนเอาไปไม่เป็นไรพรรคพวก มันก็ไปก่อ
 อาชญากรรมขึ้นง่ายเหมือนกัน เพราะฉะนั้นในการที่เราจะยอมให้เขาเอาจดทะเบียน
 เสียยอมเป็นประโยชน์แก่คนดี และคนที่ไม่มีดีก็อาจจะกลับเป็นคนก็ได้ เพราะเหตุ
 ว่าสิ่งที่ได้ทราบเรียนมาแล้วว่า มีปิ่นเดือนใช้ง่าย แต่ถ้าเอาไปขึ้นทะเบียนเสียแล้ว
 ในการที่เอาไปใช้ ความผิดนั้นจะต้องคิดหน้าคิดหลังหลายชั้น ถ้าพลาดพลั้งเอาไป

หลุมมือหรือตำรวจจับใต้กลางทางอะไรต่าง ๆ ก็จะมาผูกมัด ตัวเอง ตัวเขาทาง ทะเบียน ยิ่งสมัยนี้วิทยากรของกรมตำรวจก้าวหน้าไม่เป็นอันมาก ลุกปืน ปลดออกกระสุนปืน ที่ยิงออกไปสามารถพิสูจน์ว่ายิงไปจากปืนกระบอกไหน ในระยะเวลาเท่าไรและใคร เป็นเจ้าของปืนนั้น ย่อมทำให้คนที่จะใช้ในทางที่มีชอบนั้นมีความเกรงกลัวอาชญา ย่อมจะใช้ ได้ยากขึ้น ..... ในเรื่องโรงงานผลิตอาวุธนี้ความเป็นจริงเรื่องปืนเถื่อนนั้น อย่าเข้าใจว่าประชาชนเขาจะผลิตปืนเถื่อนเองได้ ชาวบ้านเขาผลิตไม่ได้หรอก นอกจากเอาทำน่วมมาทำแล้วเอาคืนกระสุนเข้าใส่ ..... แล้วยิงจังก่า ยิงนกอะไรเล็กๆ น้อยๆ เท่านั้น ปืนเถื่อนในขณะนี้แพร่หลายที่สุด เขาเรียกว่าคัลลท์ตราควาย ปืน ลูกซองสั้นเบอร์ ๑๒ ยาวสิบเศษ พวกไปที่ไหนก็ได้ ขอประทานกราบเรียนว่า คัลลท์ตราควายนี้ ไม่ใช่ราษฎร เป็นองค์การของรัฐบาลผลิต ..... แต่องค์การโตที่ไหน นั้น กระผมขอตักเตือนไว้ก่อนในที่นี้ ถ้าหากรัฐมนตรีมหาดไทยหรืออธิบดีกรม ตำรวจใครจะทราบ ถามส่วนตัวผมจะกราบเรียนให้ทราบภายหลัง ท่านรัฐมนตรีฯ บอกว่าปืนเถื่อนมี ไม่ใช่ไรหรอก พุคไปในทำนองว่าต่อไปจะอนุญาตเป็นตีมาเพื่อ จะไล่อปืนเถื่อนให้หมดไป ข้อนี้เห็นจะยากอยู่ ปืนเถื่อนที่จะไล่ให้หมดโดยวิธีนี้ เห็นจะไม่ได้ ..... แต่ก็แปลกใจว่าท่านเป็นรัฐมนตรีเป็นรัฐบาลมาถึง ๑๐ ปีเมื่อก่อนนั้น ทำไม่ถึงไปพวงกันเป็นห่วงมากมายกันว่าไม่ยอมให้เขามีปืน จนปล่อยให้บางคน เสาะแสวงหาปืนมาไว้ป้องกันทรัพย์สินและตัวตั้งที่ผู้แทนอุตรคดีคิดว่า ทำไม่ไม่ทำเสียตั้ง เมื่อก่อนนี้ ทำไม่ไม่เอาปืนดี ไปไล่อปืนเลว หรือไปยิงกันปืนเลวไว้เสียเมื่อก่อน ทำไม่ จึงมาคิดเดี๋ยวนี้ และการที่คิดแล้วคิดกลับไปกลับมานั้นนั้นก็ไม่ว่าจะได้ผลในการที่จะตั้งสมาคมยิงปืนให้ประชาชนมีปืนต่อไป นั่นก็เป็นโครงการที่เราวางไว้ต่างหาก ผลมันจะเป็นอย่างไรนั้นเราทราบไม่ได้ เพราะโครงการที่วางแล้วก็ทำไปนี้ บางที มันก็ไม่ได้ผลอย่างที่ท่านได้เคยกระทำมา ..... องค์กรเจ้าหน้าที่อาวุธปืนทุกจังหวัดให้มี เฉพาะจังหวัดพระนครแห่งเดียว เป็นทำนองโมโนโพลี (Monopoly) การขายปืน ที่ทำมาแล้วนั้นก็คงจะไม่ได้ผลอีกนะแหละ โครงการอันนั้นจึงได้มากลับใหม่จะให้ มี ทุกจังหวัด แต่ก็จำกัดโควตาไว้ มันกลับไปสลับมาอยู่อย่างนี้ ในการที่จะไปอนุญาต ให้เขาเอาปืนเถื่อนมาขึ้นทะเบียนเสียในขณะนั้นนั้น นอกจากรัฐบาลจะได้ค่าธรรมเนียม กระบอกละ ๕๐ บาทแล้ว กระผมเห็นว่ามันง่ายและสะดวกแก่การควบคุมว่าใครเป็นคนร้าย ใครเป็นคนดี ใครมีปืน ไม่มีปืน หากความปรากฏว่าบังเอิญโดยกฎหมาย

ฉบับนี้คนร้ายสามารถเอาขึ้นไปไว้ในความครอบครองได้ เราเห็นว่าเขาเป็นคนไม่ตี
 ไม่สมควรที่จะมีขึ้นต่อไป อำนาจตามพระราชบัญญัติอาวูรบีฉบับนี้มีอยู่เต็มที่มี
 นายทะเบียนจะได้สั่งให้เขาจำหน่ายอาวูรบีนั้นไปเสีย หากเขาไม่จำหน่ายภายใน ๒
 เดือน กฎหมายว่าไว้ชัดเจนว่าให้ตกเป็นของแผ่นดิน คนไม่ตีมีขึ้นเดือนก็เราไม่
 อนุญาตให้จดทะเบียน มันก็จะเป็นที่ดินเดือนอยู่ตลอดไป ไม่มีทางที่จะเอามาได้ มัน
 ก็ช้อนไปช้อนมา ถ้าอนุญาตให้จดทะเบียนเสีย เห็นท่าไม่ดีรับมาไว้เป็นของหลวง
 เสียมันมีดีกว่าหรือ ท่านกล่าวเมื่อก่อนว่ากฎหมายฉบับนั้นออกไปแล้วมันปฏิบัติ
 ไม่ได้ ถ้าใครมีขึ้นเดือนจะต้องถูกจับกุมสืบสวน สอบสวนกันตามประมวลวิธีพิจารณา
 ความอาญา กระผมขอกราบเรียนว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายนิรโทษกรรมอยู่ใน
 ตัวแล้ว ในมาตรา ๓ นั้นเองว่า ถ้าใครมีขึ้นอยู่ภายในกำหนดนี้แล้ว คนนั้นไม่ต้อง
 รับโทษตามพระราชบัญญัติอาวูรบีนั้น เมื่อกฎหมายนี้ออกไป ใครมีขึ้นก็เอามาของจ
 ทะเบียน ไม่ต้องสืบสวนไม่ต้องสอบสวน ให้เขาจดไป ๆ ไม่ได้ก็สั่งรับทีหลัง ต้อง
 ข้าพเจ้าได้กราบเรียนแล้ว การปฏิบัติจะไม่ยากเราเคยปฏิบัติมาแล้ว ๒ ครั้ง ๒ ครั้ง
 ตั้งที่ทราบกันอยู่แล้วนั้น ไม่ยากแก่การปฏิบัติแต่อย่างใดเลย กระผมขอกราบเรียน
 เพียงเท่านั้นก่อน เพื่อให้โอกาสคนอื่นแสดงทรรศนะต่าง ๆ ที่ประสบพบเห็นมาใน
 ที่อื่นต่าง ๆ กัน ขอจบการอภิปราย

นายวัง ศศิบุตร (แพร์) : พระราชบัญญัติอาวูรบีนั้นก็ใช่เพิ่มเติมให้รับ
 จดทะเบียนขึ้นเดือนได้นั้น กระผมเพิ่งมาวันนั้นและได้พูดไปแล้วใครพูดไปแล้วอย่างใด
 บ้างกระผมไม่ทราบ ดังนั้นกระผมที่จะพูดต่อไป อาจจะเป็นการซ้ำประเด็นของผู้ที่พูด
 ไปแล้ว จึงขอให้ท่านประธานฯ ให้อภัยด้วย กระผมมีความเห็นในทรรศนะหนึ่งว่า
 ตามที่ผู้เสนอ เสนอ ให้เปิดโอกาสให้จดทะเบียนขึ้นเดือนได้นั้นก็เป็นผู้ที่มี ความ
 ประารถนาดี คือว่า ๑. รัฐบาลยังจะต้องได้เงินค่าธรรมเนียม ๒. ขึ้นที่มีอยู่แล้ว
 นั้นก็เมื่อบุคคลทั้งหลายมีอาวูรไว้โดยไม่จดทะเบียนมีไว้ในความครอบครอง ก็จะได้
 มาจดทะเบียนให้ถูกต้องตามกฎหมาย อันนี้เป็นความประสงค์ที่ดีที่กระผมเห็นด้วย
 แต่เป็นส่วนน้อย ส่วนเสียนั้นมีมากกว่านี้ ส่วนเสียมีมากกว่านี้ก็เนื่องจากเหตุผลว่า
 อาวูรบีนี้กระผมทราบว่าได้เปิดโอกาสให้แก่ประชาชนนำมาจดทะเบียนถึง ๒ ครั้ง
 แล้ว ในครั้งรัฐบาลถ้ากระผมจำไม่ผิดก็รัฐบาลเสริมหนัก ๆ ในครั้งหนึ่ง ดังนั้นทำไป

ซึ่งมีบันไดขึ้นอยู่ขณะนั้นอีกมากมายก่ายกอง นี่ประการหนึ่ง ถ้าหากว่าเราจับตะเบีงนไว้แล้ว บันไดคาดหมายว่าจะนำมาจตะเบีงนได้หมดหรือไม่ นี่เป็นข้อนำคิด แต่กระผมมีความเห็นว่าอย่างไรเสียก็ที จตครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ เดียวกันนั้นก็เพิ่มมากขึ้นอีก แต่ถ้าเราจับได้แล้วเป็นการเปิดโอกาสให้แก่ประชาชนทั้งหลายได้นำบันไดมาจตะเบีงน แต่การนำมาจตะเบีงนนั้นจะเป็นผลเสียหายต่อการปกครองระบบเสรีประชาธิปไตยอย่างหนัก คือผู้สุจริตและมั่งคั่งอยู่ในขณะนั้น ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลว่าเมื่อสงครามโลกครั้งที่สองนั้นบันไดตกอยู่ในประเทศไทยนี้มาก เนื่องจากญี่ปุ่นแพ้สงคราม เอาบันไดออกจำหน่ายหรือผู้รายลักของเขาไป นี่ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง บันไดเสรีไทย ซึ่งตกอยู่ในจังหวัดทั่ว ๆ ไปที่มีเสรีไทย บันไดเหล่านี้แหละได้ส่งคืนรัฐบาลหมดไปแล้วหรือยัง หรือว่ายังตกค้างอยู่ที่ไหน ผมก็ยังไม่ทราบได้ นี่อีกประการหนึ่ง บันไดเหล่านี้เป็นบันไดยังเร็ว เช่น บันไดคาร์ไบน์ ทอมสัน แบร์ริกัน อะไรต่าง ๆ นอกจากนั้นเป็นบันไดที่ผู้เสนอพูดเมื่อก็บอกว่าเป็นมันผลิตมาจากโรงงานองค์การของรัฐบาล ข้าพเจ้าก็ใคร่ขอรับรองว่าเป็นความจริง โรงงานนี้ถ้าจะบอกเดี๋ยวนั้นก็ได้ แต่ใจยังสออร์ทไม่พอ ขอปิดไว้ก่อน ถ้ากระซิบบอกก็จะบอกได้ คือว่าทำจากโรงงานองค์การของรัฐบาลเรียกว่าบันไดคราควาย อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติพูดเมื่อกัน เขาซื้อขายกระบอกละ ๒๐๐ บาท ลูกปืนนมเบอร์ ๑๒ ยัดได้ทีละนัดและก็โดยส่วนมากเด็กหนุ่ม ๆ เทียวผู้หญิงกลางคืนแม้มีพกกันติดตัวเกือบแทบทุกคน ยิ่งกว่านั้นยังมีกรณีพิเศษคือเอาไปปั่นน้ำเต๊ก ๆ นั้นมาทำเป็นปืนพกสั้น ยิงด้วยลูก ๑๑ มิลลิเมตร ย. เอส. อาร์. มี. ได้ถูกชนิดนั้นเอามายิงได้อีกด้วย เหล่านี้ที่ประชาชนสามัญจะมี ได้นั้นก็ทำเป็นแก๊ป บันไฟใช้กัน นี่ไม่ใช่อาวุธที่ล้ำคัญอย่างใด ทั้งนี้ถ้าเราเปิดโอกาสให้จตะเบีงนบันไดขึ้นได้แล้ว กระผมมีความคิดเห็นว่าจะเป็นการภัยต่อระบบเสรีประชาธิปไตยโดยหาได้เป็นคุณไม่ จะกลับกลายเป็นโทษ เหตุที่เป็นโทษนั้นขอประทานกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่านายทุนเมื่อกฎหมายเปิดโอกาสให้เช่นนั้น นายทุนย่อมเอาปืนนี้ ไปจตะเบีงนหรือเอาไปส่งให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ที่ตนมีความมุ่งมาดปรารถนาที่จะให้เขามีอาวุธปืน ก็ส่งให้ไป ดังนั้นเมื่อโอกาสเปิดแล้วบุคคลทุก ๆ คน กฎหมายจำเป็นจะต้องจับตะเบีงนทั้งหมดเลย แม้แต่โจรผู้ร้ายที่มีสถานอันภทลก็นำอาวุธปืนมาจตะ เช่นปืนยิงเร็ว เหล่านี้เป็นต้น ส่วนประชาชนที่แยกจากกันนั้นจะทำอย่างไร แก้กัมแต่ปืนแก๊ป บันไฟ

จะไปสู้รบตามเมื่อกันได้อย่างไร นี่มันผลเสียหายไม่สม่ำเสมอ ดังนั้นการเกิดโอกาส
 เข้าแล้วก็ยอมไปได้แก่ลัทธินายทุนที่จะนำเงินมาจก แต่ยกย่องและ บินนี้ทำให้หมด
 ไปไหม นายทุนหรือผู้ที่มีความรู้ความสามารถมีอำนาจเป็นรับอนุญาตแล้ว เขาจำเป็น
 ทุกคนจะต้องมีเงินเดือนไว้ด้วย คือว่าถ้าเกิดถึงกันขึ้นเขาไม่ได้ต่อดีเรา เรายาย และก็
 บอกว่าเราต่อสู้ เพราะฉะนั้นก็โยนเงินเดือนไว้กระบอกหนึ่งแล้วก็ยิงเสียด้วย เจ้าพนักงาน
 งานแม้ตำรวจจะมีกองวิเทศการตรวจสอบอยู่แล้วอย่างข้านี้ข้านายกิติ แต่เป็นกระบอก
 ที่เราโยนให้มันเรายังเสียเองและก็ไปอยู่ในมือผู้ร้าย ๆ นั่นก็ต่างเปล่า ๆ ดังนั้นลัทธิ
 นายทุนจึงมีเงินเดือนอยู่กับขึ้นดี การเปิดโอกาสเช่นนี้จะเห็นผลดีต่อราษฎร ก็ถ้า
 คิดแก่เพียงเงิน ๆ กระผมก็เห็นชอบด้วย ถ้าคิดให้ลึกซึ้งแล้วกระผมว่ายังไม่ควร
 เพราะเหตุว่าเปิดไปแล้วเป็นภัยต่อประชาชนทั้งหลาย

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธาน ข ที่เคารพ ท่าน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยผู้มีอำนาจเห็นเป็น ในการที่กระผมได้มีส่วนในการ
 เสนอร่างฉบับขึ้นมา ก็เพื่อที่จะให้รัฐบาลได้พิจารณาถึงเรื่องเดือน ๆ นั้นมันหมดไป
 เสียที ในเมืองไทยนี้การที่ให้บุคคลได้ถืออำนาจจดทะเบียนโดยถูกต้องตามกฎหมายมี
 ทะเบียนขึ้นนี้ ประเทศทั่วโลกเขาทำกันและถึงง่ายต่อการที่รัฐบาลจะควบคุมในเรื่อง
 เกี่ยวกับสถิติใจผู้ร้ายเป็นต้น อาจจะมีอยู่บ้างในประเทศฝรั่งเศส เมื่อสมัยก่อนยัง
 ไม่ได้เอกราชนั้นและก็เก็บแม่แต่มีดเล่มเคียวก็ตั้งไปแจ้งละรืออย่างนี้เป็นต้น เพราะ
 ฉะนั้นพูดถึงเรื่องทรัพย์สินและกสิกรรมของ ประชาชนในการที่มี ตามรัฐธรรมนูญ
 ที่จะป้องกันทรัพย์สินของตนนั้น กระผมจึงใคร่จะขอให้รัฐบาลได้พิจารณาด้วยเหตุผล
 เกี่ยวกับการที่เสนอให้มีการเอาอาวูขึ้นมาจากเสียให้ถูกต้องตามกฎหมาย นี้เป็น
 ประเด็นแรกในเหตุผลที่ได้เสนอร่างกฎหมายฉบับขึ้นนี้มา อยากจะกราบเรียนให้ท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้โปรดทราบไว้ด้วยว่าเท่าที่เห็นอยู่ในปัจจุบันนี้
 จังหวัดสุพรรณบุรีของผมเป็นต้น ผู้ที่มีทรัพย์สินและต้องอาวูไว้เพื่อป้องกัน
 ทรัพย์สินนอกเหนือจากประชาชนสามัญชนธรรมดาแล้ว ครูบาอาจารย์ตามโรงเรียน
 ประชาบาลต่าง ๆ กำนันผู้ใหญ่บ้านพวกนี้ รังอูธรรม อยู่ตลอดเวลาว่าเมื่อใจ ปล้น
 บ้านหรือเมื่อเกิดมีการฉกชิงวิ่งราวกันขึ้นแล้ว อาวูของผู้เรียนใช้การได้ดีกว่าของ
 ผู้บริสุทธิ์ นี้เป็นเหตุผลที่ได้กราบเรียนต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ได้โปรดพิจารณาด้วยว่าเกี่ยวกับเรื่องอาวูขึ้นนี้ เท่าที่กระผมได้รับเรื่องราวร้องทุกข์

จากประชาชนผู้บริสุทธิ์เป็นส่วนใหญ่นั้น ในจังหวัดของ กระผมสถิติโจรผู้ร้ายใน
 ภาค ๗ ทั้งหมดทุกจังหวัดนั้นผมได้เคยเรียนถามท่านรัฐมนตรี ฯ ไปให้ตอบในราช-
 กิจจานุเบกษามาแล้ว และเมื่อเร็วๆ นี้ก็ดูเหมือนได้ทราบเห็นหนังสือพิมพ์ลง ส่วน
 ทางผมนี้ตอบมาว่าอย่างไรกระผมก็ยังไม่ได้รับแจ้งจนกระทั่งบัดนี้ ผมอ้างถึงสถิติ
 โจรผู้ร้ายอันเกิดจากการกระทำของผู้ที่มีอาวุธปืนเถื่อนนี้ ใช้ยิงกันได้ง่าย ปลิดชีวิต
 กันได้ง่ายที่สุด ก็เป็นคดีอุกฉกรรจ์ขึ้นมา จังหวัดในภาค ๗ มีทั้งสิ้นรวมหลายจังหวัด
 คดีอุกฉกรรจ์ที่เกิดขึ้นในจังหวัดภาค ๗ มี ๑๘๐ กว่าราย เป็นของจังหวัดสุพรรณ
 จังหวัดเดียว ๑๒๐ กว่าราย ขอให้ ฯพณฯ รัฐมนตรี ฯ ได้เห็นใจด้วยเถอะ นี่ก็เป็น
 เพราะว่าเราปล่อยให้มีการใช้อาวุธปืนเถื่อนกันเกร่อ และผู้ใช้อาวุธปืนเถื่อนที่ถนัดที่สุด
 ก็คือเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองซึ่งอยู่ในใต้บังคับบัญชาของ ฯพณฯ เอง ของกระทรวง
 มหาดไทยนี้เอง ตำรวจพวกปืนไปไหนพกพก ปืนที่สี่ทะเลเบียน ปืนของทางราชการ
 แต่ว่าเข้ากัน สำหรับจะใช้ลูกน้อง หรือเลี้ยงโจรไว้เพื่อจะ ไปปล้น ประชาชนเอาเป็น
 เครื่องมือแล้ว ให้เป็นเถื่อนใช้ ตำรวจในจังหวัดสุพรรณบุรีหรือเจ้าหน้าที่บางคน
 ซึ่งกระผมจะเรียนให้ ฯพณฯ รัฐมนตรี ฯ ได้ทราบด้วย ใช้ปืนเถื่อนเป็นเครื่องมือ
 สำหรับที่จะก่อความสงบสุขของ ประชาชนที่ท่านบอกว่า จังหวัดสุพรรณบุรีนั้นได้
 วิจัยกันดูแล้วว่า เหตุที่เกิดคดีอุกฉกรรจ์มากกว่าที่อื่นก็เนื่องจากว่าประชาชนมีเงิน
 แล้วเก็บไว้กับบ้าน ห่างไกลต่อการควบคุมอย่างใกล้ชิดของเจ้าหน้าที่ที่จะไประวัง-
 ระวังไว้ให้ คดีอุกฉกรรจ์ได้เกิดขึ้นเพราะผู้ร้ายไปปล้น บางทีก็กินเหล้าเมายาและก็
 หาเรื่องพาลกันต่อกัน เสร็จแล้วก็ฆ่ากัน อย่างนี้กระผมขอให้ท่านได้ ไปสำรวจไป
 สอบสวนด้วยตาตนเองในจังหวัดสุพรรณบุรีมันไม่ได้เป็นอย่างนั้น มันเป็นเพราะ
 ว่ามือของกฎหมายนี้ กฎหมายเอื้อมไปตะครุบได้ตัวคนทำผิดไม่ถึง เพราะว่าเนื่อง
 จากว่ามีอาวุธปืนที่เป็นเถื่อนกันอยู่ทั่วบ้านทั่วเมือง บุคคลดี ๆ ที่สุจริตทำมาหากิน
 สัมมาอาชีพไม่สามารถจะมีอาวุธไว้ป้องกันทรัพย์สินของตนได้ นี่เป็นการแพ้เปรียบ
 กันอยู่ในตัว เกิดการปล้นกันไม่เว้นแต่ละเดือน ขอให้ ฯพณฯ รัฐมนตรี ฯ ได้โปรด
 ทราบไว้ด้วยในฐานะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ผมอยากจะกราบเรียน
 ท่อไปว่า ขณะที่มี เรื่องปล้นกัน นั้นกำนันผู้ใหญ่บ้านวิ่งออก มาพร้อมด้วย ลูกบ้านมีแต่
 ไม้ตะพด อย่างมากมีตราบผู้ร้ายมีคาร์ไบน์ ผู้ร้ายมีปืนครบมือ แล้วไปสู้กันครบ
 มันจะไปสู้กันได้อย่างไร เรียกลูกบ้านมาประชุมกันเอาไม้ไปไล่ตีกับลูกกระสุน มัน

ตักมันไม่ได้ นี่ขอท่านได้โปรดรับรู้ไว้เป็นอย่างนี้จริง ๆ เพราะอะไร เพราะราษฎร
 ไม่สามารถจะมีอาวุธที่ถูกต้องตามกฎหมายเอาไว้เพื่อป้องกันทรัพย์สิน และทรัพย์สิน
 สมบัติได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่จะต้องร่วมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองบ้านเมือง แล้ว
 พวกนี้ไม่รู้จะเอาอาวุธที่ไหนมาสู้ โจรที่มาปล้น นี่เป็นเหตุผลขอให้ยกไปตู้ด้วย
 ตา แล้วจะรู้สึก ว่า นายพีร์ ๆ มันพูดนี่มันจริงหรือเท็จ ขอกราบเรียนท่านรัฐมนตรีฯ
 ให้ได้โปรดทราบไว้ นี่แหละครับเป็นเหตุผลอันหนึ่ง ยิ่งกว่านั้นเมื่อถึงเข้าคา
 จนจริง ๆ ไอ้ปืนที่เก็บไว้ที่บ้าน บังเอิญครับเป็นบางบ้านต้องมีในเดือนนี้ เพราะ
 ทรัพย์สินของเขาที่เขาเก็บเอาไว้ หากินด้วยความลำบากที่สะสมไว้นี้ก็ต้องจำเป็น
 บางแห่งเจ้าหน้าที่บอกกว่าเอาเถอะ - ถ้ามีปืนอะไรออกมาเถอะ ตอนนั้นอภัยกัน
 แล้วมาช่วยกันหน่อย ผู้ที่เอาปืนเก็บไว้ที่บ้านซึ่งไม่มีทะเบียนถูกต้องนั้น เอา
 ปืนนั้นมาช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองเสร็จแล้วส่งผลสุดท้าย
 อย่างไม่รู้ครับ พอเลิกการปราบโจรผู้ร้ายสงบลงแล้วผู้ที่ไปเรียกให้เขาช่วยจับใน
 ขณะฉุกเฉินนั้นมองไปแล้วว่า ไอ้ปืนนั้นมีปืนอยู่หรือเปล่า แล้วปืนที่มีนั้นอยู่
 มันมีถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ คอยหมายตาไว้แล้วขณะที่มันจะคายนะ มัน
 เรียกเขาให้มาช่วย พอถึงเวลาผ่านไปแล้วครับ จับแล้วมันมีปืนเถื่อน ออกมา
 ไม่ได้แล้วครับ นี่เกินของท่านเป็นอย่างนี้ ขอให้ท่านรัฐมนตรีฯ ได้โปรดทราบ
 ไว้ด้วย ลงผลสุดท้ายเป็นที่ใช้นี้เพื่อจะร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการที่จะปราบโจรผู้
 ร้ายในต่างจังหวัดส่วนภูมิภาคนั้น เมื่อถึงคราวจำเป็นแล้วต้องขอแรงราษฎรจาก
 ท่านนั้น จากผู้ใหญ่บ้านและเจ้าหน้าที่ร่วมกัน พอเสร็จจากการจับผู้ร้ายแล้ว ผู้
 ร้ายยังไม่ทันได้ตัวเลย แต่จับไอ้ทางนี้ไว้ก่อนแล้ว จึงมีปืนเถื่อน นั่นมันเป็น
 แบบนี้ครับ ท่านไปตู้ข้อเท็จจริงเสียบ้าง เพราะฉะนั้นจึงออกกฎกระทรวง
 ระเบียบว่าเป็นเหตุผลประกอบอันหนึ่งควรจะพิจารณาให้ราษฎร นี้ได้มีอาวุธไว้โดย
 ถูกต้องตามกฎหมาย ส่วนที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพูดเมื่อตะกี้นี้ บอก
 ว่าถ้าจดทะเบียนไปแล้วละมันจะต้องออกกฎหมายเพื่อที่จะนิรโทษกรรม สำหรับผู้
 ที่มีอาวุธปืนเถื่อนนั้น ท่านพูดในลักษณะกฎหมายก็เป็นอย่างนั้น แต่ว่าร่างของ
 เราในมาตราที่ร่างไว้เราบอกถึงเจตนาของผู้ที่จะมาแสดงความบริสุทธิ์ ต่อเจ้าหน้าที่
 ในอันที่จะมีอาวุธไว้ถูกต้องตามกฎหมาย บอกให้เขามาแล้วมีกำหนดเวลาด้วย ไม่
 ใช่ว่าปืนเถื่อนนี้จะให้มันกันจนพอยุ่คนหมดแล้ว ไ้ยุคใหม่เถื่อนมาอีก ไม่ใช่

อย่างนั้น ถ้าท่านประกาศให้ทั่วสำหรับจังหวัดส่วนภูมิภาคว่าผู้ที่มีจิตใจบริสุทธิ์ต้องการจะป้องกันทรัพย์สินจริง ๆ แล้วรัฐบาลจะเปิดโอกาสให้ ๆ รัฐบาลมาทำเสียเมื่อพัน กำหนดไปแล้วถือว่าเป็นเงินเดือนหมื่น ถ้าใครมีจะออกอะไรมาปรับให้รุนแรงอย่างไรก็ทำได้ นี่ผมคิดว่าเป็นการที่จะช่วยราษฎรในทางอ้อม

อีกประการหนึ่ง อยากจะเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไว้ด้วยว่าออกอุทธรณ์มาหาหน่อเถื่อน ปืนนี้แหละครับ การขออนุญาตซื้อปืนก็มีการขออนุญาตจ่ออาวุธปืนก็ตี มันโยงเข้าไปถึงการเมืองเสียด้วย นี่แหละเป็นเรื่องน่าคิด ๆ พล.ร. รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง มหาดไทยใน ฐานะเลขาธิการ พรรค มิ่งมิตรคึกฉลาก ผมอยากจะทราบเรียนว่าในการเลือกตั้ง ส.ส. ๆ ร้อย ๆ ที่ผ่านมาแล้ววัน ทุกจังหวัด ผู้แทนราษฎรในที่สังกัดพรรคของท่านนี้ ได้ยืมชื่อหรือท่านจะ สมยอมกระ ผมไม่ทราบเอาไปใช้ว่า มา พวกนั้น มาหาเสียงให้กูแล้ว มากูจะไปให้เจ้านายกูเซ็นให้ด้วย เป็นท่านจะรู้ด้วยหรือเปล่า กระผมก็ไม่ทราบ อีกอันหนึ่งการที่ราษฎรมีอาวุธปืนได้หรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับการกีดกันบาตาคาสตินบนอีก มาถึงเดอะ ท่านอาจจะเซ็นไปด้วยความบริสุทธิ์ใจว่าเขาขอมาไม่เหตุผล มีเจ้าหน้าที่รับรอง ท้องที่รับรองถูกต้อง เข้าเซ็นไปให้ บางที่ท่านรัฐมนตรี ๆ ท่านหนึ่งอยู่กับโต๊ะ ท่านเซ็นแต่ไม่รู้หรือกลัวว่าไอ้ลูกมือนี่แหละไปถูไปไล่เขา บอกว่า เขาจะให้มีการจดทะเบียนอาวุธแล้วนะ มาอีจจะไปช่วยทำให้เล่นเสีย ๒-๓ พันล่อเข้าไป มันเป็นอย่างนี้เขาจึงทำไอ้การใช้กฎหมายฉบับนั้นมันเป็นเรื่องของการอภิสิทธิ์ ว่าเราจะให้มีการจดทะเบียนหรือซื้ออาวุธปืนหรือมีอนุญาตทะเบียนถูกต้องนั้นมันโยงไปถึงเรื่องอำภิสตินจ้าง โยงไปถึงอิทธิพลที่จะอิงกันและกันนี่เป็นเรื่องใหญ่ เพราะฉะนั้นผมจึงใคร่ที่จะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาให้ รัฐบาลได้โปรดพิจารณาถึงผลได้ผลเสียทรัพย์สินของประชาชนนั้นเป็นเรื่องที่รัฐบาลจำเป็น ที่จะ ต้อง ให้ความ ค้ำคอง ตาม รัฐธรรมนูญ และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอทราบเรื่อง ๆ พล.ร. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วยเป็นหน้าที่โดยตรงของท่านที่จะดูแลทุกข์สุขของราษฎร สถิติ โจรผู้ร้ายที่เกิดขึ้นชุกชุมมากนั้น เพราะว่าเงินเดือนมันไปใช้ยิงใช้ฆ่ากันง่ายเหลือเกิน ขอเรียนให้ท่านได้โปรดพิจารณาในเชื่อว่าผู้ที่มีอาวุธปืนถูกต้องตามกฎหมายนั้น จะชัก ชื่น มา แต่ ครั้ง นั้น ต้องคิดแล้วคิดอีก ถ้าไม่เหลือปากว่าแรงแล้วมันหลบตามันมองเห็นตำรวจ ไม่มีใจหรือกลัวที่จกรถลับเอาปืนที่ไม่มีทะเบียนถูกต้องมาไล่ยิงกันกลาง เมือง หรือ จะ มา

ใช้อาวุธปืนนั้นเอาไปยิงไปฆ่ากัน เพราะว่าอย่างเอ็งก็ต้องมีข้อพิพจน์ได้จากทาง
 ราชการ แล้วก็ผมคิดว่าถ้าหากว่าปล่อยให้ราษฎรได้มีปืนเถื่อนใช้ถึงเมื่อไร ถึง
 ได้ครับ ไม่เท่าไรหรอกจะคิดฆ่าคนสักคนไม่ยากหรอกครับ มันไม่เอาที่จับ
 ตะเบียน ไม่เอาเป็นที่ไปฆ่าคนหรอก ไปเอาปืนเถื่อนนี้แหละไปทำ เพราะ
 ฉะนั้นท่านผู้เกี่ยวข้อง เมื่อคืนผมไม่ใช่เสรีไทย ผมไม่ได้เกี่ยวข้อง แต่รู้สึกว่
 ท่านรู้สึกเมตต์แต่พรายในเรื่องการใช้ปืนเหลือเกินครับ แต่ในลักษณะไหน ผม
 ก็ไม่ทราบ แต่ผมพูดในนามผู้แทนราษฎรซึ่งได้มีโอกาสไปอยู่ใกล้ชิดไปพบไปเห็น
 สภาพของความต้องการราษฎรว่าจุดประสงค์ที่ราษฎรต้องการอยู่ในปัจจุบันนี้ ไม่
 ใช่ว่าไปร่วมกับนายทุนที่จะมากินบ้านเมืองหรือจะมาก่อการร้ายในเมืองไทย ไม่ใช่
 อย่างนั้น แต่ราษฎรตาต้าๆ อย่างจะมีปืนไว้สักกระบอกหนึ่งเพื่อป้องกันทรัพย์สิน
 ของเขาในชุกกันดารอย่างครุ อย่างกำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นคนของรัฐบาลเอง มันจะ
 ไปตกอยู่กับอ้ายนายทุนอย่างที่ท่านพูดเมื่อคืนนี้เป็นไปไม่ได้ แล้วก็นายทุนบ้างอะไร
 กันครับ มาใช้วิธีเอาคนซื้ออาวุธกันมาก ๆ อย่างนั้นไม่ใช่เรียกนายทุนแล้ว ผม
 ว่าเป็นกบฏคอยที่จะให้บ้านเมืองต้องเกิดระส่ำระสายแล้วผู้ที่จะคิดคุมอาวุธ ไว้มาก อยู่
 ในกำมือมีพรรคพวกนั้นเป็นผู้ก่อการร้ายแล้ว อย่าไปเอาคำว่านายทุน นายทุน
 ในที่นี้เขาหากินกันด้วยสัมมาอาชีวะ ผมว่าไม่มีใครหรอกครับ ถ้านายทุนอย่าง
 ที่ท่านพูดเมื่อคืนนายทุนอุบาทว์ ผมว่าคิดทำลายบ้านเมือง เพราะฉะนั้นการที่
 ได้เสนอกฎหมายฉบับนี้ ขอกราบเรียนสักครั้งหนึ่งเป็นครั้งสุดท้าย ว่าจงเปิด
 สิทธิให้ประชาชนเขาได้ทำถูกต้องตามกฎหมาย รัฐบาลก็ต้องมีประชาชน และมี
 กฎหมายเอาไว้ให้ประชาชนนั้นได้ปฏิบัติตามกฎหมาย ปัจจุบันนี้ประชาชน ต้นวันที่จะ
 หันเข้าหากฎหมายและเข้าเกาะอยู่ในข่ายของกฎหมายที่ถูกต้องแล้ว จึงขอให้ท่าน รัฐ-
 มนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้โปรดสนับสนุนให้ประชาชนที่เขาได้ตั้งรกรากเพื่อ
 จะกระทำการให้ถูกต้องตามกฎหมาย นั้น โดยให้ท่านรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นใจใน
 ร่างฉบับนี้ ขอให้ท่านได้โปรดพิจารณาด้วย ที่เสนอมาต้องการที่จะให้มีคนตี
 ไม่ใช่คนเถื่อน และต้องการจะให้รับอาวุธเถื่อนหมดไป มีอาวุธตีมาใช้ ออก
 ได้ โปรดพิจารณาในหลักการที่ได้เสนอมานี้ด้วย

นายเทียม ณ สงขลา (ราชบุรี) : พูดถึงเรื่องเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ
 อาวุธปืนนี้ผมเองเป็นที่สนใจอยู่เสมอแล้วก็ประสงค์ที่อยากจะแสดงให้เห็นว่าผมสนใจ

นี้ไม่ใช่สนใจ แต่เพียงสนใจมานานแล้ว ความประสงค์นั้นก็เป็นการประสงค์อย่างเดียวกับท่านผู้เสนอ คือว่าต้องการที่จะหาทางปราบการขโมยเงินเถื่อนให้หมดไป ต้องการให้คนที่ผู้ทุจริตมีอาชญากรรมได้ เพื่อป้องกันปราบโจรผู้ร้าย นี่เป็นหลักสำคัญที่เราต้องการเช่นนั้น ผมจึงได้เกิดความคิด เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๐ และได้เสนอกฎหมายนี้เองว่าต้องการที่จะให้เงินเถื่อน ซึ่งระบาดอยู่ในเวลานั้นเกี่ยวกับสงครามโลกครั้งที่ ๒ กิติ ระบาดด้วยเรื่องเสรีไทยกิติ มีสเตอร์น มีคาร์โบน มีบีนิงเร็ว บีนที่มีอาณาภาพต่าง ๆ นั้น ให้มันหมดไปเสียที นั้นเป็นผลสำคัญอันหนึ่ง และอีกอันหนึ่งก็เพื่อต้องการจะให้คนที่ขโมยเงินไปป้องกันโจรผู้ร้าย ผมจึงเสนอกฎหมายใน พ.ศ. ๒๔๕๐ เพื่อขอให้ราษฎรได้มีโอกาสจดทะเบียนเงินเถื่อน และเป็นให้เกิดยกร่างกฎหมายใหม่ขึ้นมาทั้งฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติอาชญากรรม พ.ศ. ๒๔๕๐ และผมก็ได้มีการแก้ไขในฐานะได้เป็นกรรมการอยู่ด้วยว่าให้ทุกคนผู้ได้รับอนุญาตนั้น ให้ได้มีการอนุญาตตลอดไป ๕๐ บาท ไม่ต้องมาต่อกันอีก เหล่านี้แสดงให้เห็นว่าผมเป็นผู้สนใจเรื่องนี้เป็นอย่างมาก และหลังจากนั้นมาเมื่อกฎหมายนี้ได้ออกไปแล้ว ปรากฏว่าดำเนินการในเรื่องจดทะเบียนเงินเถื่อนก็ได้ทำตลอดมาจนหมดอายุเวลา แต่ปรากฏว่าเงินเถื่อนซึ่งยังระบาดอยู่มีอีกมากมากในขณะนั้นยังไม่ได้นำมาจดทะเบียน แต่เงินที่ไม่ได้นำมาจดทะเบียนนั้นหาใช้ว่าเป็นเงินอยู่ในมือของผู้ทุจริตไม่ กลับเป็นเงินที่อยู่ในมือของผู้ทุจริต ซึ่งไม่ต้องการจะเอาเงินนั้นมาจดทะเบียนให้เป็นเงินสุจริตหรือเป็นเงินดีแต่ประการใด รวมความว่าเงินเถื่อนยังคงมีอยู่เป็นจำนวนมากไม่น้อย แม้ว่าจะออกกฎหมายไปแล้วในขณะนั้น ที่นี้เมื่อหลังจากนั้นมาแล้วความสนใจในประชาชนซึ่งได้มีโอกาสเห็นกฎหมายนี้ตลอดออกมาแล้วครั้งหนึ่ง และขณะนั้นยังไม่มีการจดทะเบียนจะใช้ พยายามสนใจต่อไปว่าเมื่อไหร่ผู้แทนราษฎรเรา กิติ หรือ รัฐบาลกิติ จะได้ มีโอกาส ตลอด กฎหมายจดทะเบียนเงินเถื่อนขึ้นมาใหม่ ความสนใจนี้ ได้มีการติดตามผู้แทนราษฎรแต่ละท่าน ๆ ผมคิดว่าไม่ใช่จำนวนน้อย แม้แต่ผมเองก็เคยถูกลอบสวนอยู่เสมอว่า ท่านผู้แทนถ้าเป็นผู้แทนต่อไปข้างหน้าแล้ว เมื่อไหร่จะออกกฎหมายนี้อีก รวมความว่าความสนใจในการที่จะหาเงินเถื่อนให้มากขึ้นเพื่อมาอยู่ในครอบครองจะได้ มีโอกาสจดทะเบียนเวลาที่กฎหมายนี้ออกมามีมากขึ้น นอกจากนั้นแล้วผู้ที่สามารถจะทำเงินเถื่อนขึ้นมาได้เองกิติ จะเป็นตราขายหรืออะไรก็ตามหรือบรรดาผู้ที่สามารถจะส่ง

ปีนเดือนหรือได้ปีนเดือนมาโดยการใด ๆ จากต่างประเทศก็ตาม ก็เกิดความสนใจ จึงให้จำนวนปริมาณปีนเดือนนั้นเพิ่มมากขึ้นเพื่อกหวังผลอันดีทวี คือว่าเมื่อให้ กฎหมายนี้ออกมาแล้วก็จะได้มี โอกาสจดทะเบียนปีนเดือนอีก นี่เรื่องความจริงเป็น อย่างนี้ แล้วหันมาถึงประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้เสนอร่างกฎหมายนี้เข้ามา ก็มีประเด็นอยู่ที่ว่าเมื่อกฎหมายนี้เสนอเข้ามาแล้ว ปัญหาข้อแรกถ้าเปิดโอกาสรัฐบาล รับกฎหมายนี้ออกไป เปิดโอกาสให้เขาจดทะเบียนได้แล้ว ปีนเดือนจะหมดไปโดย เต็มขาดหรือไม่ นี่เป็นประการแรก

ประการที่ ๒ อาวุธปีนเดือนที่มีคุณภาพดี ๆ ดังที่ท่านผู้มีเกียรติ ขอ ประทานโทษแห่งสุพรรณบุรี ซึ่งได้กล่าว เมื่อคืน ว่าอาวุธปืน ของผู้ร้าย มีคุณภาพมาก มีงา เคน คาร์ไบน์ นั้นนะ ปืนเหล่านี้ใครผู้ร้ายจะนำมาจดทะเบียนหรือไม่ ๒ ข้อ นี้เป็นปัญหาที่ควรพิจารณาให้รอบคอบ กระผมมีความสนใจเช่นเดียวกับกันอย่างไร ที่ กราบเรียนมาแล้ว และหลังที่ได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้วก็จำนนด้วยเหตุผลว่า แม้ ว่าจะออกกฎหมายนี้ ในครั้งนี้ ปีนเดือนไม่มีทางจะหมดไปได้เลย ตรงกันข้ามปีนเดือน จะมีจำนวนระลอกมายิ่งขึ้นหลายเท่าหลายทวี เพราะท่านเหล่านั้นหวังว่าแม้ว่าครั้ง นี้ ไม่มีมาจดทะเบียน ก็หวังว่าในโอกาสข้างหน้ารัฐบาลหรือสมาชิก สมาชิก แทน ราษฎรนั้นจะต้องเสนอกฎหมายมาเพื่อให้จดทะเบียนปีนเดือนอีกเป็นครั้งที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ อย่างนี้แล้ว จำนวนปีนเดือนก็ย่อมจะมีมากขึ้น ๆ ปัญหาในข้อแรกที่ว่าถ้ารับ กฎหมายนี้แล้ว กฎหมายนี้ออกไปแล้วนั้นปีนเดือนจะหมดไปหรือว่าจะมีมากขึ้นก็อยู่ใน ข้อเท็จจริง ที่ว่าผลเสียหายแทนที่ปีนเดือนจะหมดไป ปีนเดือนจะมากขึ้นโดยไม่ มีทางที่จะแก้ไขเลย นอกจากว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามจะ กระทำกันอย่างเข้มงวดกวัดขันจริงๆ แม้กระนั้นก็คิดว่าคงจะไม่หมด มีปัญหาที่ ๒ คือว่าถ้าหากว่าคัดออกกฎหมายออกไปแล้ว อาวุธปีนเดือนซึ่งอยู่ในมือของผู้ทุจริต คำว่าผู้ ทุจริตนั้นอาจจะเป็น คำว่าผู้ทุจริต ที่เป็นโจรผู้ร้ายหรือผู้ ทุจริตที่ประกอบ กรรมมิฉฉาชีพนั้นประเภทหนึ่ง หรือผู้ ทุจริตแม้ว่าจะเริ่มทำราชการหรือตำรวจอย่าง ที่ดีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวเมื่อคืนว่า แม้แต่ตำรวจเองก็พกปืนเดือนนะ เรา จิตว่าเป็นผู้ ทุจริต เพราะว่าเจ้าหน้าที่สุจริตแล้วเขาไม่ทำ เพราะฉะนั้นเราต้องจัด

ว่าผู้ทุจริตเช่นเดียวกัน ปัญหาว่าเมื่อกฎหมายนี้คลอดออกไปแล้วนั้น ผู้ทุจริตสอง-
 ประเภทนี้จะนำอาวุธ ปืนเถื่อน ซึ่งเขาตั้งใจ จะมีไว้เพื่อประโยชน์ของเขา นี้มาจาก
 ทะเบียนหรือไม่ ผมรับรองร้อยเปอร์เซ็นต์ว่าไม่มีใครมาจดทะเบียนเลย ซึ่งเป็น
 ปืนสแตน คาร์ไบน์ ปืนซึ่งมีอำนาจพดักกว่าปืนชาวกันแล้วละก็เขาไม่นำมาจดทะเบียน
 จดก็ไม่ได้ อย่างที่แล้วพอมารอดเข้าคุกทั้งหมด เพราะว่าทางการไม่ให้ใช้อาวุธปืนถึง
 เร็วหรือมีอำนาจสูง เช่นปืนคาร์ไบน์ ปืนสแตน หรือปืนกลต่าง ๆ นี้เขาก็ไม่ให้จด
 ข้อเท็จจริงปรากฏอยู่ในเวลานี้ว่า ผู้ร้ายนั้นมีปืนที่มีอำนาจสูงนี้อยู่เป็นอย่างมาก
 มีอำนาจสูงกว่าคอสต์ทราควายที่เราพูดกันอยู่มากคือคอสต์ทราควาย นี่ปืนลูกซอง
 สั้น อันนั้นยังไม่มียานพาหนะสูงนักอาจจะมีคนมาจดได้ แต่ปืนที่มีคุณภาพสูงยิ่งกว่า
 นั้นแล้วเราไม่สามารถจะนำมาจดได้ แม้แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจถึงแม้ ไม่ใช่ปืนที่มี
 อำนาจสูงเช่นนั้น แต่ว่าเป็นปืนที่จะพกเป็นปืนเถื่อน อย่างที่ผมจัดว่าตำรวจหรือ
 เจ้าหน้าที่ประเภทนี้จัดเป็นผู้ทุจริตนั้น เขาไม่มาจดทะเบียน เพราะว่าเขาเอาไว้
 เป็นเครื่องมือของเขาในการทำการเพื่อทุจริต จึงเห็นว่าทั้งสองเหตุนี้ไม่มีทางจะ
 จักทำได้ด้วยกฎหมายนี้เลย เพราะฉะนั้นการออกกฎหมายนี้ ถ้าออกไปแล้วก็เท่ากับ
 เป็นการช่วยให้ผู้ผลิตปืนก็ตี ผู้ที่มีปืนก็ตีพยายามจัดทำปืนเถื่อนมากยิ่งขึ้น ๆ เพราะ
 มุ่งหวังที่จะหวังจดทะเบียนในครั้งที่ ๓-๔ ต่อไปข้างหน้า เพราะฉะนั้นวิธีแก้ผม
 คิดว่าไม่ใช่แก้ด้วยกฎหมายนี้ ควรจะแก้ด้วยวิธีการอย่างอื่น คือแก้ที่ท่านผู้มี
 เกียรติได้กล่าวด้วยการให้มีบันทึกไล่นาง คือว่ามีปืนตีมาก ๆ เพื่อให้ปืนเถื่อนเสีย
 คือให้ผู้ที่มิอาชีพในทางสุจริต มีหลักฐานคนตีมีอาวุธปืนที่บริสุทธิ์ ไว้ใช้เพื่อป้องกัน
 โจรผู้ร้าย แต่การพิจารณาเช่นนี้ก็ตั้งอยู่ในหน้าที่ของรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลก็ได้รับ
 แล้ว โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็รับแล้วว่าต่อไปนี้จะพยายาม
 ให้คนตีได้อาวุธปืนเพื่อไว้ป้องกันตัวและทรัพย์สินให้มากยิ่งขึ้น กำหนดผู้ใหญ่บ้านและ
 ข้าราชการนั้นก็ได้อยู่แล้ว มีสิทธิซื้อได้ ถ้าหากว่าเป็นการซื้อขาย ผมคิดว่าถ้าท่าน
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและผู้มีเกียรติทุกท่านจะได้กรุณารับรองสนับสนุน ต่ออำเภอ
 จังหวัดแล้ว หรือมาที่ท่านอธิบดีฯเองท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเอง
 คิดว่ากำหนดผู้ใหญ่บ้านควรจะได้รับอาวุธไปปราบปรามโจรผู้ร้ายสมเจตนารมณ์ นี้
 เป็นเรื่องของข้าราชการก็สะดวกแล้ว นี้ว่าปัญหาโคเวทีย์ปี ๑๐๐ กระบอกต่อหนึ่งมี
 ในจังหวัดหนึ่งนั้น ผมคิดว่าในเรื่องนี้ผมเห็นว่าน้อย ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ

ก็เห็นด้วยว่า พวกก็มีทางที่จะมาแจ้งข้อร้องกับท่าน ซึ่งแง่เหตุผลอาจจะเพิ่มโทษตัว จาก ๑๐๐ เป็น ๒๐๐ - ๓๐๐ ก็ได้ในจังหวัดหนึ่ง เพื่อให้สัมพันธ์กับประชาชน พลเมืองที่ต้องการใช้ปืน อันนี้เป็นทางแก้ที่ดีและทางแก้สำคัญอีกอันหนึ่ง ก็ขอว่าเรื่อง รัชชบรรดาเจ้าพนักงานปราบปรามทั้งหมดนั้นพยายามปราบปรามบนเรือนที่มีอยู่ในมือ ของคนร้ายให้ได้ผลดีที่สุดที่จะทำได้ แต่ไม่ใช่ว่าไปจับเอาปืนเถื่อนจากมือคนดีได้ คล่องๆ เช่นนั้นอยู่ที่การปฏิบัติ ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงได้สละข้อสงสัยอัน นั้นแล้ว การปฏิบัติ ในทางที่ไม่ชอบไม่ควรคิดว่าคงไม่มี กระผมจึงทูลสรุปว่าเท่าที่ กระผมเองได้มีความสนใจในพระราชบัญญัติอาวุธปืนนั้นค่อนข้างเป็นอันมาก และได้เคยทำ กฎหมายนี้ด้วยกับมือเองให้มีการจดทะเบียนปืนเถื่อน พ.ศ. ๒๔๘๐ มาเกิดขึ้นแล้วคดีอีก ที่จะต้องใหม่เหมือนกัน แต่ว่าจำนนด้วยเหตุผลซึ่งที่ได้กราบเรียนมาแล้วนี้ จึงเห็น ทางที่ดีแล้วท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติที่เสนอก็น่าจะมีเจตนาดีต่อประชาชนด้วยกัน ทั้งไม่ควร จะหาวิธีคัดออกของอื่น ดังที่ผมกราบเรียน ให้ดีและแนบเนียนยิ่งกว่านี้ เพื่อให้ได้ ประโยชน์ทุกฝ่ายจะเป็นผลดีแก่ประเทศชาติมากกว่านี้

นายทง นิมมะสินธุ์ (นนทบุรี) : กระผมมีความเห็นสนับสนุนร่าง- พระราชบัญญัติฉบับนี้ตามที่ฟังมาแล้ว ทางฝ่ายค้านคือฝ่ายสนับสนุนนั้นได้มีสาระ- สำคัญยกขึ้นมาก อย่างท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านได้ยกขึ้นมาว่า ปืน- เถื่อนที่มีอยู่ในขณะนั้นนั้นโดยมากอยู่กับผู้ ที่ไม่สุจริต ซึ่งอันนี้กระผมรู้สึกว่ายากจะ เป็นการลงโทษมากไป ความจริงเป็นที่รับกันอยู่ว่า ในขณะนั้นปืนเถื่อนมีอยู่เป็น- อันมาก แม้แต่ฝ่ายค้านพระราชบัญญัติตนเองก็ได้สนับสนุนขอโทษอย่างท่านที่นั่งลง- ไปเมื่อก่อนและท่านก่อนผู้ นี้คนหนึ่งก็สนับสนุนว่าปืนเถื่อนมีอยู่มา และนอกจากนั้น ยังยืนยันว่ามีองค์การรัฐบาลได้ทำออกมาเสียด้วย และเรื่องปืนเถื่อนมีมากนั้นกระผม- เต็มใจว่าถ้าเราไม่บิดเบือนความจริงแล้วเราก็คงจะต้องว่ากันว่ามิใช่ ทั้งนี้เพราะ เหตุว่าราษฎรมีความจำเป็นในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน ดังที่ท่านผู้ เสนอได้ บรรยายมามากแล้ว เพราะเหตุว่าทางการที่แล้วๆมานั้น การอนุญาตให้ประชาชน- มีอาวุธปืนนั้นเป็นการยากเหลือเกิน กล่าวคือว่ามี โครตตำเป็นรายปีจังหวัดละ ๕ กระบอก ๖ กระบอก ประชาชนก็ไม่ค่อยจะได้คนที่จะได้คือคนที่มียาวๆ เก่าไป- ถึงจึงจะได้ และนอกจากนั้นยังเป็นการเปิดให้มีการคอร์รัปชันอย่างผู้ เสนอคนนั้นเอง- ใต้กล่าวขึ้นมาว่า เป็นความจริง แต่ว่าจะเป็นผู้ โยนให้คนอื่นตัดสินช่วยกัน แต่

หลักของกระทรวงมหาดไทยหรือโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมตำรวจที่วางออกไปนั้น กระผม
 ใครจะขอกล่าวไว้ ณ ที่นี้ด้วยว่า เป็นการวางหลักการที่ไม่สมควรอยู่เป็นอันไหน
 เหมือนกัน กล่าวคือว่าคนที่จะมีอาวุธปืนเถื่อนได้นั้น เราสอบสวนจากก้านั้นผู้ใหญ่
 บ้าน นายอำเภอ และผู้บังคับกองสถานีอำเภอด้วย คือเราสอบสวนมาแล้ว เราจึง
 จะให้ ปรากฏในจังหวัดนนทบุรีซึ่งกระผมร้องเรียนมากก็มี ปรากฏว่าก้านั้นผู้ใหญ่บ้าน
 นายอำเภอ เห็นชอบด้วยในการที่ราษฎรคนนั้นควรจะมีปืน แต่ผู้บังคับกองไม่เห็น
 เสียคนเดียว คน ๆ นั้นก็ไม่สามารถจะมีปืนได้ หมายความว่าเสียงเดียวเท่านั้นแหละ
 อีกหลายเสียงเพี้ยนผิด นี่เป็นระเบียบการทางกรมตำรวจวางไปเช่นนั้น กระผมเข้าใจ
 ว่าเช่นนั้น ด้วยเหตุนี้แหละประชาชนไม่มีปืน ก็ต้องมีปืนเถื่อนกันขึ้นมา มีสมาชิก
 ฝ่ายค้านท่านหนึ่งกล่าวว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปแล้วนั้นมันจะแก้ปืนเถื่อน
 ได้ไหม อันนี้ทั้ง ๆ ที่กระผมสนับสนุนผมก็คิดว่ามันแก้ไม่ได้ เพราะว่าปืนเถื่อน
 มันก็ต้องมีกันอยู่เสมอ แล้วท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเองท่านก็บอกว่า
 ถ้าเปิดขึ้นมาแล้วจะมีปืนต่างประเทศไหลเข้ามา กระผมมีความรู้สึกว่าการใช้ปืนนั้น
 ผู้ที่มีความจำเป็นก็ต้องมีใช้กัน ขอประทานอภัย แม้แต่กระผมเองซึ่งเป็นสมาชิก
 สภาจังหวัดก็จำเป็นต้องมีปืนเถื่อนใช้อยู่บ้างเหมือนกัน ซึ่งหลายปีแล้วอาจจะพ้นกาย
 ความแล้วก็ได้ มันเก็บอย่างนั้นหลายปีแล้ว เดี๋ยวนี้ก็อาจจะไม่มีหรือมีอย่างนี้ไม่รู้
 เรื่องมันเป็นอย่างนี้ แล้วที่นี้ที่ว่าปล่อยให้เข้ามามันจะมากมาย กระผมคิดว่าหาวิธี
 นั้นก็จำเป็นจะต้องใช้กันพอสมควร ไม่ใช่ว่าจะมีกันไว้เพื่อเป็นใจผู้ร้ายทั้งฆวน
 หรือเป็นทัพเหนืงหามิได้ เราจำเป็นต้องมีไว้เพื่อป้องกันตามความสมควรแก่ชีวิตและ
 ทรัพย์สินของเรา ปัญหาจึงจะมาอยู่ที่กันว่าเมื่อเรามีปืนเถื่อนอย่างนี้แล้ว เราควร
 จะออกกฎหมายใหม่ ออกไปทำไม กระผมมีความรู้สึกว่าควรออกไป ถึงแม้
 ว่ามันจะมีขึ้นมาอีกเราก็อาจจะช่วยได้บางครั้งบางคราว เพราะเหตุที่เราจะได้เอา
 ปืนชั่วณะมาเป็นปืนดีเสีย เวลานั้นคนสุจริตในที่นี้กระผมไม่เข้าใจว่าสมาชิกท่านหนึ่งจะ
 กล่าวหาใครมีปืนแล้วไม่สุจริต กระผมเข้าใจคำถามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย หมายความว่าคนที่ไม่ได้คิดเป็นใจผู้ร้ายอะไร แต่จำเป็นจะต้องมีปืนเป็น
 อันมาก พวกนั้นจะอยู่ไม่สุขหรือเพราะมีปืนเถื่อนอยู่ กระผมจึงคิดว่าสมควรที่จะ
 เบียดโอกาสให้เข้ามาจตทะเลเบียนเสีย แล้วนอกจากนั้นก็จะเป็นรายได้ให้แก่แผ่นดิน
 มันเป็นประโยชน์หลายทาง ทั้ง ๆ ที่มีปืนเถื่อนอยู่แล้วแต่เราจะปล่อยให้มันมีอยู่

เรื่อย ๆ ไปโดยเราไม่ได้ทำอะไรเข้ามาเดยนั้นจะเป็นการสมควรมิใช่ กระหมึกที่ว่าเรา
รับกันแล้วว่ามีปีนเดือน ปีนเดือนต่อไปมันก็จะต้องมี แต่ว่าเราจะมีอะไรที่ทางอื่น
ให้มันเป็นประโยชน์ขึ้นในทางที่เป็นระเบียบให้แน่นอน ไม่ได้คนหวาดหวั่นในการ
ถูกจับถูกกุม มีโอกาสให้รายได้เข้าแผ่นดิน กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้

นายจาง พรหมวิระ (ระนอง) : ผมต้องขอโทษด้วย ในพระราชบัญญัติ
อาวุธปืนและกระสุนปืนฉบับนี้ผมก็เห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ แต่ต่อมาหลัง
จากนั้น แล้วผมมาทราบนโยบาย ของรัฐบาล และไป สอบ สอน เหตุผลต่าง ๆ ของ
ประชาชนในท้องถิ่นทางภาคผมแล้ว ปรากฏว่าในระยะที่ผม ขึ้นสนับสนุนร่างพระ
ราชบัญญัตินี้ออกไป ได้มีประชาชนเกิดขาดกรรมกันขึ้นโดยใช้อาวุธปืนที่ ได้รับจก
ทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมจึงรู้สึกสลดใจเป็นอย่างมาก
และที่ ในขณะที่อยู่ในระยะไล่ ๆ กันนั้นแหละก็เกิดมีใช้อาวุธปืนเถื่อนฆ่ากันตายอย่าง
นี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมจึงไม่เห็นสอดคล้องต้องกันกับนโยบายของรัฐบาลที่จะให้
จดมาแล้ว ๒ ครั้ง ๒ หนแล้ว และอาวุธปืนเถื่อนต่าง ๆ เวลานั้นมีแพร่หลายที่สุดมี
อยู่ทั่วไปทุกภาคนั้นก็ไม่ใช่เป็นอาวุธปืนที่ดีโดยเฉพาะสอบมาแล้วเป็นคอลท์ตราควาย
ซึ่งคุณภาพไม่ดีเลย เพราะฉะนั้นผมจึงสนับสนุนไป ในแง่ที่ว่าอาจจะให้ใช้การ
ที่ต่ออย่างรัฐบาลแถลงมานั้นแหละไปไล่อาวุธเลวออกไป ทั้งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ก็แถลงแล้วว่าผู้ที่มีอาวุธปืนจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย แต่ก็พยายามซุกไว้
ที่จะมีอาวุธปืนเถื่อนไว้อีกกระบอกหนึ่ง แม้แต่ผมเองผมก็อยากได้ เพราะว่ากา
วที่มีอาวุธจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายนั้นจะไปยิงฆ่าใครเขาตาย นั้นมันก็มีผลอยู่
นั่นแหละ เพราะฉะนั้นผู้ที่เห็นอาวุธปืนนั้นก็ต้องมีบนเก็บกัน อยู่วันยังค่ำ ถึง
พระราชบัญญัตินี้ออกไปมันก็ไม่ได้ไหลเข้ามา แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นที่ทำกัน
อยู่ในเวลานี้ทำด้วยแป้นน้ำอย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้หนึ่งได้แถลงแล้ว ทำจาก
ก้อนน้ำ อย่างนี้เป็นต้น โดยมากก็คือเป็นเรื่องที่เรียกว่าเว็ทเลกและเป็นเรื่องที่ชอบ
ว่าประชาชนทุกคนมีเอาไว้เพื่อป้องกันตัวหรือว่าฆ่ากัน โดยเฉพาะบางหมากนั้นก็ฆ่า
กันอย่างนี้ พระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปผมเห็นเหลือเกินร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่มีใครนำ
มาจดหรอก รับรองได้ ไม่มีใครมาจด ถ้าทางที่ก็จะให้สนับสนุนแล้ว ท่านสมาชิก
ก็ได้กล่าวมาแล้วเหมือนกันว่า ท่านสมาชิกสมาชิกผู้แทนราษฎรผู้มีเกียรติก็ช่วยกัน

สนับสนุนให้ครูประชาบาลก็ดี ให้ผู้ใหญ่บ้าน กำนันก็ดี หรือประชาชนก็ดี สนับสนุนทางจังหวัดให้เสนอเข้ามาขอ แต่ท่านสมาชิกผู้มีการก็อีกผู้หนึ่งก็ได้กล่าวว่าเป็นเรื่องเกิดแห่งการเรียกว่าหาเงินโดยไม่เรียกค่าเรียกวงอภิสัทหรืออะไรต่างๆ นี่ นั่นเป็นวังกของสมาชิกซึ่งไม่น่าจะมากแล้ว ณ ที่นี้ เรื่องที่เรียกว่าไปขอใบอนุญาตนั้นช่วยพรรคพวกก็ดี หรือเป็นนายหน้าก็ดีนั้น ผมเชื่อเหลือเกินว่าเกียรติของท่านสมาชิกผู้มีการดี ณ ที่นี้คงไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดทำ ผมกล้าท้าได้ที ไปสนับสนุนให้ราษฎรมาขออาวุธปืนและก็ไปตีหน้าไปเรียกเงินพันสองพัน ผมเชื่อเกียรติของท่านสมาชิกผู้มีการดีแห่งสถาบันนี้ว่าจะไม่มี ใครกล้าทำ ผู้ที่กล้าทำนั้นไม่ใช่สมาชิกในสถาบันนี้ ผมขอกราบเรียนให้ท่านสมาชิกผู้มีการดีรับทราบไว้ด้วย แต่สำหรับนโยบายของรัฐบาลที่ว่าจะตั้งสมาคมยิงปืนแน่นอนก็เป็นผลดี เลยมาดบลังเจตจำนงของผมที่ว่าจะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินั้นออกไป สนับสนุนเพราะว่าต่อไปเมื่อมีสมาคมยิงปืนแน่นอน ถ้ารู้หลักแล้วผู้ที่จะมีอาวุธปืนก็ต่างคนต่างมีอาวุธ นักสนับสนุนให้มีขึ้นมาแล้วก็จะดี หรือไม่ดีนั้นก็อยู่ที่ทาง ผู้ว่าราช การจังหวัดและ ถ้าเออ เป็นผู้ที่เรียกว่าสนับสนุนหรือถ้าให้ที ท่านสมาชิกผู้มีการดีสนับสนุนด้วย และวิ่งเต้นขอร้องให้เพิ่มโควตาแต่ละจังหวัดให้มากขึ้นนั้น ผมก็รู้สึกจะเหมาะสมกว่าที่จะตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นผมจึงขอเสนอท่านสมาชิกผู้มีการดีว่า ผมขอเสนอว่าให้ทางรัฐบาลนี้ผ่อนผันหรือว่าให้ โควตาอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีการดีก็อดเห็นเม ๗ พดไป แล้วว่าให้เพิ่มโควตา ซึ่งหวังว่ารัฐบาลก็คงจะใจกว้างขวางพอ ซึ่งแต่ล่ะฝ่ายคือทางท่านผู้แทนราษฎรและทางจังหวัด หรือทางราชการ สนับสนุนให้ผู้ที่สุจริต และผู้ที่เรียกว่ามีทรัพย์สินสมบัติได้มีอาวุธปืนไว้ถูกต้องตามกฎหมายเพื่อไปไล่อาวุธเช่นอย่างพวกปืนเถื่อนคอสท์ตราควายออกไปจะดีกว่า เพราะฉะนั้นผมก็ขอเสนอท่าน

นายวรศักดิ์ นิมานนท์ (เชียงใหม่) : กระผมมีความเห็นที่ถูกต้องอย่างหนึ่ง คือว่าขอสนับสนุนพระราชบัญญัติอาวุธปืนซึ่งเสนอเข้ามานี้ ทั้งนี้ทั้งนี้ทางพวก กระผมได้ ปรีक्षा หรือค้น และ ก็ออกไป ตามท้อง ดินต่าง ๆ แล้วเห็นว่า ประชาชนก็ดี กำนันผู้ใหญ่บ้านก็ดี ก็เป็นอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีการดีทางผู้เสนอกฎหมายฉบับนี้ ได้ยกปราชมาแล้วว่ามีความประสงค์อย่างยิ่งที่อยากจะได้อาวุธปืนเพื่อเป็นการป้องกันตัวโดยทางสุจริต ทั้งนี้ก็ได้ฟังคำอภิปรายของทางฝ่ายรัฐบาลก็เห็นว่าเมื่อเราต้องการจะให้ของเดือนนี้หมดไปจากแผ่นดินแล้ว ก็เหตุผลกลใดเล่าเราจะไม่

เดือนในครอบครัวนั้นหรือมีลูกก่อนอยู่หรือเอามาขึ้นทะเบียนเสียให้ถูกต้อง เมื่อ
 สมัยก่อนที่ ได้ยกพระราชบัญญัติครั้งหนึ่งให้ให้มีการจดทะเบียนต่าง ๆ นั้นก็ทำให้
 ผลดีเกิดขึ้น และประชาชน ที่มีอาชญากรรม บิดพลิ้วแล้วอย่างนี้ ก็จะไม่เคยที่จะ เข้ายิน
 เหล่านี้ ไปปล้น ไปจี้ใครที่ไหน ในขณะที่ไม่เป็นเช่นนั้น กลับตรงกันข้าม ผม
 เห็นว่าโดยหลักแล้วเจ้าของบ้านที่มีบ้านถูกต้องตามกฎหมายนั้นย่อมจะหวงของตัว หวง
 ของของตัวเป็นอย่างไร จะให้ใครยืมไปหรือจะให้เอาไปทำทางที่ไม่ถูกต้องนั้น
 ย่อมจะเป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ผมเห็นว่าถ้าหากว่ารัฐบาลได้
 พิจารณาโดยถูกต้องและ พิจารณาหลักการ อันแท้จริง แล้วละก็จะ เห็นว่าไม่มี การผิด
 อะไรทั้งสิ้น มีแต่ผลประโยชน์และความดีเท่านั้น แม้แต่กระทรวงราษฎรผู้ที่มีอาชญากรรม
 เดือนในครอบครัว เมื่อเอามาขึ้นทะเบียนแล้วก็ไม่ถือว่าเป็นความผิด และให้ระยะ
 เวลา ๖ เดือนอย่างนี้ ส่วนแรงไปว่าอาชญากรรมต่างประเทศจะเข้ามาอะไรต่าง ๆ อย่าง
 นี้เป็นไปไม่ได้ เพราะเหตุว่าเรามีเจ้าหน้าที่คุ้มครองอยู่เสมอในการจะผ่านด่าน
 เข้ามาหรืออะไรต่าง ๆ อย่างนี้ นี่อีกประการหนึ่งผลที่เอาไปจดทะเบียนนั้นวางใจ
 จะเกิดขึ้นแก่ทางราชการจำนวนมาก ผมจึงขอสนับสนุนพระราชบัญญัตินี้เป็น
 อย่างยิ่ง

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย):

ตามที่ท่านสมาชิกได้อภิปราย มานี้ข้าพเจ้า ย่อมจะขอชี้ ให้ท่าน สมาชิกเห็นว่า ในรูป
 ของกฎหมายนั้นทำไม่ได้ ผิดกับพระราชบัญญัติสองฉบับ เมื่อออกเมื่อปี ๒๔๘๗
 และ ๒๔๙๐ นั้น มีทางที่มาคือพระราชบัญญัติในสองฉบับในสมัยนั้นอ้างเหตุผลว่า
 เนื่องมาจากสงคราม และในขณะนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ได้ส่งไปบอก
 ว่าไม่ต้องมีการสอบสวน เพราะว่าถือว่าเป็นบ้านซึ่งได้เกี่ยวเนื่องจากสงครามขึ้นคือ
 ยะไร คือในขณะที่ก่อนที่ญี่ปุ่นจะบุกเข้ามาในประเทศไทยเราได้ชักชวนให้ประชาชน
 นั้นต่อต้านกองทหารญี่ปุ่น และครั้งที่สองนั้น ก็ได้ชักชวนประชาชนทั้งขบวนการ
 เสรี ไทยขึ้นเพื่อให้ขับไล่ญี่ปุ่น เพราะฉะนั้นจึงถือว่าอาชญากรรมเดือนเหล่านี้มีผลเนื่อง
 มาจากสงคราม ถ้าท่านผู้เสนอจะเชิญมาบอกเพียงว่าไม่ต้องรับโทษ ท่านผู้เสนอก็
 ต้องเขียนไว้ด้วยซ้ำว่าให้ยกเว้นไม่ต้องสอบสวน ตามประมวล วิธีพิจารณา ฯ และพนักงาน
 งานสอบสวนนั้น ต้องไม่เสนอให้ พนักงานอัยการจังหวัด หรืออธิบดีกรม อัยการช้ชาติ
 ซึ่งสิ่งเหล่านี้มันจะต้องมีปรากฏอยู่ในกฎหมาย จะเสนอกฎหมายด้วยวิธีว่าไม่ต้อง

รับโทษ และให้พนักงานสอบสวนละเว้นการสอบสวนหรือส่งสำนวนไปให้อธิบดี-
กรมอัยการตามประมวลวิธีพิจารณาณั้นไม่ได้ กฎหมายนี้ไม่ได้เขียนให้กว้างขวาง
ออกไปจนถึงกับรับหลักการให้สะดวกแก่การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ได้ ซึ่งถ้ากฎหมาย
ได้ออกไปโดยรูปเช่นนั้นแล้วจะเห็นได้ว่าเจ้าหน้าที่ก็ต้องปฏิบัติ เมื่อคนซึ่งกระทำผิด
กฎหมาย ทำผิดแล้วก็ต้องมีการสอบสวนตามประมวลวิธีพิจารณา จะถือว่าตาม
พระราชบัญญัติอันนี้ว่าไม่ต้องรับโทษนั้นกระทำไม่ได้ แต่สองฉบับที่แล้วมานั้น
เนื่องจากเหตุผลของสงครามและรัฐบาลในสมัย นั้นชักชวนให้ประชาชน บังคับกัน ซาติ
ขับไล่ผู้บ่อนออกไปทั้งสองคราว เพราะฉะนั้นจึงถือว่าการบังคับกันชาตินั้นเป็นเรื่อง
ใหญ่และรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย ในสมัยนั้น จึงสั่งระงับว่าไม่ต้องสอบสวนได้
โดยความเห็นชอบของอธิบดีกรมอัยการ แต่เมื่อได้เขียนมาเช่นนั้นแล้ว ในทาง
ปฏิบัติของเจ้าหน้าที่นั้น ข้าพเจ้าได้ปรึกษากับเจ้าหน้าทีกระทรวงมหาดไทย
แล้วเห็นว่าไม่สามารถที่จะปฏิบัติตามกฎหมายนี้ได้ ต้องอาศัยประมวลวิธีพิจารณาด้วย
จึงขอเรียนว่าความลำบากยากเย็นของเจ้าหน้าที่นั้นจะต้องมีประการใด เมื่อกฎหมาย
นี้ได้เขียนมาโดยไม่สมบูรณ์ ปัญหาในปัจจุบันนี้ก็อยู่ที่ต้องการให้ประชาชนที่
สุจริตนั้นมีอาวุธปืนยาว กระทรวงมหาดไทยก็ยอมรับว่าจะต้องหาวิธีการ วิธี
การนี้จะออกเป็นกฎหมายไม่ได้ ก็ต้องออกเป็นระเบียบการ และระเบียบการ
ในระบอบประชาธิปไตยนี้ ไม่ดีไปกว่าที่ให้ประชาชนเขาตรวจสอบกันเอง เรา
จึงเลาระบบของประชาชนในต่างประเทศเขามาพิจารณาว่าควรจะส่งเสริมอย่างไร ก็
จึงเห็นว่าสมควรที่จะส่งเสริมโดยสมาคมยิงปืน เพราะว่าถ้ามอบให้เจ้าพนักงาน
พิจารณา ท่านก็อ้างว่าคนนั้นชู้ช้อง คนนี้ชู้ช้อง แม้แต่เสียงเดียวก็ชู้ช้อง
อย่างนั้นเป็นต้น หรือเจ้าพนักงานนี้หาประโยชน์ในการที่จะจำหน่ายอาวุธปืน หรือ
ผู้ซึ่งถือเรื่องรวมมาชอนุมิตจากอธิบดีกรมตำรวจไปให้ผลประโยชน์ตั้งนี้ เพราะ
ฉะนั้นเรื่องนี้กระทรวงมหาดไทยก็เห็นว่าการที่ให้ราษฎรมีอาวุธปืน ได้ง่ายขึ้น ไม่ได้ไป
กว่าตั้งสมาคม เมื่อประชาชนและเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในส่วนของสมาคมนี้ มีความเห็น
ว่าประชาชนคนนั้นคนนี้ควรจะมียืน และมาเป็นสมาชิกของสมาคมโดยเรียบร้อย
แล้ว ก็จะเป็นผลประโยชน์ที่จะเสนอให้สมาชิกนั้นมียืนได้ การที่จะให้ประชาชน
มียืนมากขึ้น ปัญหาอยู่ที่การควบคุมการใช้กระสุน การใช้ปืนนั้นต้องมี

ทางที่ใช้ และมีทางที่จำหน่าย เพราะฉะนั้นวิธีการอื่นใดก็ไม่ดีไปกว่าสมาคม ซึ่งทางสมาชิกรู้ได้รู้ดีเห็นในการทดลองยิง หรือในการล่าสัตว์ หรือในการเล่นกีฬา อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้นระบบของประชาคมในระบบประชาธิปไตยก็ จึงได้ให้ประชาชนนั้นได้ดูแลกันเอง และเป็นการส่งเสริมกันเอง ทั้งนี้กระทรวง มหาดไทยก็จึงวิวัฒนาการไปในรูปนั้น พระราชบัญญัติฉบับนั้นไม่สมควรที่จะรับ ก็เพราะว่าเป็นพระราชบัญญัติซึ่งออกมาโดยสนับสนุนผู้ซึ่งไม่สุจริต และมีอาวุธ บินเถื่อนซึ่งเป็นการผิดต่อกฎหมายและหลักของกฎหมายทั้งสิ้น ส่วนในการที่ทาง สมาชิกรู้มีความเห็นและกระทรวงมหาดไทยก็มีความเห็นว่าต้องการให้ประชาชนมีอาวุธ บินนั้นเราก็คงที่จะแก้ด้วยระเบียบการ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยขอรับว่าในการประ- ชุมผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น สมาคมยิงปืนจะเกิดขึ้นไปในตามต่างจังหวัดและสมาชิก ของสมาชิกรู้ของสมาคมนั้นก็จะได้มีส่วนที่จะซื้ออาวุธได้ โดยสะดวก ด้วยความ เห็นชอบของสมาชิกรู้สมาคมนั้นจังหวัดและอำเภออื่นๆ เพราะฉะนั้นกระทรวงมหาดไทยก็ จึงเห็นว่าควรจะรอวิธีการของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้เสนอให้ที่ประชุมนี้จะได้ผล ประโยชน์ดีกว่าในการที่จะออกกฎหมายไปในทางที่ผิด

นายเลิศ สัมพันธ์รักษ์ (ชัยภูมิ) : ผมเห็นว่าเท่าที่พูดกันนี้ ทางฝ่าย รัฐบาลและฝ่ายเสนอก็มองมีความเห็นพ้องต้องกันว่าต่างฝ่ายต่างจะหาวิธี เพื่อลด จำนวน อาวุธปืนเถื่อนลง แต่หลักการที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแถลงเมื่อ ๕๕ ว่าตามหลักการนี้ว่าเปิดโอกาสให้บุคคลผู้มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ยังไม่ได้ ครอบอนุญาตให้ไปครอบอนุญาตโดยไม่ต้องลงโทษ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ว่าควรจะได้ลงไปด้วยว่า จะต้องไม่ให้ทางอำเภอสอบสวนไม่ให้มีอะไร นั้น ผมคิดว่า นั้นเป็นเรื่องรายละเอียดเป็นเรื่องส่วนปลีกย่อย ซึ่งเมื่อรับหลักการแล้วอาจจะไป แปรปฏิบัติเพิ่มอย่างไรก็ได้ ซึ่งผมไม่นึกเลยว่าผู้มีความรู้ของรัฐมนตรีมหาดไทยอย่างนี้ จะต้องละเอียดลออถึงขนาดนั้น เพราะว่าท่านก็เป็นรัฐมนตรีมาหลายปีแล้ว หลัก การเรื่องนี้มีแต่เพียงว่า “เปิดโอกาสให้บุคคลผู้มีอาวุธปืน” คำนี้มันกำกวมอยู่หน่อย ความจริงผู้ร่างนี้ต้องการว่า “เปิดโอกาสให้บุคคลผู้สุจริตได้มีอาวุธปืน” นั้นถึงจะ ถูก มันตกตรงหน้าตนเอง ถึงได้เถียงกัน ถ้าคำนี้มีขึ้นแล้ว ปัญหาที่พูดกันก็คง จะลดน้อยลงไป แต่ว่าข้าพเจ้าเข้าใจว่าผู้ร่างคงมีเจตนาเช่นนั้น เรื่องนี้ก็เป็น เรื่องปลีกย่อย ซึ่งเราจะพูดกันได้อีก ก็ไม่ใช่เรื่องชดกับหลักการอะไร และ

ปัญหาที่ท่านว่าท่านรัฐมนตรีมี โครงการอันน่าอภิมรณะ ก็จะมีสมาคมถึงอาวรุชเป็น
 อะไรต่ออะไรต่าง ๆ ท่านว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่สามารถ ป้องกันการมี อาวรุชเป็น
 เดือน ก็แล้วโครงการของท่านนั้นจะสามารบ ป้องกันการมีอาวรุชเดือนได้หรือ มัน
 ก็ป้องกันไม่ได้อยู่นั่นเอง トラบไตที่คนเรายังเป็นปลูชนอยู่ ไอ้ที่จะเอากฎหมาย
 อะไรมาห้ามไม่ให้ปลูชนทำผิดนั้นได้กระทำให้มาตั้งแต่สมัย ครั้ง พระพุทธ องค์ แล้วไม่มี
 ทางสำเร็จจนกระทั่งห้ามกินเหล้า ห้ามมสาอะไรก็ ไม่สำเร็จสักที แล้วล้มมหา
 อะไรกับไอ้สมาคมถึงปีนี้จะมาป้องกันไม่ให้มีอาวรุชเดือน นั้นมันไม่มี ทาง สำเร็จ ได้โดย
 มีวิธีเดียวคือเราช่วยกันหาวิธีลดปริมาณอาวรุชปีนเดือนลงให้น้อยลงทุกวิถีทาง นี้
 ข้าพเจ้า เห็นว่าควรจะเป็นเช่นนั้น นั่นก็เป็นวิธีหนึ่งที่ท่านจะลดปริมาณของอาวรุช
 ปีนเดือนลง นี่ก็เป็นวิธีหนึ่งที่จะลดจำนวนปริมาณปีนเดือนลงเหมือนกัน เพราะ
 ฉะนั้นก็ด้วยกัน ทั้งสองฝ่าย ไม่ใช่ว่าของทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 เสนอแล้วจะดีแต่ฝ่ายเดียว อันนี้ก็เหมือนกัน ข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้
 ถ้ารัฐบาลรับหลักการไปแล้ว ผู้ร้ายก็ไม่สามารถจะนำเอาปีนเดือนมาขึ้น เพราะ
 ว่าผู้ร้ายก็มีสันดานชั่วคงอหากทำต่อไป แต่ผู้ดี ผู้สุจริตจะได้มีโอกาสเอาปีนที่
 ตัวเอารับช่งกันทรัพย์สินแก่ ๆ นั้นมาขึ้นทะเบียนและรัฐบาลก็จะได้กำไรทุกวิถีทางอย่าง
 น้อยที่สุดได้ค่าธรรมเนียม อย่างมากช่วยเหลือให้เขาได้ป้องกันตัวเอง เวลานี้
 เราที่ทราบอยู่แล้ว ข้าพเจ้าไปชัชฎุมิมาเมื่อวันที่ ๑๙ นี้ในเรือนจำปรากฏว่าผู้ต้อง
 งามมีแต่ปล้นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นตั้ง ๗๐-๘๐ คน แต่ก่อนมีแต่เพียงผู้ลักทรัพย์สิน ที่ร
 ร้ายร่างกาย เดียวนี้กลายเป็นแต่เรื่องปล้นทรัพย์สิน ใครไปรักษาป้องกันทรัพย์สินให้
 เขา เราทราบ แต่ก่อนนี้วัวควายตัวละ ๔ บาท ๑๐ บาท ๒๐ บาท เดียวนี้ตัวละ
 ตั้งเป็นพัน ๆ เจ้าพนักงานมีที่ ไหนมีจำนวนมากจริงตามงบประมาณ มีถึง ของกรม
 ตำรวจ ๑๕๕ ล้าน แล้วตำรวจอยู่ที่ไหน อยู่ที่อำเภอเท่านั้นเอง ตามท้องที่
 ตามตำบลต่าง ๆ เวลา ค่ำ คิน แล้วไม่มีใครระวังรักษาทรัพย์สินสมบัติให้ประชาชน เลย
 เขาอนกันเงียบ อย่างตึกบ้านไหนมีอาหารเหลือก็มีสุนัขสำหรับเห่าทอนให้เวลา
 กลางคืนเท่านั้นเอง นอกจากนั้นไม่มีใครสัญจรไปมา แล้วเวลาเกิดลักทรัพย์
 อะไรขึ้นมาไปแจ้งความที่อำเภอได้อะไรมา ว่าวัวหาย คงจะหายไปถึงแจ้งความแจ้ง
 พนักงานตามไป ดันไปจับเอาเหล่าเดือน มาปรับกันราคาละ ๒๐๐ บาท ๕๐๐ บาท
 ก็เอารางวัลร้อยละ ๒๐ บาท รายหนึ่งก็ได้ ๑๒๐ บาทเป็นค่าเช่าเต็มปล้นราษฎรซ้ำ

เข้าไปอีก โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายได้ะไร ราษฎรก็ควายหายตามเดิม ที่กัน
 พันกันก็ไม่ได้อะไรขึ้นมา ไปแจ้งความก็มีเจ้าพนักงานก๊ยกโขงกันไป แล้วก็ไปจับ
 เหล่าเดือนมานี้เป็นเรื่องความจริงที่เกิดที่จังหวัดชัยภูมิ ใครป้องกันรักษาสวัสดิภาพให้
 แก่ประชาชน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่า การที่เรารับหลักการกฎหมายฉบับนี้
 ไปไม่มีทางเสีย มีแต่ทางได้ทุกวิถีทางมากหรือน้อยเท่านั้น แล้ววิธีการของท่าน
 คือกระทรวงมหาดไทยกำลังคิดว่าโครงการอย่างของท่านจะขายปืนได้มากมายหรือร้าน
 อภิสถิรต่าง ๆ จะขายปืนได้อย่างมโหฬาร นั่นก็อีกวิธีหนึ่ง ข้าพเจ้าก็สนับสนุน
 เหมือนกัน แต่ว่าไม่ใช่สนับสนุนอันโน้น แล้วมาเด็กอันนี้ มันตีด้วยกันในทุกวิถี
 ทาง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นควรสนับสนุนอันนี้ แล้วที่ท่านบอกว่าเวลานี้
 รอบ ๆ ประเทศไทยกำลังเกิดไม่สงบต่าง ๆ นานานี้ แล้วก็จะเห็นเหตุให้ปืนเถื่อน
 หลังไหลเข้ามาในประเทศไทย ข้าพเจ้าก็สงสัยเหลือเกินเรามีค่ายตำรวจยิ่งกว่าหรือ
 เกือบจะเท่าค่ายทหารอยู่แล้ว ตำรวจตระเวนชายแดนไปไหนกันเสียหมด จึงไม่
 สามารถจะป้องกันอันนั้นได้ เมื่อคนยังไม่สามารถป้องกันได้แล้วเราจะมีไว้ทำไม
 งบประมาณตั้ง ๑๕๕ ล้าน เพียงแต่มีพระราชบัญญัติเข้ามา แหมปืนจะหลังไหลเข้า
 มา แล้วถ้าอย่างนั้นปืนจะหลังไหลได้ จารบรูษ โจรจีน โจรอะไรมันเข้ามาปล้นเอา
 กลางพระนครอย่างนี้อีกหรือ นี่เป็นอย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเหตุผลนั้นนะ มันเหตุ
 ผลที่พยายามจะหลีกเลี่ยงไม่รับหลักการของฝ่ายค้านเลย ๆ แต่ว่าเหตุผลที่แท้จริง
 ไม่มี แล้วท่านบอกว่าจะอนุญาตให้มีการจดทะเบียนร้านค้าอาวุธในจังหวัดละ ๑ ร้าน
 และให้โควต้า ๑๐๐ กระบอกต่อบ้าง นี่ก็พูดไว้เฉย ๆ แล้วให้ไปต่อรองกันเอา บอก
 ยาหอมมาให้อีกแล้ว ผลที่สุดเวลาจริงจึงเข้าโควต้าอันนั้นมันใช้ไม่ได้ เพราะ
 ราษฎรแต่ละจังหวัดมันไม่เท่ากัน ไปวางไว้ทำไม บางจังหวัดผู้แทนถึง ๕ คน บาง
 จังหวัดก็ ๗ คน บางจังหวัดคนเดียว นี่ก็เป็นเรื่องยาหอมหลอกขยับยั้งไว้ครึ่ง
 หนึ่ง แต่เวลาเอาจริงแล้วข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่าไม่เป็นไปตามนี้ แล้วก็เอาเอกชนมี
 อาวุธปืนแล้วจะถูกระยะโทษ ก็ไอ้ปืนที่ท่านอนุญาตให้ไปยิงปืนกัน สมาคมแม่น
 ี่นั้นก็ถูกชะโมยเหมือนกัน มีอะไรจะไปรักษาเขา ถ้าท่านสร้างอุปสรรคขวางหน้าไว้
 ทุกสิ่งทุกอย่างในพระราชบัญญัติฝ่ายค้านแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะทำให้ฝ่ายค้านพุกบ่าง
 เพราะฉะนั้นของรัฐบาลทุกพระราชบัญญัติที่มีอุปสรรคขวางหน้าทุกอย่างทุกพระราช
 บัญญัติเหมือนกัน ก็ทำไมเราไม่คิดแก้ไขกันบ้าง จะมาสร้างอุปสรรคก็ตั้งกันอย่าง

เนอย่างนี้เพื่อเอาชนะกันในทางคะแนนเสียงข้างมาก ไม่ได้เอาในทางเหตุผลกันเลยนี้ ข้าพเจ้าก็ฟังมาตั้ง ๔ เดือนแล้ว รู้สึกว่าล้วนแต่เป็นอย่างนี้ทั้งสิ้น ข้าพเจ้าไม่ได้พูดสนับสนุนและไม่โต้เสนอทั้งสิ้น แต่ว่าฟังแล้วรู้สึกว่าการรัฐบาลคอยแต่ฉวยโอกาสให้พระราชบัญญัติฝ่ายค้านตกไป ๆ โดยไม่ฟังถ้อยคำอื่นเลย นี่แหละเมื่อท่านได้ทำ ท่านชนะในสภาฯ แต่ท่านไม่ชนะใจคน เพราะพูดต่างๆ ก็ออกไปทางหนังสือพิมพ์ ทางวิทยุอะไรต่างๆ แล้วคนฟังทั้งหลายเขาถึงขาดความเคารพนับถือรัฐบาล แล้วท่านจะตั้งรัฐมนตรีหนุ่ม ๆ แล้วท่านต้องเชื่อก็คือว่า ทำไม่เล่าประชาชนเขาถึงเกลียด เขาเกลียดเพราะไม่ฟังเหตุผล นี่ก็เรื่องหนึ่งเหมือนกัน แล้วก็ยังมีสมาชิกผู้หนึ่งว่าอย่างนี้ว่า ถึงแม้ว่าเราว่าเคยชำนาญในการออกพระราชบัญญัติอาวูรขึ้นไว้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๐ รู้สึกว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญโดยออกกฎหมายฉบับเดียว โดยถือเป็นผู้เอ็กซ์เพิร์ต เสียเลย หมายความว่าออกพระราชบัญญัติอันนี้ไปแล้วก็ไม่สามารถจะป้องกันคนมีอาวูรเดือนอยู่ได้ เพราะตั้งแต่ออกมาแล้วก็มีเดือนขึ้นอีก อย่างว่าแต่พระราชบัญญัติอาวูรขึ้นไอ้เล็ก ๆ น้อย ๆ ของท่านเลย กฎหมายอาญาที่โทษถึงประหารชีวิตยังป้องกันคนฆ่าคนไม่ได้เลยท่าน อย่างนั้นก็ยังไม่พอ ป้องกันคนถูกไม่ไว้ แล้วล้มระทระอาไร พระราชบัญญัตินี้จะไปป้องกันไม่ ให้มีปีนเดือนอย่างที่ท่านว่านั้น เหตุผลทั้งหมดนี้แหละข้าพเจ้าจึงเห็นว่าฝ่ายรัฐบาลที่พูดมานี้ขาดเหตุผลลหุประการ ถ้าเพื่อความเป็นธรรมแล้วข้าพเจ้าขอ สนับสนุน ให้พระราชบัญญัตินี้ตกไป โดยหลักการที่ว่าพวกเราพร้อมกันที่จะลดปริมาณอาวูรขึ้นเดือนของประเทศให้มันลดน้อยลง และคนที่เขาสุจริตจะได้มีโอกาสมีอาวูรขึ้นป้องกันตัวเสียไซ้เร็ว ดีกว่าไปคอยโครงการไม่รู้อีกทีก็จะทำกันนั้น

นายวิเชียร สาครวิชานนท์ (ชัยภูมิ) : พระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้อภิปรายกันมาทั้งสองฝ่ายพอสมควรแล้ว ขอยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา

(มีสมาชิกรับรอง)

นายเจริญ ปราบณ ศักดิ์ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอให้เปิดอภิปรายต่อไป

(มีสมาชิกรับรอง)

นายเจริญ ปราบณ ศักดิ์ (ขอนแก่น) : เนื่องจากว่าท่านสมาชิกได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมา ข้าพเจ้ารู้สึกเห็นชอบด้วยในหลักการ ข้าพเจ้าคิดว่าต้องการอยากจะทำให้มีการเปิดอภิปรายต่อไปอีก ไม่ควรจะยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา เพราะการยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษานี้เป็นวิธาทกกันมานานแล้ว ฉะนั้นขอให้เปิดอภิปรายอย่าง

เต็มที เพื่อให้มีสปีรียทบ้างในทางการเมือง ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้เบี่ยงอภิปรายต่อไปอีก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกผู้เกี่ยวข้องเสนอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา และคุณเจริญฯ เสนอให้เบี่ยงอภิปรายต่อไป ซึ่งก็เป็นสิทธิของท่าน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอมติที่ประชุมเห็นว่า จะยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาหรือว่าจะเบี่ยงอภิปรายต่อไป ทั้งสองฝ่ายมีผู้รับรองถูกต้อง ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นอภิปรายต่อไปได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๕ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรระยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๒ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ายกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาระเบียบวาระต่อไป หมายเลข ๔ ร่างพระราชบัญญัติโอนคินกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ของกรมราชทัณฑ์ซึ่งได้มาตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๙๐ เฉพาะส่วนที่ไม่ใช้ในราชการ พ.ศ. ๒๔๙๑ ซึ่งคณะกรรมการสามัญพิจารณาเสร็จแล้วพิจารณาเป็นวาระที่ ๒

ที่ ๑๐๑/๒๕๐๐

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๕ สิงหาคม ๒๕๐๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนคินกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งได้มาตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๙๐ เฉพาะส่วนที่ไม่ใช้ในการ พ.ศ. ๒๕๐๐

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติโอน คิน กรรม สิทธิ์ อสังหาริมทรัพย์ ของ กรม - ราชทัณฑ์ ซึ่งได้มาตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๙๐ เฉพาะ ส่วนที่ไม่ใช้ในราชการ พ.ศ. ๒๕๐๐ พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของ คณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ ที่ประชุม สภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติ รับหลักการ แห่งร่าง พระราชบัญญัติโอนคินกรรมสิทธิ์หรือสังหาริมทรัพย์ของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งได้มาตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๙๐ เฉพาะส่วนที่ไม่ได้ ในราชการ พ.ศ. ๒๕.. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการ การปกครองพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. พลจัตวา จีตติ์ สุนทานนท์
- ๒. พลตรี ชลอ จารุกุลส์
- ๓. นายแถม วงศ์อำมาตย์
- ๔. พันเอก หลวงบูรกรรมโกวิท
- ๕. พลโท ประภาส จารุเสถียร
- ๖. นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์
- ๗. พันโท เผ่าชัย บุพพะกสิกร
- ๘. นายยิ่ง รัตมิตต์
- ๙. นายสมบูรณ์ บัณฑิต

ที่ประชุมกรรมการได้เลือก นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ เป็นประธาน และนายสมบูรณ์ บัณฑิต เป็นเลขานุการ บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อท่านจักได้เฝ้าเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์
(เผ่า ศรียานนท์)
ประธานกรรมการสามัญ

**บันทึกการประชุมกรรมการสามัญคณะกรรมการปกครอง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ โอนคินกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ของกรมราชทัณฑ์
ซึ่งได้มาตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่
ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๙๐
เฉพาะส่วนที่ไม่ใช้ในราชการ
พ.ศ. ๒๕..**

ตามที่ ที่ประชุม สภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติ รับหลักการ แห่งร่าง พระราช -

บัญญัติโอนกรรมสิทธิ์สังหาริมทรัพย์ของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งได้มาตามพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลสาทรยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร
พ.ศ. ๒๔๕๐ เฉพาะส่วนที่ไม่ใช้ในราชการ พ.ศ. ๒๔๕๑. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้
เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณาแล้ว บัดนี้ ได้
ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาตั้งต่อไปนี้

๑ คณะกรรมการได้เลือก นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ เป็น
ประธานกรรมการ และ นายสมบุรณ์ บัณฑิต เป็น เลขานุการกรรมการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ พระนิกรบดี
๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๑ คน คือ นายทิม ภูริพัฒน์

๔. ปราบกฏผลของการพิจารณาคำแปรญัตติตั้งต่อไปนี้

ข้อร่างพระราชบัญญัติ	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	"	"
มาตรา ๔	"	"

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติตามลำดับมาตรา
ข้อร่างพระราชบัญญัติ นายทิม ภูริพัฒน์ ขอแปรญัตติไว้

มาตรา ๑	นายทิม ภูริพัฒน์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมการได้แก้ไขให้แล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
แผนที่และบัญชีผู้รับโอน	นายทิม ภูริพัฒน์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมการได้แก้ไขให้แล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
แผนที่และบัญชีผู้รับโอน	นายทิม ภูริพัฒน์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมการได้แก้ไขให้แล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ ได้มีการ แก้ไขเพิ่มเติม มาพร้อม กับ
บันทึกนี้ด้วยแล้ว

ส. บัณฑิต
(นายสมบุรณ์ บัณฑิต)
เลขานุการ

ร่างพระราชบัญญัติ

**โอนคินกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ของกรมราชทัณฑ์
ซึ่งได้มาตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่
ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๙๐
เฉพาะส่วนที่ไม่ใช้ในราชการ**

พ.ศ. ....

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรโอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ของกรมราชทัณฑ์ ซึ่ง
ได้มาตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอ
บางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๙๐ เฉพาะส่วนที่ไม่ใช้ในราชการ คืนให้แก่
เจ้าของเดิมหรือทายาท

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนคินกรรมสิทธิ์
อสังหาริมทรัพย์ของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งได้มาตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริม-
ทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๙๐
เฉพาะส่วนที่ไม่ใช้ในราชการ พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ โอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งได้มา
ตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน
จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๙๐ เฉพาะส่วนที่ไม่ใช้ในราชการภายในบริเวณแนวเขต

ตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้คืนแก่เจ้าของเดิมตามบัญชีรายชื่อท้ายพระราชบัญญัติ
นี้ หรือทายาท

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราช-
บัญญัตินี้

ประจำที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการเข้า

คณะกรรมการได้เข้าประจำที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการมีอะไรจะ

แถลงบ้างไหม

นายสมบูรณ์ บัญญัติ (น่าน) : คณะกรรมการมีสิ่งที่จะต้องแก้ไข
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้คือ มาตรา ๓ บรรทัดที่ ๓ เกี่ยวกับการพิมพ์ขาดตก
บกพร่อง คณะกรรมการขอแก้ไขดังนี้ คือเติมร่างว่าอย่างนี้ มาตรา ๓ บรรทัด
ที่ ๓ เฉพาะส่วนที่ไม่ใช้ในราชการภายในบริเวณแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราช-
บัญญัตินี้ คณะกรรมการขอแก้เป็นคำว่า "ในบริเวณ" เป็น "นอกบริเวณ" เพื่อ
ให้ตรงตามความจริง

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้กลับมามีขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางกรรมการขอแก้ในมาตรา ๓ บรรทัด
ที่ ๓ คำว่า "ใน" เป็น "นอก" ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้า
ถือว่าอนุมัติให้แก่ตามที่กรรมการเสนอ ต่อไปขอให้เลขาธิการ ข อ่าน

(เนื่องจากเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีกิจธุระ นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
รองเลขาธิการจึงทำการแทน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติโอนคืน
กรรมสิทธิ์ อสังหาริมทรัพย์ของ กรมราชทัณฑ์ ซึ่งได้มา ตามพระ ราช บัญญัติ เวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลตาชยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๙๐
เฉพาะส่วนที่ไม่ใช้ในราชการ พ.ศ. ๒๕.... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ มีการแก้ไข
คำปรารภ ไม่มีกรแก้ไข มาตรา ๑. มีการแก้ไข มาตรา ๒. ไม่มีกรแก้ไข
มาตรา ๓

นายทง นียมะสินธุ (นทบุรี) : เพราะมาตรา ๓ กระผมใคร่ที่จะกราบเรียนถามท่านคณะกรรมการว่า ตามหมายเหตุที่ท่านบอกว่า ไม่เห็นว่าควรใช้แผนที่ฉบับเดิมเครื่องหมายแนวเขตยังมีภรคลาดเคลื่อนจากแผนที่ตามโฉนดที่ดินฉบับเดิมไปบ้างแห่งและเครื่องหมายแนวเขตเส้นประ ที่ดินซึ่งจะโอนกรรมสิทธิ์กัน ให้เจ้าของเดิมหรือทายาทก็ไม่จำเป็นต้องแสดงไว้ อันนี้กระผมใคร่จะเรียนถามคณะกรรมการว่า ทำไมจึงไม่จำเป็นต้องแสดงเส้นประไว้ตามแผนที่ฉบับเก่าปรากฏว่ามีเส้นประ แล้วก็อันใหม่ไม่มี เหตุผลอย่างไรจึงไม่จำเป็นต้องมี แล้วนอกจากนั้นใคร่ที่จะกราบเรียนถามต่อไปด้วยว่า เส้นประเดิมมีบางแปลงซึ่งไม่เกี่ยวข้อง เช่น แปลงที่ ๘๑ แต่ว่าฉบับแก้ไขที่เลขนี้ ๘๑ ก็ไม่รู้ว่าอยู่ในการเวนคืนหรือไม่ แล้วนอกจากนั้นบัญญัติท้ายพระราชบัญญัติปรากฏว่าเราจะเวนคืนกัน ๓๗ ราย แต่ว่าตามแผนที่กระผมไม่เข้าใจ ในฐานะเป็นสมาชิกไม่เข้าใจว่าทำไมเลขที่มันวนเวียนเป็น ๑๑๘, ๑๒๒, ๑๓๓ อะไรอย่างนี้ ทั้ง ๆ ที่จะเวนคืนให้เขาเพียง ๓๗ ราย ขอให้กรมการช่วยชี้แจงให้เข้าใจด้วย

นายสมบุรณ์ บัณฑิต (กรรมาธิการ) : เรื่องแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ มีคุณเติม ข ส.ส. จังหวัดอุบลราชธานีแปรญัตติขึ้นมา ทางคณะกรรมการก็ได้อธิบายให้เป็นที่เข้าใจในชั้นคณะกรรมการเป็นที่ถูกต้องแล้ว เพื่อจะไม่ให้เป็นปัญหาในการโต้เถียงกันในข้อความยุ่งยากอย่างนี้ คณะกรรมาธิการก็ได้ให้เจ้าหน้าที่ไปย่อเอาจากแผนที่เดิมตามร่างพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๔๘๐ มา เพื่อมิให้เป็นปัญหาความที่ คุณเติม ข ได้แปรญัตติไว้ ก็ท่านเป็นผู้แปรญัตติไว้ก็ ไม่เป็นที่คิดใจที่จะแก้ไขเป็นอื่นได้ ก็รู้สึกว่าเป็นที่พอใจ ก็ตรงตามร่างเดิมของพระราชบัญญัติเดิมทุกประการแล้ว

นายทง นียมะสินธุ (นทบุรี) : คณะกรรมาธิการยังไม่ให้เป็นที่เข้าใจครับ กระผมจึงอยากจะเรียนถามว่าทำไมจึงไม่มีเส้นประ มันมีความจำเป็นอย่างไรจึงจะไม่มีและไม่เข้าใจว่าที่อะไรจะเวนคืนกัน อย่างแปลงที่ ๘๑ ซึ่งเดิมฉบับเก่าไม่มี หมายความว่าอันใหญ่นี้จะมีขึ้นมาอย่างนั้นหรือ เพราะไม่รู้ว่าเขตไหนเป็นเขตเวน แล้วนอกจากนั้นเลขที่ประจำแปลงนี้ขอคำชี้แจงจากท่านด้วยว่าหมายความว่าอะไร มันเข้ากับบัญญัติท้ายพระราชบัญญัติได้ไหม เพราะคืนกัน ๓๗ รายนี้ ๑๒๒, ๑๓๓ อาจจะเข้าใจอย่างนี้

นายสมบุรณ์ บัณฑิต (กรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการขอกราบเรียน

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

	ผู้ตรวจ	ผู้ตรวจรายงาน
เทพ เกตุพันธ์	เล็ก ขารุณี	
พล อ.ก. เทพ เกษมุตติ	โฉมเนลา ดีพลากร	"
พลตรี น้อม เกตุนุติ	ฉันทนา ชานป้อม	"
ยี่น สีนุกาวรัตน์	อุทุม พลอยสังวาลย์	"
เจริญ ปิ่นทโร	สุพงษ์ ศิริพูนเกียรติ	"
พล ร.ท. ทศัน กรานเลิศ	ธนู บุณยรังค์	"
ทองสืบ ศุภะมาร์ค	เฟียน ชั่วข่ม	"
หลวงจบกระบวนยุทธ	จำรงค์ ใจอ่อนน้อม	"
แก้ว สิงหะเซนทร์		

ตรวจแล้ว วันที่ ๖ / ก.พ. / ๒๕๖๐

สุพันธ์ จิตรกถิก

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ราษฎร ครั้งที่ ๑๕๓๓ การสภาผู้
แทนราษฎร ได้ลงชื่อไว้ตามบัญชี
แห่งข้อบังคับการประชุม และ
การปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร
พุทธศักราช ๒๕๕๕ ระเบียบ ๒๖

ทำการแทนหัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เจริญ ปิ่นทโร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งนี้ครับ เรื่องเส้นประนั้นก็ชี้แจงในชั้นกรรมาธิการบอกว่ามีไว้ไม่เป็นประโยชน์อะไร ก็กตัญญู ๆ เป็นการที่ไม่เข้าใจ ควรจะเอาออกเสีย ควรจะมีเฉพาะแปลงที่จะต้องเวนคืนให้แก่ราษฎรเท่านั้น ก็เมื่อคณะกรรมาธิการได้รับคำชี้แจงจากผู้แปรญัตติแล้ว ก็เป็นที่พอใจทั้งสองฝ่ายก็รู้สึกว่าเป็นผลดี คณะกรรมาธิการจึงให้เอาเส้นประนั้นออกไปเสีย ก็ไม่มีปัญหาอะไรก็มองเห็นที่เป็นแปลง ๆ ที่แสดงท้ายพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น ส่วนเลขประจำแปลงนี้ก็ตรงตามบัญชีที่มีชื่อตามท้ายพระราชบัญญัตินี้

ผู้ทำการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕ แผนทีและบัญชีรายชื่อผู้รับโอน

(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้วต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ว่าสมควรจะให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ถ้าผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพียงกัน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้โดยพร้อมเพียงกัน

หมดระเบียบวาระแล้ว ขอเลิกประชุม.

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๔๔ นาฬิกา